

ВЛАС КНИГА

В Л Е С К Н И Г А
ЛІТОПИС ДОХРИСТИЯНСЬКОЇ РУСІ — УКРАЇНИ

ЧАСТИНА У

На правах рукопису

ВИДАВНИЦТВО „МЛИН”

Лондон — Гага

1972

1977

C e r t i f i c a t .

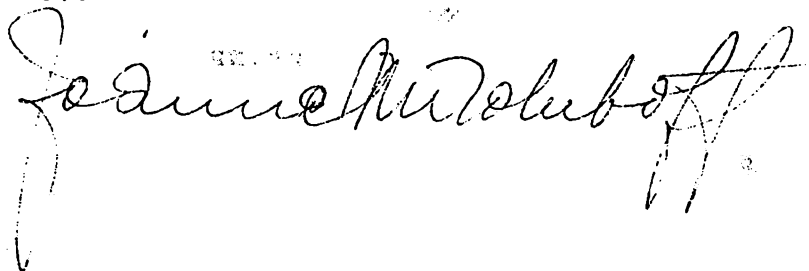
I, the undersigned, Jeanne Miroluboff, domiciled at Aachen, Heinrichsallee 35, widow of Dr Youry Petrovich Miroluboff, hereby certify that I have classified in collaboration with Mr. N. Skripnik, engineer, of 55 Theresia straat, Den Haag, Holland, the literary works of my deceased husband. Among my husband's effects were discovered several more texts of the Isenbeck Tablets, other than those already published. These texts have now been published with my consent by Mr. Skripnik, in part V and VI of "Vles Kniga" under the following numbers:

No 8 suites II and III, Nos. 14, 19, 21, 22, 23, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 26.

Tablets 31, 32 and 33 are in my husband's handwriting.

I would draw special attention to the fact that, due to the short time that has elapsed since the death of my husband, it has not yet been possible to classify all his records, and that it is therefore possible that further material may yet be uncovered.

Aachen, February 5th, 1973

П Е Р Е Д М О В А

Юрій Петрович МІРОЛЮБОВ, народжений в Бахмуті, на Слобожанщині 30-го липня 1892-го року, помер 6-го листопада 1970-го року на пароплаві „ВІЗА“, по дорозі з Америки до Бельгії.

Я не мав приємности знати його особисто, але завдяки нашому листуванню в справі „Влес Книги“, поміж нами повстали справді дружні відносини та співпраця, які ми сподівалися ще зміцнити по переїзді Юрія Петровича до Європи.

Його несподівана смерть поклала кінець цим нашим намірам...

За годину перед своєю смертю Покійний просив свою Дружину ЙОГАННУ подбати про те, щоб його науково-літературна спадщина не загинула безслідно.

Вона пообіцяла йому урочисто виконати його прохання.

Але, не знаючи російської мови, вона опинилася в безпорадному стані, не розуміючи змісту манускриптів свого покійного чоловіка...

Тому, коли я звернувся до неї з пропозицією допомогти їй в упорядкуванні літературно-наукової спадщини Покійного, вона радо погодилася на це і ми вдвох переглянули біля 15.000 сторінок архіву та виготовили тимчасовий опис його.

Розглядаючи архів Покійного Ю.П. МІРОЛЮБОВА я знайшов в нім багато важливих і цікавих матеріалів, які торкаються „Влес Книги“, а поміж ними:

ЩЕ НІДЕ НЕ ПУБЛІКОВАНІ ТЕКСТИ 16-ТИ ДОЩЕЧОК

ІЗВЕНБЕКА, ЯКІ СКЛАДАЛИСЯ З ПРИБЛИЗНО 30.000 ЛІТЕР.

З ласкавого дозволу Пані ЙОГАННИ МІРОЛЮБОВОЇ, якій ми приносимо сердечну подяку за її дозвіл, Видавництво „МЛТН“ подає до відома українських читачів це продовження змісту „Влес Книги“. (Досі опубліковано біля 45.000 літер тексту).

Пан АНДРІЙ КИРПИЧ знову взяв на себе найбільш тяжку й відповідальну працю: переклад текстів Влес Книги сучасною українською мовою, та у властивий йому досконалий спосіб виконав це завдання.

Нехай же УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА, на Батьківщині та в РОЗСІЯННІ суцільно, з увагою і прихильністю прийме цю нашу працю, як ТРАДИЦІЙНУ „П И С А Н К У“ для НЕЇ НА ВЕЛИКДЕНЬ 1972 Р.

Г А Г А, 7-го квітня 1972. М.СКРИПНИК

М. СКРИПНИКУ

ПО ГОРІ, ПО ГОРІ, ПО ЗЕЛЕНІЙ
ТАМ-БО КВІТКИ ЧЕРВОНІ КВІТУТЬ,
ПО ГОРІ, ПО ГОРІ, ПО ЗЕЛЕНІЙ
КОЗАКИ ЙДУТЬ.

ГУК, МАТИ, ГУК!

ПОПЕРЕДУ ІДЕ КОНИК БАСЬКИЙ,
ТА ТОЖ ХМІЛЬ, ТА ТОЖ ХМІЛЬ —
ВЕДЕ ВІЙСЬКО СВОЄ
КОЗАЦЬКЕЄ!

ГУК, МАТИ, ГУК!

ВЕДЕ ВІЙСЬКО СВОЄ
КОЗАЦЬКЕЄ!
ПОЗДОРОВ, ПОЗДОРОВ, БОЖЕ,
ЧИ НА СМЕРТЬ, ЧИ НА ЩАСТЯ —
БО ТАМ СПЕРЕДУ ВІЙСЬКО ПОЛЯЦЬКЕЄ!

Пісню, що співали має мати

Юрко Мироняков Леуєвський

1969. 5 Feb Sat.

U.S.A.

10 января пятьдесят четверта-
го года, 61 аве Ланкастер,
Юккль, Брюссель, Бельгія, Европа

Юр.Петр. Миролюбов

Професору Ал.Кур

Господин профессор,
поздравляя Вас с Новым Годом, честь имѣю при-
ложить фотоснимки плохого качества четырех страниц
„Дощек“, которыя я нашел в моих бумагах.
Текст тоже переписан мной, но еще не найден, и как толь-
ко найду, я его Вам перешлю.
На лѣвом полѣ I „дошѣки“ изображена собака, на II-й какое-
то животное, похожее на кошку, но с длинным хвостом, на-
поминающим лисій и с длинной шеей. III-ья „дошѣка“ имѣ-
ет изображеніе солнца с семью лучами. IV-ая не имѣет
никаких изображеній.
Если мнѣ удастся добыть лучшій оттиск с негативов, я
его пришлю незамедлительно.
Искренно уважающій Вас Юрій Миролюбов (в.р.)

p.s. Величина снимков соотвѣтствует самому размеру
„Дощек“. По мнѣнію здѣшних фотографов, это „все“, что
можно сдѣлать при посредствѣ имѣющихся негативов.

9-го Феврала 1954.

1301 Bryant Str. Palo Alto
California, U.S.A

Глубокоуважаемый Юрій Петровичъ, Здравствуйте.
.....а теперь на новой квартирѣ вчера получилъ долго-
жданнныя снимки с „дошѣкъ“.
СЕРДЕЧНОЕ ВАМЪ СПАСИБО.
...Я могу теперь документально подтвердить всякому
„Фомѣ невѣрному“, что текстъ „дошѣкъ“ является дѣйст-
вительнымъ документомъ...

... А. КУР

10 січня п'ятдесятчетвертого
року, 61 аве. Ланкастер, Юкклъ,
Брюсель, Бельгія, Європа.

Юр.Петр.Міролюбов

Професорові А.Кур

Пане Професоре,

поздоровляючи Вас з Новим Роком, маю за честь
додати фотознимки паганої якості чотирьох сторінок „Доше-
чок“, котрі я знайшов в своїх паперах.

Текст також є переписаний мною, але ще не знайдений,
і як тільки я знайду, я надішлю Вам його.

На лівім боці I Дощечки намальована собака, на II-й
якась тварина, подібна до кішки, але з довгим хвостом, що
нагадує лисичий та з довгою шиєю. III-я Дощечка має ма-
люнок сонця з сьома проміннями. IV-а Дощечка не має жад-
них малюнків.

Якщо мені пощастить здобути ліпший відбиток з негативу,
я негайно надішлю його Вам.

Щиро поважаючи Вас Юрій Міролюбов (в.р.)

П.С. Розмір знімків відповідає розмірові Дощечок. На думку
тутешніх фотографів, це „все“, що можна зробити за до-
помогою існуючих негативів.

9-го лютого 1954.

1301 Bryant Str. Palg Alto
California, U.S.A.

Високоповажаний Юрій Петрович, Добридень.

.....а тепер на новім помешканні вчора я одержав зним-
ки з Дощечок, на які так довго чекав.

СЕРДЕЧНО ДЯКУЮ ВАМ .

...Я можу тепер документально підтвердити (довести)
кожному „Хомі невірному“, що текст Дощечок є справ-
жнім документом...

А.Кур (в.р.)

К Л Ю Ч Д Л Я Т Р А Н С К Р И П Ц І Ї
ДОЩЕЧОК ІЗЕНБЕКА, ЯКИЙ ВЖИВАВ Ю. МІРОЛЮБОВ

а λ γ Б ч Ц з Δ е-б
F(u)-B B з-з x X i I K-K
а-Л, М, Н, О П, Р, S
ш-У, Ч, Ц, Ш, Т
Г, Я-Н, ОХ, Ж-Ж М-О, З-З
б я-Н, Т-Т

ПРИКЛАДИ ЛІТЕР ДОЩЕЧОК ІЗЕНБЕКА, ІНШИХ ЯК Ч. 16

І С Е Р Е Н О Б Я

І Л А Ц І Б О

І С Е Р Е Н О Б Я

І Л А Ц І Б О

ОБ ИЮ И НЕ ХОДЯЩЕ ТЬ

О Б И Ю И Н Е Х О Д Я Ш Е Т Ь

К О С П О Д Ь О І К І К Ь

Г ?

М. СКРИПНИК

Кілька слів в справі транскрипції
текстів Дощечок Ізенбека.

В наших попередніх публікаціях текстів Дощечок Ізенбека, Влес Книги, ми свідомо здержувалися від будь-якої критики методів транскрипції, яких вживав Ю. Міролюбов, і друкували тексти Влес Книги тільки з тими змінами ортографії первісних публікацій, про які було повідомлено свого часу в Жар Птиці. Отже заміняли російське Ы на ОІ, И на І, Я на ІА, Ю на ІУ. Від самого початку студій над Влес Книгою я був переконаний, що при транскрипції літер Дощечок Ізенбека Ш, Щ, Ч та Ц мусила повстати якась велика помилка з боку Ю. Міролюбова, яка надзвичайно негативно калічила первісну абетку Дощечок Ізенбека.

Знайдений мною ключ для транскрипції, який вживав Покійний, недвозначно підтверджує правдивість мого припущення. На жаль, з невідомих причин, Ю. Міролюбов вважав ту літеру, яка означала в Дощечках Ізенбека звук Ч за Щ, а ту літеру, яка означала Щ за Ч. Крім того, виключивши в такий спосіб цілковито звук Ч з мови Влес Книги, про що він навіть надрукував в „Жар-ПТИЦІ“ , жовтень 1957-го року сторінка 9, Ю. Міролюбов не завжди докладно розрізняв і літери Ш, Щ, Ц. В наслідок цього повстали такі слова в переписанім Ю. Міролюбовим тексті Влес Книги, які вражали кожного, хто мав відчуття ДУХУ нашої старовинної мови...

Наведу кілька прикладів:

Дощ. 8-2, рядок 2	„в ноше“	„треба“	„в ноше“
„ „ „ 9	„пощена“	„ „	„почена“
„ „ „ 15	„вещерь“	„ „	„вечерь“
„ „ „ 17	„зашате“	„ „	„зачате“
„ „ „ 19	„ущаше“	„ „	„учаше“
„ „ „ 26	„на щасте“	„ „	„на часте“
Дощ. 8-8, „ 18	„цужья“	„ „	„чужья“
Дощ. 14, „ 3	„щасы“	„ „	„часы“
„ „ „ 4	„цтеное“	„ „	„чтеное“

Вважаю своїм обов'язком звернути увагу читачів на цей факт. Потрібно довгої фахової праці, поки первісний текст Влес Книги буде реставрований і звільнений від помилок транскрипції та друку.

РЩЕТМХРХУ ДІДІСВХГ

ТЕХДХНХЖВ Н Ж

РЩЕМХЦЕМВІВШ ЦЕН

ВРЕМЕНІДІВНННН

ЕНХЪМХВЕАЦЕ ТКЧА

ІДХУЧРКІРІАНЬСКЕ

ХДПХЩЕМХДВПДШЗ

КХДХНЕМЕНТЕСТЕВК Д

ТНХДХМІХХМХУЩ

ДЕ ВМ

ЧЕСТЬКІМІДХНХСЕВІ ЦЕТЕХДХІРНЕР

ВХКХМТНХДІРІМ

МКУ

Х

ВХДЕ

получено 2го инв. 1954г.
Oakland, Calif. USA

Документ № 3

ALEXANDER A. KOOR

№ 32

ЗА ЧЕТРЕ ВЕЦЕ ДО СУРОНЖЕЦ ХОЗЯРОІ НОІ ПОЯШЯ БО ТОІ РДІ НАШ
ПОЯШЯ БО ТОІ РДІ НАШ

Эта Дошка, повидимому говорит о событіях плѣнѣнія Русов Хазарами,
и прочитана нами так:

ЗА ЧЕТЫРЕ ВЕЦЕ ДО СУРОНЖЕЦ ХОЗЯРОІ НОІ ПОЯШЯ БО ТОІ РДІ НАШ
ШЕ ОДЗБРЯШЯ

Очевидно "Суронжец" было каким то событіем в жизни Русов, па-
мятным для них. "За четре вѣка до Суронжец Хозяры ны пояшя, бо т
ты /тые?/ рді/роды?/ наши одзбряшя/ забрали?/.

Слѣдующіе строки говорят дальше:

НЕСБО НОІ СО КНЯЗЕ ОДРЕНЕ БРЯТОІ ЯКО СЕ ОТРОЩИХОМ ИМО АСМЕ СТ
ХОМ ХЗЯРСТЕ

НЕСБО НОІ СО КНЯЗЕ ОДРЕНЕ БРЯТОІ ЯКО СЕ ОТРОЩИХОМ ИМО АСМЕ СТ
ХОМ ХЗЯРСТЕ .

Вѣроятно, то значит:

НЕСБО НЫ/"несбо" для нас непонятно/ СО КНЯЗЕ ОДЕРЕНЬ БРЯТЫ
/ ВЗЯТЫ?/ ЯКО СЕ ОТРОЩИХОМ/"отрочити." - РАБОТАТЬ РАБСКИМ ТРУ
ДОМ ИМО АСМЕ/Асме-непонятно/ СТАХОМ ХОЗЯРСТЕ/СТАЛИ ХОЗЯРСКИМИ?/

Изображеніе "быка" для нас тоже непонятно. Может оно имѣет то
темическое значеніе, а может религиозное/вродѣ Ведической "коровы"
значащей "молитву-жертву"/

Линіи почти вездѣ неправильны, так же, приблизительно располож
ены как и в нашей транскрипціи. Онѣ идут то вверх, то вниз. Очевидн
о писец имѣл ввиду, что онѣ указывают строку, а как онѣ написаны,
не важно.

Юр. Миролюбов "Дошки Изен-Бека."

ALEXANDER A. KOOR
300 Laurel St.
Oakland, California

Документ № 33

некоторые на досках 2 листа

с документа № 25 / листе 25 и /

В Л Е С К Н И Г А

Ч А С Т И Н А У

ПЕРЕКЛАВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

А. К И Р П И Ч

На правах рукопису

ВИДАВНИЦТВО „МЛИН”

Лондон-Гага

1972

Д О Щ Е Ч К И І З Е Н Б Е К А (ВЛЕС КНИГА).

Дощечка 8 (продовження 2)

Се прилетіла до нас, сіла на дереві й співа птиця, і всяке перо її інше, а сяє кольорами різними і вночі, як удень, а співає пісні до боротьби і до бою, отож ми б'ємося з ворогами. Згадаймо про те, які є отці наші, сьогодні в небі синім і дивляться до нас, і се ліпше усміхнемось до них, і так ми є з отцями нашими, не єдині ми, а мислимо о допомозі перуній. А то бачимо, як скаче в небі вісник на коні білім і той меча здвине до небес і розторгне облаки і громи і тече вода жива на нас, а пиймо тую, бо та всяко од Сварога до нас життяву тече і ту пиймо як істочницю життя божого на землі. Тут бо то корова Земунь іде до поля синього і почина їсти траву ту і молоко дає, і тече те молоко до хлібів, а світить вночі зорями над нами, і те молоко бачимо сяєче нам, та бо путь права, а інших не маємо мати. Слухай, потомче, слова тії і держи серце своє за Русь, яка є і перебуде наша земля і тую маємо боронити від ворогів і умерти за неї, як день умира без сонця ясного, тому що темень його замає, настає вечір, а умира вечір і є ніч. Уночі Влес іде в небі по молоку небесному, а йде до чертогу (палацу) свого, а на зорі (світанку) подається до воріт. Там ждемо свої співи зачати і Влеса славити од віку до віку і храмину його, яка блищить огнями многими, справжня огниця чиста. То Влес учив праотців наших землю орати і злаки сіяти і жати „вїна вїньша“ (колос колосистий?) у полях страдних, і ставити снопа до огнища (хати) і чтити (шанувати) його, як отця божого. Отцям нашим і матерям слава, які нас учили про богів наших і водили за руку по стежці правій. Так ідем ото і не будемо як якісь хлібожерці, але славуни руси, які богам славу співають і так є славуни ото.

Од морських берегів Годського моря пройдімо до Дніпра, а нігде не побачимо ми інших бродячих, тільки рус, а ті то єгунці і яги є прогнані. Так бо маємо ми боярина Оглендю, який нами погордився і нас дере на часті.

Од волості до волості бачимо інші зла діються на Русі, ждемо, що прийде до добра, а то не прибуде інакше, ніж сили свої не з'єднаємо і візьмемо мету єдину до мислів наших. То бо говорить вам голос праотців, а тому слухайте, бо іншого нічого діяти. Ідемо до степів наших і борімося за живу нашу (вжитки наші) як гордині (горді люди), а не скоти безсловесні, які не розуміють.

(Далі текст зовсім поспутий)

Тут бо красна зоря іде і камені-самоцвіти ниже на уб-
рання свої, і тую вітаємо од серця як русичі, а не греки, які
не знають про богів наших, а говорять злі невігластва. То бо
ми маємо ім'я слави, а славу покажемо їм: на заліза їхні іде-
мо і на меч. Тут бо ведмеді спинилися, почувши славу тую, а
елані (греки) втікачами остануться і скажуть іншим про ру-
сів: ті то не вбивають їх за ніщо, а тільки з необхідности.
Греки бо ворогують на бажання своє, ті бо то русове горді
суть, а по хлібові дякують, а не як грек, який бере, а сам зло-
биться на давця. Ту бо славу орли клеочуть там і тут, що
русичі є вільні і сильні у степах.

Дошечка 8 (продовження 3).

Коли наші прашурі Сарунже (Сурож) творити почали, греки,
які прийшли гостями (купцями) до торжищ наших, прибутків
шукаючи, і побачивши землю нашу, послали до нас множества
юнацтва і доми будували і города для виміни і торгівлі.
А одного разу бачимо вояків їхніх, омечених (з мечами) і
озброєних, і скоро нашу землю прибрали до рук своїх і утво-
рили ігрища інакші, ніж ми. І тут бачимо, греки суть нероби,
а славуни отрочать на них. І так наша земля, що чотири віки
була наша, стала грецька, а ми є там як пси, що поженуть нас
скоро камінням геть звідти. І та земля огречена є, так сьо-
годні маємо ми достати її і кров'ю нашою полляти, аби була
родюча і жирна.

Летить в небі Перуниця, а несе ріг слави. Нуж іспиймо його
до кута, а кміто (мастки, ґрунти) наше маємо дістати од во-
рогів наших. І та Перуниця каже: „А які ж ви русичі, що про-
спали орю (ниву) свою?" Боротися повинні у той день. То бо
суря (сонце) каже: „А де ви єсте, русовіти? А що дієте з тими?
А куди будете іти із краю свого?" То бо ми ударимося об сті-
ну ту, а утворимо діру про нас і про наше, а будемо в себе
сьогодні. А кому осудить Перунь, той буде в раю їсти їдива
вічні, у небі одержані. Нехай загинемо ми сьогодні, а не ма-
ємо іншим робити, аби лиш ходити в живих. Ліпше бо мертвими
бути, як живими отрочити на чужих, а то завжди живий отрок
ліпше деспотові, що його поганяє (поторкує).

Маємо наших князів слухати і ставити землю нашу, як ті
кажуть нам і та волость прийде до нас, аби лиш хранили ми
силу до трив'я (витривалість) і стали твердо за кменти

(володіння) свої. Опанує бо сила божеська нашою і будемо непереможні в полі стояти. Принесемо жертви богам своїм у гаях їх, а зрушимо й тих, які ще стоять коб'ям, а повинні бути додолу кинуті до праху в крові їх.

Коли бо ми кельтів бити посміли, так греки вполовину ставляться за тих, бо не мають сили тої, а є збабілі, а також мечі мають тонкі, а щити легкі і швидко вони нищаться, і землю кидають ту через слабість свою, бо нема їм помочі від базілевсів, а повинні самі стати на захист свій. Та Суренжа наша буде інша, а буде наша і ніколи не маємо слухати їхньої мови, вони бо усталили на нас письмо своє, аби прийнявши його ми втратили свою пам'ять. Тут бо той ілар, що хоче учити діти наші, мусить ховатися в домах їх, аби його не знали учачим на наші письма і нашим богам правити требища.

А то повідаю вам, що поборете тих греків, бож знає Ясень про це, а бачив Кия, отця нашого, а той казав мені, що виженемо їх і знищимо Хорсинь і ОМАСТРОІДЫІА мерзоту, і будемо велика держава з княжими нашими городами великими і незліченною зброєю, і будуть незліченні потомки наші, а греки зменшаться і будуть на минуле своє дивуватися і покивувать головами, діючи так, бо будуть на ~~них~~ ^{них} многі грози і громи гриміти, і ледве одна перестане, друга починає. І так ми звитяжними до кінця утримаємось, на віки многі завдяки богам, і ніщо нас не знищить.

Станьте як леви один за одного і держіться князя свого, і Перунь буде коло вас і перемогу дасть вам.

Слава богам нашим до кінець кінця віку землі тої і до благ всяких Русі, отцівської землі нашої, і так буде, бо ті слова маємо од богів.

Дощечка І4.

Тому що се іде ворог на нас, беремо ми мечі, а одержуємо віщі од Матерсва слова, що майбутнє наше є славне, і йдемо до смерти, як до святкування.

Сказано нам про часи старі, коли мали храми свої карпенські і там мали гостей (купців) старих, вірменів, арабів і інших. Се бо ті гості Радгошу шанували, і так маємо од днів тих гостині дбайливо шановані, їх бо шанують боги і нам повеліли і шануємо їх. Себто маємо вказівку на часи наші, аби нехибно діяли, а отцям пошану віддавали.

Не пальцями бездільними товчемо об дерево, але руки наші натружені об рала свої, а мечами виконуємо повинність нашу, і тая нам велить іти на кроми (кордони) наші і стерегти їх од ворогів. Се бо дими здіймаючись летять до неба, і тії означають тугу велику на отців, діток і матерів наших, і то є час боротьби прийшов, і не сміємо турбуватися за другі діла, тільки за оті.

Се бо прийшли воряги до Дніпра і там займають землю нашу і ті тиверші люди (тиверці) і землю під своє очолення беруть. То бо не сміємо погодити інакше, як мечем нашим, і Ерека прогнати од земель наших і турнути до срячень, звідки прийшов. Се бо кроми наші ворогами переступлені, а земля наша поборює ворогів, і то є обов'язок наш, чужого зажирати не хочемо. Се другий ворог Германрех іде на нас зпівночі, він, що є внук внучати Отореху, і се кидає на нас вої свої з рогами на чолах. Воряги кажуть нам іти з ними, і не сміємо воявати поруч їх, бож вони є вороги, як і перші, і нема ріжниці між ними.

Се бо Ясь іде на нас од Танасу, а там торків сильна кіннота і раті незчисленні, а тьма за тьмою тече, і також сунуть на нас Оси. Не маємо іншої помочі, як та що боги воліють нам, і удесятиримо сили свої і рушимо на них.

Се Білобог веде наші раті і кінноти і там бачимо волшебників, у лісах перебуваючих, ідучих до раті і беручих мечі, і бачимо кудесники чуда великі творящі, а із жмені землі, кинутої до неба, раті встануть сварожі і тії летять на ворогів і могилють їх, і там бачимо птиці великі летять до нас і кидаються на ворогів.

Б'є крилами Матерсва і кличе нас, щоб ми йшли за землю нашу і добивалися за огнища племен наших, себо суть русичі.

Сходьтєся, брати наші, плем'я до плем'я, рід до роду і бийте ворогів на землі нашій, яка належить нам і ніколи іншим, там бо умрете, а не повернете зади свої. Нічого вам остерігатися, нічого не станеться, бож ви єсте в руках сварожих, а ті вас ведуть во всі дні до перемоги і чести великої.

Дощечка І9.

Се видів у наві (у сні) ту вогняну хмару. І зійшов од неї змії дивний і оточив землю, і тече кров із неї, і той лиже її. І ось приходить муж сильний і розтрошує змія надвоє, і стало два, і розтрошує ще, і стало чотири. І ось муж

заволав до богів про допомогу, і тії ідуть на конях од неба і тих зміїв убивають, бо те є сила не людська, а радше чорна єсть. І ці змії суть вороги ідуці од полудня, себто Боспору, збити яких діди наші ратями (полками) одганяли. І це хотять греки захопити землю нашу, і ту не дамо, бож ниви суть наші, а не опустим і тварин. Ті змії єсть погибель на нас, маємо боротись і життя положити за землю нашу, і та тягнеться бо од нас до полян і дреговичів, і руси сягають до моря і гір, до степів полудневих і це руси суть, і од русів тільки маємо допомогу, бож вони Дажби внуки суть. Молимо Патаря Дяя, бо той розвів вогонь, який Матирсва Слава принесла на крилах своїх праотцям нашим, і ту піснями оспівуєм біля кострибиць вечірніх, де оповідаємо старі слова слави нашої на святій сідмиці рік наших, де городи отці наші мали були і ту землю опустили, до землі іншої пішли, де ми перебуваємо від часів тої держави і за давнину маємо колуні (станіці) наші, і городи, і села, і огниці на землі утворені...

Себто умиємо тіла і душі наші, щоб мали ми часті русі колуні, які б сильні були і на ворогів страх зуміли наводити... Се ж бо відколи вівці ходять там, і та земля єсть од днів тих ходжена нами...

Отії ж творять інакше, аби то нас од старої давнини одірвати, і те бачимо і руку держимо на вас, аби **сьте** виділи, що зурень день іде і крові хоче, і ту проллемо на землю свою русу...

Се Руса горда! Камені гукають на нас, і це маємо йти і боротися до смерти...

По отцеві син перейме і умре за неї...

Дошечка 21.

Себо хоробрий переборе тую силу злую, ОБЕСЕНТЬ ОПОІАШЕНЬСТЬ ВАЕ. Маємо себто урви хранити і се храни богам ставимо і городимо стіни дубові, і за ними часто по другій стіні і там хранимо богів наших подобі. Маємо многі храни у Новім Граді на Волхову-ріці, маємо у Києграді по Боголісах, і се маємо на Волині дулебські храни і на Сурожі на морі Сурським і Синім. І се велика уразь є на нас, що храни суренські розбиті ворогами, і боги наші опорошені валятися мають. Себо русичі не мають сили одержати на ворогах звитяжество, і себо маємо урви, як той мандрівник, що йде вночі по лісах і се: урве одяги свої на кусні. Так само русичі,

маємо урви на руськім тілі і не дбаємо про те, і намагаємось на хранях славити богів, які не приймають жертви наших, себо уражені суть нашою ліністю. Лише птиця Матирсва славу рече на нас і молить нас отую отців славу ушити (слухати). І то не маємо відваги стати на рать а й мечами своїми брати землю нашу, ворогами захоплену. Себто тисяча триста літ хранимо свята наші, і сьогодні жони наші кажуть, що ми є благові (недолугі) і утратили розумство наше, і це ми як овча мале перед отими і не сміємо одягтися в зброю і мечем разити ворогів наших.

Себто Купаль іде до нас і каже нам, що маємо стати горді і чисті тілами і душами нашими, і то кинемось до ніг його, аби йшов по нас і нас охороняючи вів до боротьби зурої і там стали б ми перед Сварога лицем і се до січі йдучи хвалимо богів наших у війні, як у мирні дні, і себо Купалець каже нам, що достоїмось до того часу і будемо за славу свою почестені і також з отцями сопричастені.

Дошечка 22.

Як те вже оговорено є, що Квасуро одержав од богів тайну утворювати сурина, а то є спраги утоління (заспокоєння), яке маємо ми на Радгощі, о богах радуватися і танцювати, вінки кидаючи до неба, а співами славу богам творячи. Квасуро був муж сильний, од богів врозумлений, а тобото Ладо до нього приходив і сказав йому кинути меди в воду і усяряти їх на сонці, себто суря утворюється, як вони бродять (шумують) і ото перетворюються в сурицю, і ту пиймо во славу божеську.

І тобото було ще за віки до Кия, а муж був тогоразу вельми визначний, званий отець Благоміро і той одержав від сварожців поучення, як створити квасуру, що звана єсть сурина, і та б то є на радощі наші, себто маємо її на всякі дні, як по жнивах утворимо і то радіємо з того. Не так бо як іноді який не удерже свого єства до купи, а говорить безумно, - се бо є од чорнобога, а інший, як вип'є, радість його обцілує.

Також маємо шукати друзів і ворогів... кувать бо мечі наші на утвердження сили, а се ними силою божеською поразати ворогів наших ОБОПОЛЕ.

Тобто Богоміра оречено Твастирем, бож той йому проказав у словах, аби вони були такими, як боги говорили ними, се їхні (слова?)...

Себто уставив роди особі (окремі), бож боги спричинили роди, а ми є од родів тих роди. Також і Сварог є отець і прочі суть сини і мають ся корити йому, також і ми коримося родцеві, бож єсть отець роду.

А ті б то роди існують од Кия до князів київських. Себо по годській боротьбі порушилися і Русколаню опускали, до Кия йшли і селилися на землях отих там, де хотіли до приходу воряжського і себе боронили. Од них... І так було се од літ тисяча триста від Києвого отця. Триста карпатського життя і тисяча о Києграді. Одна частина іде до Голуні і там остається, а друга до Києграда. І перша єсть Русколань, а друга Кия, яка сурень уподобала, за скотом ходяща і стада водяща десять віків на землі нашій. Себто Голунь є город славний і три сотні городів сильних має, а Києградо має менше на полудні, десять городів і весі і села немногі. А до цього були в степах сільські роди і житва семенили (сіяли) на полудні і їх грекам омінювали за золоті щепи (ланцюжки?) і кола (кільця?) і намиста до кирко (шиї?), а свої ноші омінювали за пиво винське у греків, і розводили вівці свої і омінювали їх. І були ті руси на полудні створили город сильний Суренж, який сьогодні зданий грекам, а ті його розтрошили і русів побити хотіли, і тому ідемо до них і розтрощимо оселі грецькі. Ёлани бо се суть вороги русколаням і вороги богам нашим. Грецьколани посуті не богів почитують, а ніби чоловіків, вони суть із каменя зроблені, подібні єсть мужам. А наші боги суть вирази, як ми боремося з годинами, які понадівали на голови свої роги од волів і корів і кожі нап'яли на чересла свої і так думали устрашити русів, а тії одслонили срачеси свої і оголивши чресла ішли до бою і перебороли їх. І цим разом ідем оголені до бою і побідимо їх, бо грецьколан багато зніжив мишці свої, а такий буде скорше унавен Ямою. Який же дасть жертву свою до землі аби та пила кров його і життя його умертвляла, і тим жити отам.

Дощечка 23.

Себто Нова Яр'є іде од старої, де були і є отакі русичі, а се ідуть до полудня і там господарять у степах десять віків. Табто є тасама Русь і вибирає князів своїх і тії од родів своїх, і роди доботща (дбають?) за плем'я, кожному князі свої, і од князів виділяють князя старшого, і той єсть вутець їхній. І так жили в землі тій, доки варяги прийшли на

них і там ізбивали їх. І се грецьколани ішли на землі тії і осідали на них і не зважали на русів. Себо ті руси ізме-чилися (взяли мечі) і напали на них і одігнали їх до своїх берегів морських. Себо грецьколани повели раті (полки) свої у залізну броню оснащені і була січа там велика. І нагрянули ворони на їжу мужеську, що впала на полі, і випивали очі їхні. Крячуть ворони на поживу, і великий галас став на полях тих. І там іли очі грецькі, а очей русів не чіпали. В тому знак той маємо, що боги не воліють Русі загинути.

І там же бореться сонце з місяцем за тую землю, і небо бореться за кмить (грунт, масток?), аби земля тая не підлягла до руки еланської, а перебувала руською. І там же плаче matka за дітками своїми, які пролили кров за кмить тую, і та кмить стала руською. Нова Яр' існує там до дня сього, і земля тая перебуде нашою через мечами кров пролиту за неї. І також елани говорили з князем старшим нашим і повідали йому, що не хотять до землі неврів ходити ані отроків брати, але бо матимуть береги морські для себе. То маємо вказівку на день наш, як праотці наші вмирали за кмить, і не взяли вороги нашої землі. Себо і сьогодні маємо вказівку, щоб ніхто її не взяв.

Себо Германрех іде з полуночі до нас і маємо боронити землі свої і також іти на нього. Себо годська ^{земля} є Наша, а ту Білогору ми всіяли кістками своїми, а кров'ю своєю полляли і та є для нас. Себо голосить птиця Матерсва про нас і славу говорить нам. Схопили бо ми за неї мечі наші а йдемо на свята в поля. Одразимо ворогів північних і одкинем ворогів південних, а підемо на ворогів східних, аби назавжди руси гриміли, як отця нашого Паруна сини а Дажба внуки. Себо Сварець укаже нам, куди маємо йти за своє. І той Германрех одійде до полуночі, а еланці до полудня. І так зберемо землю нашу до купи і не дамо для синів чужих, тільки для синів своїх.

Себо йдуть у степи наші великі множества родів чужих і не маємо бути омирні ані чекати на поміч, та бо є у миццях наших і на кінцях мечів, а тими січемо ворогів.

Се голосить птиця Матерсва до нас, аби ми підняли мечі свої на захисть свою і її. Се б'є крилами об землю і прах зриває до сверзі (неба), а себо кидається об землю і б'ється об неї, ніби старається за нас, і ту удержимо, утворимо, як кричить, себо крик той є до серця нашого. А то маємо ві-

дати, яку сурю пити. До січі йдемо і там одержимо питву іншу, богами стверджену, і та буде нам як вода жива у послідньому часі тризни великої, яка є для всіх, що умерли за землю свою. Себо Сваржець дивиться на нас од сверзі своєї чудової і бачучи раті наші, лічить їх і пальці згинає і вже не має досить і то лічить уже пальці на ногах своїх і відає праштир наш, що ми є сила велика, і не можуть одоліти нас вороги наші, а себо потиснемо їх і поженемо їх доки вони попадають на землю і здохнуть од Марі і Мор їх візьме.

Себо скажемо в серцях наших, що не вернемось до огниць своїх, доки вороги зазіхають, і не спочинемо тілами нашими, доки вороги захоплюють землі наші, а скажемо всім, що боги наші ГОНЗИАХУТЬ їх.

Це того безчельного сну свого ради беремо дітки до кіп їх, бо повертаєте зади свої ворогам. Себо ноги наші розрухаємо і натовчемо землі нашої до них, аби удержати її аж до смертного часу і Марі узріти дати, себо Мора одступиться од неї і одкаже: „Не маю сили тої, яка б удержала витязів руських”. І також слава потече до неба і там боги скажуть, що хоробрі єсте руси і маємо місця для вас біля бога війни Перуна і Дажба отця вашого.

Дошечка 25.

Се були вони в Караню, а се город малий на берегах морських руських, і там був конязь, який і се каже еланів бити і одтручити од Русі. І той удіав раті і комоньства і йде на них і звитяжить їх. А еланці плачуться на тугу їх і просять його дань йому платити. І ту дань вони удіяли по вівці на хорягу і вино. І то еланці виділи, що руські п'ють багато і вирішили на них накинутись і звитяжити їх. І се бо ходив волсев (волхв) у хорязі і брат його із словен і тії казали руським не знаджуватись на дари тії, і се руські не слухали і повпивалися. І отими днями еланці кинулися на них і розтрошили їх. І се погибель тую бачучи, руські втекли до степів і там зосередились і сили свої стягнули і пішли назад на них і побороли їх. Се боги тримали їх і руки їх укріпили і тії одержують перемогу, себо б'ють ворогів і так говорять: „Як овець розтрошимо їх і будемо самі у краях тих володіти, бо красні суть вони і їх не віддамо”.

Се Триглава молимо, велике й мале, і себо Триглав наш остяжує нас і борзо скачучи на коні, ворогам пораженство тво-

рить. І то побачимо, як боги володіють отим, і се побачимо, які мертві суть і убиті богами, і нами поїме тремтіння і видіти мертві тіла многі, бож велика рать Перуня на них ки- нулася і розтросе ту, і се сварожці ліворуч тої мчать і де приносять перемогу нашу в руках своїх роду славному, об от- цях славу держашому, і до дня сього на полі витяжити воро- гів своїх могутьому. І се Жаля жалює над ворогами, і Гориня горює о смерті їх, яко од руки божеської падуть. Се Кариня плачеться о мертвих тих, яко сталися у тропі божеській і зімруть. І поля тії повні суть мертвої кости, і голови од- січені, і уди од тіл одрізані валяються в траві, і сморід іде од поля того, і ворони летять до нього. Мертві очі дов- бати і їсти мужеські м'яси много понищені...

Се говорить Орію Сварог наш: Яко єсьм Іствар істворю вас пальцями моїми. І буде говорено, що ви єсте сини Стваро- га і ставитися як сини Істварогові. І будете як діти мої і Даждь буде отець ваш, тому достоту послухайтесь. І той вам скаже, що маєте з тим діяти, і як говорити і щето (рахунок) творити. І народ великий і звитяжитий на всі світи, і потов- че роди інші, і що стягнувши сили із каменя чуда творить, без коней повози, і всякі діяти чуда мимо кудесників, і що всякий буде ходить як кудесник, і ругу творити, клятви (до- кументи) ділти на кметь, і кметь подробиться. І також словеси многі і многі, і од тих словес ошалієте ви, і подрібнені одерені за золоте міно, і за те міно продатися ви ворогам хотящі. Також і теє боги вам кажуть. І хай Орієві завіти лю- бити світ зелений і животній і любити друзів своїх і бути мирні між родами. І по тій добі було сімдесят князів наших, як Мезіслав у Боруславі, і Комонебранеш, і Горислав. І також вибрані інші на вічах і одлучені на вічах, колиб люди не хотіли їх. Себо ті князі багато трудилися, і се Кишек був великий і мудрий і той умер, а по нім були інші, кожний тво- рив щось добре для Руси. Пам'ять наша то удержує, бо маємо їх славити всяк тризень Тривіди і подбати о пам'ять їх на синів наших, і ніхто не сміє про те забувати, бо проклятий буде у богів наших і чоловіків, і люди ім'я його охибнуть навіки.

Дощечка 26.

І се був за давніх часів осідень огнищано (поселенець хуторянин), і сей добрий був, і боги йому давали вівці мно-

гі і скотини на випасі в степах. І се були вони при травах
многих, і боги давали йому скотини приплід і умножали її.
І такось іде перед очима їх сторонній муж і каже йому:
„Відійдуть сини твої із землі цієї до краю чудового, що є
на Заході сонця, і те сонце спить на ліжку золотім. І се ко-
монець (кіннотчик) скаче до нього і каже сонцю: „ іди, сон-
це, до лугів своїх синіх і то маєш скочити до повоzu твоє-
го і вирушати од востоку (сходу)”. І так сказано бувши, ска-
че сей до іншого краю. А ввечері скаче близьню його, інший
комонець, сказати, щоб сонце зайшло за гори свої і возика
свого золотого оничило (поклато ниць), а то вороги схотять
украсти. І ті близьники комонці скачуть до іншого краю. А то-
ді Зоря іде і веде зги свої, і одяги Дажбові трясє, і зги
розлітаються по краю небесному”. І се сказав, і тоді сини
два пішли до Заходу сонця і бачили там многі чуда і трави
злачні. І вернувшись до отця, розповіли йому, який красний
край той. І се многі племена і роди висловили волю стяжати
до тропи тої і пішли всі. А по оселенню, і тут каже Орій
отець сином своїм бути на чолі всіх родів, і не схотіли во-
ни, і поділилися на сі й на ті. Се бо князь один веде люди
свої на полудень, а Орій веде у краї морські. І тут була су-
ша велика і піски многі. І пішли до гір і там осіли на пів-
віку. І поперед утворивши комонства великі, пішли у землі
чужі. І там вої стали на тропі їх і силувались їх побити і
були розтрошені. І вони пішли далі і побачили землі теплі
і залишили їх, бо многі чужі племена там сиділи. І пішли да-
лі, себо боги вели їх як людей своїх. І зайшли вони в гори
великі і там, б'ючися з ворогами, ішли далі.

А тим разом маємо спом'янути про те і тягнути за своїми,
як і отці наші. Очистимось, мольбою омившись, і митися, мольби
творячи за чисті душі свої і тіла, як Сварог установив тиї
умивання, і Купалець на те вказує, і не сміємо того занедба-
ти, і се миємо тіла і умиємо душі свої у чистій воді живій
і то йдемо трудитися по всяк день мольби творячи. І суру
пити, яку до пріж (посуду) берем, і ту п'ятикрати п'ємо на
день. І хвалимо богів наших за радощі тиї, як осуриться мо-
локо наше на пропитання наше. І корм іде од корови до нас
і тим живимось, і трави злачні уварюємо їх до молока і так
їмо кожен частину свою і триваємо. То кажу те, сини мої, бож
час не є обезпечений ані не є вічний перед нами, а там по-
бачимо пращурів своїх і матерів, що відійшли до сварзі (не-
ба)

і там стада свої попасати мають і віни свої вінити, і життя мають як наше. Там нема єгунців ні еланців, лише Прав княжити має, і та Прав є Істя (істинна, дійсна), бо Нав відкинута, лише Яв дана і перебуде овік-віки у світі видимім. І се За-ребог іде краями тими і говорить до прашурів наших і як живемо на землі і як страждаємо, бо все це тут, де маємо зла багато, а там зла не мають, і трави зеленії струни мають і струнять шелести свої про волю божеську і щастя людей тих. І також маємо споглядати степи райські у сверзі, яка синя є і та синь іде од бога Сварогу. І Влес іде правити (пасти) стада їх. І тривають на злаках і воді живій. І ніхто не є одерень у краї тим, і раби інших не існують там. І жертви інші, бож хліба немає, і се виногроззя і мед і зерно дають до молебень тих і так. Говоримо славу богам, які суть отці наші і ми є сини їх і достойними будьмо в чистоті тілесній і душі нашої, яка ніколи не умирає і не завмирає за час смерти тілес наших. І падшому на полі бою Перуниця дає воду живу випити, і випивши її іде до сверзі (неба) на комоні білім і там Перунько його зустрічає і веде до доброго свого палацу, і там перебуває який час у нього і достає тіло нове і так жити має і радуватись повсякчас і навіки вічні, про нас мольби творячи.

Дошечка 28.

Се рухання наше отє. І не можемо повернутись задом і рухатися. І се граді (укріплення, стіни) наші од тяготи (ваги) своєї осіли (осунулись). І се князь Бравелень казав їм держатися помагаючи город городові і держати вої свої, щоб охороняли вони силу Русі в єдину грозу ворогам, і таке і се (і т.п.) І себто жмиді сказали нам про годь, яка тримається Детереха і йде до полуночі і там у Жмиді повернулася до полудня і се іде на роми (римлян) і там розбиває леги (легіони) і вої інші і бере ругу (данину) велику од них, і се вторгнулася до землі їх, і се Детерех убитий був, Одокрех перейняв. Себо годь тая богам противна і вони виплюнули її.

Се граді (городські стіни) наші суть сірі (старі, зношені), і старші родці наші не виберуть іншого од себе аби їх направити. Се ідемо і до них і удостоїлись їм сказати про те і потрапили на несподівану тружду (працю), і се трудимося над тими (градями) і слъози ллем на них.

Б'є крилами Матирсва Слава і врочить нам про трудний

час посухи і мору говяд (скотини). І се знаємо, бож сказано є од праотців, як кельти Помор'я зайняли і себо ходили до них і так були сто літ підкорені їм. І також про ильми, себто ілері, ми є родичі, і се Родьрозаниць прийняв нас до серця отчого і охранив нас од ворогів. Себто рухасмоь нині і се хвалити бога за заступлення наше. І то було так, Ясна бо є за нами і се веде отців наших крізь гори й степи мимо годів і се з Дону п'ємо. Маємо ту ріку нашу, бож пролили кров нашу до землі і та є руська земля і буде руська, себо, русичі, маємо по торгу сварожському для нас. І се творимо труд наш для прожиття. І се Жмидь каже нам, що прийде з допомогою нам і піддержить нас проти ворогів наших, користі бо не має ніякої, то, каже, для вас. І то я сказав: допоможете в боротьбі руській супроти ворогів моїх і ваших. І се за трудний час наш не дбаємо за нас, а йдемо умирати за рід наш. І се огидний Яма жере убитих, і се ворони їдять очі їх, і се трава росте крізь щелепені їхню. І на те зважати не можемо, бо тратимо в грі і землі і силу нашу і нібиж будемо одеренню (невільниками) взяті до рал їх і, як коні, тягнути орю їх і жну їх вінити хай їдять хліб наш і поживу землі. І то не може явитися до мислів наших. І крячі (спини) наші не маємо долити (схиляти додолу) до кметі (грунту), і се боги нзші долять ворогів наших і зломлять хребти їх, щоб посягати не сміли на майно наше і волікти жінок і дітей наших до торжищ і там лишати еланям і грекам за образи срібні і золоті. Се ворогам кажемо одмежуватися, як темрява од світла, і се Перунь рушить на вас і розтрощить вас, як овець, і раз отой затремтять і воїв Сварги злякаються. І себто є знам'я, що на Дніпрі проквітла лозиця взимі, і се Купало указує для нас знам'я про перемогу над ворогами, і то маємо творити. Себто Марь іде на них і Мор, се дві ті однімуть сили їх і кинуть їх під мечі наші, і се сила меча одмежує їх. Се межа ділить нас, і межа та є повна крові, і то переступити не достойне їх, а вже ніколи нас. Отаке то. Боровлень каже, що ми маємо ходити на них, і то знам'я нам каже, що перемогти маємо, яко єсьми венди... А сі венди сидять на землі, де ясне сонце спати вночі на золотім ліжку має, і там їх земля єсть. Се Сварог отець говорить про них і також братарі наші суть у тім краї. І говоримо про них, що прийдуть до нас за час зимний і піддержать нас. І се сила божеська прийде до нас і та нас удержить до кінця,

а не венди...І до них ідемо помочі просити і не мати,бож всякий люд достатній себе оборонити сам.

Дощечка 29.

Себто говоримо про давнє колишнє,і хай іде слово наше про правду і так матимемо правду.І се говоримо від старих слів,які ісходять од отців наших,які бо були сильні,і то маємо кидатися до борозни їх і так потрапити до них.Себо Аскольд іде з варягами своїми до нас і се Аскольд є ворог наш!Се каже нам,ніби йде на захист наш,і бреше,бож єсть ворог достоту як і грек.І се Аскольд є варяг озброєний од гостей (купців) еланських охоронятись,які ходили по Дніпру ріці.І се Аскольд прийшов до нас з кнудями у двісті літ по Адорежу і хоче правити нами. І се Дірос еланський оголосив помірятись за це і се напав попереду тих.І се Асколд переміг Діроса і є він один на місто те,і також є ворог наш,і не хочемо його,як ворога.Старі речення оповідають нам,що приходив на Русь інший Аскольд і що були три Асколди варяги,і тії варяги між собою жеруться і не є наші,лише чужі князі,які не є князі,лише вої прості і силою захопили владу над отими.І се Ерек іде...І згадаймо,як римські орли поражені були дідами нашими на устю Дунаєву.І се Троянь наліз на дулебів,і се діди наші пішли на легіони їх і розстрожили їх,і то було триста літ до нашої доби,і це маємо держати в пам'яті, і се не дамося до Ерека, як ми не далися і попереду іншим.Маємо князів своїх і ругу їм даєм і даватимем до кінця.Ні роми,ні еланці не володіли нами і так перебудемо.І се дулеби кажуть про нас,що ми є братарі їхні,і то є суца правда,бож походять вони од єдиного коріння,як і ми.І се згадаємо,як Троянь був дідами нашими розтрожен і леги його полонені були браті до піль наших і там трудилися для нас десять літ і відпущені були нами.І се роми кажуть,що ми є варви (варвари).І се греки казали всюди,що ми є варви.І то мають ОДВА ХІСЕНСТЬ і обидвоє жадяться на землі наші.І се земля є,як візьму її мечем і кров'ю і та єсть земля.І се Троянь був за п'ятсот літ до Годів.І також сьогодні кажемо,що війна наша не перестане до кінця життя нашого,і се спроможемось боротися за життя наше мечами.Се говорить вам хоругинь цей од отця Хориги і цей єсть просець ваш у богів,бож дають вони вам силу і владність на землю вашу.Околені єсьми ворогами і

боремось.Се був Воронзенець,ріка і градьба (кріпость),і там отці наші розтрожили Годів,і так і ми розтрожимо ворогів своїх,се собственість (власність) свою одберем і скажем,що буде інший час на них і там Матерсва Слава перед нами йде,яка огонь дала пращурам нашим.І сі пращурі наші у небі радяться про нас.Себо Питер Діяй молить за нас,і се Орії дивиться на свої люди,і се не можемо повертати тили свої ворогам.Се був у час один Дірос і се був грецьколанець і той пощезне,і прийде на нього Асколд і Ерек,і то молим богів позбавити Русь од зла того.

Щощечка 30

Себо храним (святкуємо,дотримуємо,справляємо) Питаря Діяя,бож той особень стоїть напроти Матрі.Себо те відбувається підчас вступання до криниць.І та (Матра) іде,руки здіймаючи до хліба.І се дає дощ,який іде і насичує,і то маємо житень нашу і жню вінімо на славу його,себо напроти нього земля наша і ту охороняємо,як отці наші,і се повинчаємо небо і землю і справляємо свадьбу їх,бож се твір є сварожий і проти нього жона його,і се святкування маємо діяти,як о мужі і жоні,і ми є діти їх і так говоримо: Будьте здорові і щасливі і майте діти многі і себо хвалітеся.І також дивитесь на воду:Будь велеплодня і се даюча мужів од свого Питаря і хай зачаттям твоїм будуть повні плоди,і овочі,і зерна,щоб ми раділи з того і дякували тобі і то було так до кінця днів.Себо вірні твої молять о блага і добах,хай буде ними життя уснащене в потребини і жертвувати тобі з того і держатися у владності твоїй. Вергунь бо може хліби давати.Се маємо потреби наші і молимось про їх.Себо Ондеря маємо,який є інакше Парунець і кидає ворогів на хребетищі і також одтрошує голови їх і грякне об небо і кине у моря і пуші.І се посуха йде швидко у краї чужі і там є до часу аж поки Питар її одведе. Дужоносні йдете назад і кидаєтесь на них і товчете їх,а ті моляться богам про ті жалі і горуні тії і тоді стають боги за мужі ті.Прийде Сварог і той одведе руки свої од борода і повелить дощеві іти до гомиті (?) тої,і се персть (земля) усохла насититись може з волі божеської,і злаки можуть стирчати до тверді (неба) і дивитися на сонце,себо сонце живить їх і наповнює силою зелене хакря (зілля) і злаки.І се стеренце (стернина,стебельце) ожис і зеленіє

і ті віни (колоски) вирощує, і збираємо їх до житниць наших, і се віну скидаєм до них і говоримо, що це вергунець Ондеря упав до нас і хай росте віна і золотиться, і се маємо із цього їсти хліби свої. Себо кидаємо ^{св}у нетрі (ліс) і то діємо бревно (колоду) рівніше і вигукуєм, як його піднімаємо, а потім запалюєм огонь сильний і кидаємо до нього бревно тєс, такшо вогонь б'є до небес і полум'я його розривається і се надвоє і натроє ділиться, і те є знаком од богів, що любиться жертва тая їм і хотять її. І якщо бо є блудень інший, який облічує (рачує) богів тих, одділяючи од Сварги, викинутий буде із родів, бо не маємо богів окремих. Вишень і Сварог і інші суть множества, бо бог є єдин і множествен і хай не розділяє ніхто того множества і не каже, що маємо богів много. Себо Святир іде до нас і будьмо достойними його.

Дощечка 27 (збірна), продовження.

... бо стали заможні, а тоді будем сірі і нищі, бо інші зброю надбають, а наших володарів викинуть із того свого.

Себо Аски і Ерки по Дніпру ходять і людей наших кличуть до боротьби, а то, як Дорій, набирають просебень (військо з чужих, вжите для себе, для власних цілей), так не маємо ми іти до них. З того хай буде наука, щоб розуміли ми наші помилки, бо можемо іншому стати одеренню (невільниками). Себо Аск має вої свої посаджені на човнах, а йде загарбувати інших, а з тими йде на греків та нищить їх городи, а приносить жертви богам в землі їх на те, що не справді такий, бо Аск не є русич, а тільки варяг, а має іншу мету, то гмоть (духовість, віру) руську поборює іншими. А зле дієне погинути має. Ані Ерке не є русич, а тобто лис іде хитруючи до степів, а б'є купців інших, бо тому довірилися.

На старі погребища ходімо, а там помислимо, як спочивають пращурове наші під травою зеленою. Там довідаємось як бути і за що іти.

А тут свої родці бувши діляться: а кому старшим перебувати, який бо се сходить до отця і праотця Маріщенського (?) який од нього йде, а який збіді простець. І та велика свара ододіла русів, які прибули до розторгнення, а розторгнених отак греки із своєї землі женуть їх, тому що не мають сили зчеплені до кругу і до крил. Всяк нишком погляда на сусіду свого, а звідси віри нема, яка мужів кидає до січі. Так прийшли назад, а почали сваритися ще на поході, який буде ліпший, а який чорніший.

У давнину була інша мова — про витязтво (витязь-лицар, переможець), а потім назад у поході од отців своїх. Так бо Русколань упала ниць од Годі і єгунського звірства. А тоді Кийська Русь твориться і Онтова, а годи налякалися і пішли геть до Сверензі. Як бо знаємо, Сверензі суть дві: одна вендівська, а друга годська. І тут то Годь прибула до неї, і Годська усилилася ще там од того, а вендівська ослабилась. Так от є й досі.

Дошечка 31 (з молитвами).

Поречемо тобі, боже, як оце нам дієш суру пити смертну, а на ворогів ідеш і їх б'єш мечем твоїм блискавичним, згою (іскрами) і світлом мрачиш очі їх, і ніч на них находить, аби їх знищити. Це так Перуну. А то мовимо се (молимося), яко несе (помічне) збавитися ворогів грабуючих, і хай іде той день, як ти хочеш того, а з нами призиваючими грім іти на нас, а то бо є сила твоя на нас, поля оплодняяча, гримить і дощ ллється на них тими всіма благами, як ідемо по волі твоїй, а упрощені оті суть, як вівці утікають. А заутрення слава тобі речена єсть, і так речемо, яко благ єсть і податель благ наших, і хай маєш нас у всі дні, і хай будемо тобі вірні до кінця слави твоєї, отче бо наш єси завжди і хай буде так у всі дні, що жертву тобі правимо овочево-башно (страва), а також співаємо славу о великості твоїй.

Славимо Дажбо, а буде той наш покровитель і заступнич од Коляди до Коляди, а плодить на полях, а дає трави на скотину, а дає нам у всі дні говяди умножитися, а зерна житнього множесь, аби ми були їжею скріплені і проречисті бога святого славити. Сурож бо єсть одречен од зими, а тече на літо, тому бо співаємо славу, як отці в полях.

Славимо Огнебога, а се мергла (жар), дерево гризуща і солому, а огнекуделицю розвиваюча вранці, вдень і ввечері, а тому ми є їдичні за соутворене башно і пиття, що єсть єдине. Хранимо в попелі, а той роздмухуємо і горить...

Землі наші розляглися од сонця до сонця сварожого, а великі суть. Там бо хоросі (хоросі чи Хорсові?) луки, і там ведемо говяди (скот), а приплодитися їм волею Дажба, його же славимо.

Дошечка 31. (Продовження, уривки з релігійним змістом взяті з листів Ю. Міролюбова.

21. Якщо б який, бачивши тії, не возніс хвалу богам, триклят буде. Слава в Паруні, богу нашому, який бо нас хранящий, а також здоров'я датель, блага земні подающий. Тому бо палимо огонь вічний у городі Новім на Волхові і на горі у Лісоваті дуброві, бож берези ніби дуби. Позаяк боги наші суть у тому, що Даж є давати просящим, і то тебе, боже, хвалимо.

26. Тсй бо є всякий, що існує, перебуваючим в божеськім дні...

27. І дай нам доми свої, і хай ми послухаємо як святиться ім'я його — Індри — , бо ж він є наш бог поміж богами . А Веди знаючи, так оспіваєм його могутність. І маємо стада скоту, яких бережемо од зла, пильнуючи, щоб їм нічого не сталося.

І так ми є дітьми його, які прийшли з землі АРСТІЙ (Арійської?) до іншого краю і блукали, (товклися, билися) щоб прийти до травнистого раю для скоту і злаків.

Там охопила нас велика радість. Там сказав голос отця Орія, щоб три сини поділилися на три роди та пішли: один на південь, а другий на захід сонця. А то були Кій, Щек і Хорів. І так поділивши скот пішли де інде, а осіли ці три роди кожний на землі своїй. А Кій швидко поставив город, якому дано ім'я — Київ. Там живемо взимку, а на весні ідемо до півдня, де ми пасемо худобу од перших літ.

Дошечка 32.

І се була пошкоджена Русколань годями Ерманреха, а той хотів жону од роду нашого і то пошкодив його. Вуцеве (водці, возводи, полковники) наші пішли на нього, і Ерменрех розбив їх і пошкодив Русь, бож буси і сімдесят інших шарпали її. І тут смута велика була на русах. І став молодецький Вендеслав, і зібрав русів і веде на нього, і тим разом розтращує Годь і не дає жалю нікому, і втікла вона на північ і там з мезенцями ладилась. Кареня радувалась і дідो наш Дажбо веселився з того гординства (геройства, подвигу), бо забрали отці наші множество коней борзих і здобиці много, а також земля годська осталась руська і до кінця пребуде. А Митреда каже русам, які можуть, селитися в околицях своїх,

а коли вони були годські, то греки вели їх до війни на других і без кінця. І там руси боряться й досі і много воїв упало. І йдуть руси геть від греків і осідають на Дону і Донці, а пізніш ідуть до Дніпра і Дунаю і там мирно живуть. А тимразом вороги обри налізли на нас і як не вдержимось од обрив, бути нам як отрокам до кінця і робити на них. І то йдемо боронити Русь і звільнити її або самі згинемо.

Се старі родичі говорять і запрясягають клятви вірності і держати її аж до смерти, і се маємо вмерти, а Русь звільнити. Кажуть, що хто не схоче йти до боротьби, а втече до дому свого, уймемо уд його і дамо, маючи його бузехом, до греків як вола робити. Кара його буде тяжка, а рід його ізвергне і Жаль не оплаче його, ім'я його забудеться, і самі витязі прославлені будуть од родів до родів наших.

Єсьми тої Митреди піддержимо, і єсьми Русколуні не кине-мо.

І тут нагле бачимо перед нами єгунців. Тії як вовки ходять вночі по тропях хищних, і то ми періщимо їх і розтрощуємо їх. І се зитерпіли многі зла.

(Слідуючий уривок тексту був знайдений окремо.)

І се по єгунцях налізла на нас велика біда, себто обри, як пісок морський, які кажуть дати одерень Руссю цілою. І тим обрам протиставимось і боремось. А не було ладу між русами, і сі то обри одержали силу над нами, і се воевода Дусь примушений був обрами дати вої свої і йти на греків. І се знаємо, а не маємо іншого, і так віче удіяли і підняли старшин і воїв і пішли до Дунаю і далі і звідти не повернулись.

У той час Волинь закликала до єдності нашої і рід од роду погодилися і одержали силу велику в один діян. А з того часу отці наші годилися на нього і було по обрах.

Також сьогодні маємо стати до смерти і битися за землю до кінця, бож грець іде на нас, а силою грому, нібито Перун наш воевода, а з ним греків розтрощимо. Дивіться, куди ворон летить, а там буде смерть, а летить той до грек, і то буде.

Дощечка 33. (збірна, з уривків без зв'язку)

Себто в старі часи багато родів обирали вождів і ті роди мали старшин та віче, а інші мали князів, яких обирали на семім колі від Коляди до Коляди. І так кожний рід

правився кудесниками і кожний рід мав старшого кудесника, якого їм дав Радогош, що правив ними на чолі з Дажбогом, згідно з його наказами...

Се Восьмиглав сказав нам, що він стане праворуч від нас і буде НАЧЕНЖ (?) (керувати, начальником?) і поки оті стали...

А тому ми радіємо бо свої будуть ошаджені і пиймо сурю, бо вона ж огородила нас від них...

Се бо силою зміцнившись і мудрістю загорнувшись і маючи їх в думках наших — ідемо на ворогів отців наших і розіб'ємо їх...

Ось прибіг гонець і той каже, що мусимо кинутися до Дунаю і там бити волохів... і се розтрошені нині...

...Не досягнете... і се борючись не будете так... бо боги мають... тому що ми йдемо правдивою стежкою.

Се племена наші осілості мали так як і отці наші на Понтійським (Чорного Моря) березі і у Росі, і мали городи. І се Русичі йшли від Білої Віжи і од Росі до Дніпрової землі і там Кий створив місто Київ і се скупчення полян, древлян, кривичів і ляхів — на кучу руську — і станули Русичами...

Не спочинемо... і якщо пригадаємо боротьбу, яка тисне словян до купи і спричиняє єдність землі...

Якщо в розумі ходять, то матимуть своє...

Се волошські вої ідуть на нас... не маючи змоги твердо протиставитися...

Волох бо є великий, тому йдемо яко брати... вина п'ємо...

І се йшли до Дунаю... Римлянам же було зле... І се вої римські є жажливі... І се ромеям відплачене за зло їх...

Се бо не смієте назад дивитися, тільки вперед... одержите славу на полі...

І се страви їмо од тих жінок приготовані...

Руси визволяли свої ХОРОПИ (хутори?)... і се Фраки йдуть поперед... і витягають мечі свої на вас...

І та боротьба триватиме до кінця днів наших...

Пригадаймо ті часи Маху, який був єдиним, і ми також є єдині (самітні).

Варіанти перекладу:

Дошечка 31

27. ... (залишили?) доми свої, а ідемо суші, хай святитесь ім'я його Індра, яко бо той єсть наш бог, а маєш боги і Веді знати, так оспівуємо силу його і маємо стади скотії, які бережемо од зла. Пильнуючий ті стади збережений буде.

І так забравши їх і діток, прийшли од землі Арської до краю Ірського, а товчемося (лаштуємось) до приходу до Раї травяної, скотом золоченої. Там весілля велике нас обняло, і там каже отчий голос Аріїв трьом синам ділити на три роди і йти до полудня і до заходу сонця. А то були Кий, Щек і Хорив. І так поділивши скот, ішли три роди і ті сідали всяк до гомиті своєї. А Кий скорше ставить город, а тому ім'я дано єсь Київ. Там зиму живемо, а йдемо о весні до полудня і там скот пасемо од першого літа.

Дошечка 33

Себо за давніх часів многі роди вибирали воевод, інші мали старців і віче, ще інші мали князів, яких обирали по сьомім колі од Коляди до Коляди, і так усякий рід правився. Кудесники жертви творили, і всякий рід мав старого кудесника, що з ним Радогощі давали. І се найперше мали на чолі Дажбо, по нім же творили.

Се бо ми найперше (главе) говоримо, як устанемо од снів наших, а буде се неначе й знову (і паки) такі стали, а тому радіємо за своє збереження і п'ємо суриню, ся бо підходяща для нас, бо силою сповнює і мудрістю обволікає, і се беремо інші помисли, ідучи на ворогів отців наших, і розбиваємо їх.

ШІ У Б ... ті те звуться тряби наші. Осидіння маємо як отці наші о Пинським березі і о Росі городи маємо. І се русичі йшли од Білів'яжі і від Росі до Непри землі і там Кий утворив город Київ, і се сооколице — поляни, древліани, кривичі і ляхове на кийшу руським і стали русичі.

Другий варіант: Се бо Восьмиглав говоримо, що стоїть він у правилах наших, а буде націнь(?), що й ще в них стоятиме, а тому радіємо за свої заощадження і п'ємо сурю, вона бо йдеться для нас, се бо силою зміцнює, а мудрістю оповиває, і се вхопивши інші помисли, ідемо на ворогів отців наших і розіб'ємо їх.

Дощечка 34. (З архіву п.В.Лазаревича)

Се бо князеві Кию спаде на думку ходити на Болгари і тут війська погнав на північ аж на Вороненець, де стаможився . (отаборився) і так буде свої війська польові харчами поставити (обрашати — брашна, харчі). І ось Глудь ісєву (?) бере, а потім Голинь, город руський, одібрав. Обидва ті біля Донської землі. Так оті краї одібрав і русичів насадив. А Лебедень сидить у городі Києвім за маніяка (маріонетку), наче ушкоджений розумом, а правлять од Хряна (скарбниці), себто торговці іланські (грецькі) і арабські правлять, дивляться, як чинити має.

І ото Кий одвів полки свої від ворогів, і де Болгари не перенеслися од тих земель, ті мали родева (податок від роду чи може від врожаю і породу) давати, і слава ходила по всіх усядах.

А потім почали з Годдю боротися, і сила народня й ту прогнала геть. І так оце земля наша простяглася од краю до краю як Русколані обитьва (місцепроживання, обитель). Себо, дякуючи богам, оборонилися від ворогів і так отут тримаємо себе.

А Голинь город був великий і багатий, і то вороги йшли до нього і розгромили його і стіни спалили, і оце маємо боронити ту кріпость нашу і до русинців удержувати. Себо землі волжанські і по Ра ріці з обох боків суші то була вся ота земля отців наших і ту маємо тримати цілою її всю і збереженою, там бо колись мали руду кров пролити до неї, щоб вона була для нас і воєвод наших, за рани серця (чи може старотців) і кров пролиту на землю, і то руська кров і земля, яку маємо тому і дивимось на таку за вказівкою на дні наші: маємо йти до степів її, се бо не цураймося землі нашої, а будьмо повіки руси, і скине нам Перунь стріли свої аби силою його завзяття охоплені і ворогів прогнали, і було так вік цілий. Ота бо боротьба не втихає і так боржтись пізнаємо в боротьбі силу свою і йдемо до Голині і до Суренської землі, що біля моря Дулібського, а ліворуч Годь, а прямо на полудні б'ємо іланців (греків), що то з ними торги творимо там де є життя наше. І зберемо сили свої докупі, себто промовимо голосніше славу богам і там наробимо сурі і пиймо її на славу божеську і скажемо, що добра єсть.

І поділимо степи тії на роди свої і придбаємо скуфію велику овець і корів, які є нашою силою. Життя прагне potravu і ту розводячи, убережемося два віки. Сьогодні маємо холодну зиму і не маємо сіна досить. Ідемо до полудня, на зеленицю (трава, сіно) і на корми злачні (колоскові) багатого, і тою одживлені силою до зими холодної будемо дужі, і не сміємо лишатися зелениці, мимо ворожости еланців. Вони і зелениці не використовують і прямо злі суть і не хочуть, щоб ми користали. І то кажемо омстити за ті діяння і відплатити їм за час їхній.

Се бо отці наші сказали оволодіти землю тую і прогнати Грецьколань до моря. І станицю принісши грудьми проти них, рушимо вперед і вчинимо боротьбу велику, і Грецьколань миру попросить, і скінчимо війну нашу, і так дістанемо зеленицю на зиму і кормимо скотину свою і речемо славу богам.

6.4.1973 А. КИРПИЧ, Англія.

Адреса Видавництва „МЛИН” :

N. S K R I P N I K

Dipl.-Ing.

55 Theresia Street , The Hague

N E T H E R L A N D S

І знову була велика ганьба. Бо родичі сварилися з провідниками, а багато з них казали: не йдемо до роду, тому що нема там задоволення потреб огнищан, а будемо ліпше самі гуртуватися в лісі або горах. Тими словами родичі були роз'єднані та хотіли сваритися й гніватися. І ось бог Сварог караючи їх спричинив велике заворушення в горах і словен збудив уночі великим громом та землетрусом. А вони почули як коні вопіють догори, охоплені страхом, і „слекпшешеса“ (?) зібралися (?) та пішли геть з села, не дбаючи про вівці. А вранці побачили доми порозкидані (розтрошені) один вгорі, а другий в долині, а інший у великій дірі земній, ані сліду не зосталось наче б то не було їх. Були оті славиці у великій скруті, а не мали чим годувати шлунки, тому звернулися до Отця Орія з проханням: „Веди нас геть звідси!“ І відповів їм Орій: „Якщо ви визнасте мене та моїх синів за провідників“. І сказали вони, що будуть підлягати їм. І пішли вони з Києм, Чеком та Хоравом, трьома синами Орія шукати іншу країну (землю).

А з того почався рід слов'ян аж до нині.

Тому що Богдаждь не дозволяє смертним бачити майбутнє, так да возхвалимо премудрість його та згадаємо старовину. А ту, про яку відаємо: спершу був рід слов'ян у горах дуже, високих. Там орали вони землю та дбали за овечок і ягнят, доглядали й пасли їх в травах. Одного дня сталося, що люде прокинулися і почули як коні від страху вопіють під жмари, а тії, охоплені страхом, не були встані втриматися від боязні. А після цього був великий мор і голод, а тому вийшли вони з краю Інська (Індійського?) ідучі світ за очі. Пройшли повз землю Перську та пішли далі, бо земля та непридатна для пасовиськ овечих, ішли горами та бачили саме каміння, а на ньому ж проса не посієш. Також проминули (гори) та побачили степи квітучі та зелені і там зупинилися на два роки, а після того пішли далі, тому що побачили жижаків. Проминули Каялу (річку) та пішли до Дніпра, бо той має ставити опір кожній війні, бо він є перешкодою для злих ворогів. На тому Дніпрі мав осісти рід слов'ян, а вони були огнищанами, бо кожний мав діру в землі та вогнище, (як жертovníк?) щоб славити Сварогу та Дажбогу, які знаходяться в спарзі пречистій, Перуну та Стрибогу, що наказує громам та блискавкам і Стрибог, який ярить вітри на землю, щоб вона їх мала. (?) І Ладбогу, що править ладом в роду та дає всілякі благодійства, і Купалбогу, який має правити банями (мийніці) та різні омивання порядкує, та Ярбогу, що керує весняними квітами, та Русалії і Водяні та Лісники й Домові, а всіми ними керує Сварог.

Кожний рід має шури й пращури, що померли перед віками. Тим богам мусімо віддавати пошану, а від них маємо радість.

І поставив рід слов'ян перш за все мольбище (храм?) в городі ІНДІ-КИСВІ, що зветься Київ, а навколо нього маємо селитися. А в лісах дубових Лісові колихаються на вітах, а бороди їхні хмілем прикрашені зеленим, а волоси в траві та зелених листах. А Мокошани, що внизу сплять, заткнені до бороди Лісового. (?)

Той, хто має діяти, нехай не каже, що не є встані, а ще більше, нехай не каже, що не має віри.

З увагою дбаємо про те, що вистарчає (на життя?) про яке кажемо, що воно є таке або інакше та щоб ми не забували, а так діяли, а то ділання є щоденне, чи то ми є боярами чи простими огнищанам.

До .38 Б

Дажбог на човні своїм перебуває в Сварзі премудрій, яка є синя, а човен той сяє та блищить як золото Огнебогом розтоплене... того дихання є життям для кожного створіння та захистом. Кожний добрий муж є встані те побачити, однак не зла (людина), яка не дбає про бога, та залишається немов сліпа. Не майте з нею стосунків (часті) бо кожний, хто йде до злого зостанеться з ним до кінця.

Число 1 (уривки)

... наше праці ішли до землі сухої (?) (наб наб дев'яцень) ? і так перебуваємо де інде а не маємо держави (краю) тої на землі нашій, як називається Рус'ю є так нині...

Число 6

... непря (Дніпра) бо племена суть Русичі...
а Костобоці творили Русколань.

Число 7

I. Ми не сміємо бути причасними до Мармореї, щоб не були викинуті з роду нашого, а буде то ганьбою для всіх Борусів...

Доц. 16 А

- I. Будемо казати про Хороса... діасе бог
2. Те а від них жив муж...
3. Ми зємо (Його) і він був (посвя) чен...
4. В давні часи
5. Слухав багато звідки...
6. І дочок (?) кірганських...
7. Од почти мадь по части..
8. Ко доне мент(?) есте як д
9. Тако да моліхом (молімось) її щ(об) о(во)де вл
10. Шесть кіл і донесе бу(?) цете од збіране Р
11. б оком тако спасем яку о воде

Ці переклади є дуже непевні, бо нема контексту половини дощечки.

Доц. 16 Б

1. За чотирі віки до Суронжецу хозари полонили нас, бо
2. ті роди наші відібрали (?)
3. Несбо (?) ми з князями нашими взяті в полон (поневолені як раби) та мусімо працювати на них, бо станули хозарськими... (кріпаки)

М.СКРИПНИК ВАРІАНТИ ПЕРЕКЛАДУ ЧАСТИНИ У ВЛЕС КНИГИ
В ПОРІВНЯННІ З ПЕРЕКЛАДОМ ІІ А.КИРПИЧЕМ.

Легенда:

Перше число ліворуч означає Дощечку-Рядок оригінального тексту. Праворуч від числа подаю текст.
Друге число ліворуч означає Сторінку-Рядок перекладу пана А.Кирпича. Праворуч від числа стоїть текст перекладу. Решта тексту — це мої варіанти перекладу і зауваги.

I

8-2, IO „і теце то млеко до хлябѣж.“
I-14 „і теце те молоко до хлібів“
 „і теце те молоко до розливів(луж)“ Млечної
 путі, або ж Чумацького Шляху. Слово „хляпи“ поль-
ської мови походить від того ж самого коріня,
що й українське слово „хляпати“ водою...

2

8-2-36 „ту бо ведмедева остащеса сленхашете“
2-6 „тутбо ведмеді спинилися, почувши...“
 „тут бо відали Диви, які осталися й слухали“
Ведмеді в контексті не мають жадного сенсу.

3

8-3-20 „і та інтра пріде до ноі“
2-39 „і та волость прийде до нас“
 „і той ІНТРА (бог) прийде до нас“ Дивись Дош.
число 6-Г, рядок — 2 та I7 і I8.

4

I8-I9 „до имяхомъ щасте русе кълуне“
5-I8 „щоб мали ми часті русі колуні“
 „щоб мали ми чисті русколуни“, бо люди з чистою
 душею також сильні. Колунь, як бездушна оселя,
 може бути і часток і безсилою...

5

I9-24 „се руса грда каміння вопіщуть на ноі“
5-26 „Се Руса горда! Каміння гукають на нас“
 „се каміння горедів Руси вопіють до нас“

6

23-47 „сето убіє щѣлюсны сва радіє“
9-I4 „Це того безчельного сну свого ради“
 „Це знову плоті своєї ради“. Припускаю, що в
 оригіналі є „цѣлюсны“, що в польській мові оз-
 начало плоть. В транскрипції часто Щ і Ц є пе-
 реплутані.

7

28-I4 „бышіа ста ліетоі оупомождені отіех“
I3-3 „були сто літ підкорені їм“
 „користали сто літ з їхньої помочі“

8

29-25 „і то імѣщуть одва хісенсть“
I4-33 без перекладу
 „і то мають обидва хихацтво“

9

30-2 "ренцеюі вздіа до хленбъ"
15-15 "руки здіймаючи до хліба"
"руки здіймаючи до розхлюпаної (в хмарах)води"
Дивись варіант ч.І

ІО

27-9 "то гмоть руску попіра"
16-26 "то гмоть(духовість, віру)руську поборює"
"те Батьківщинѹ, Рідний Край " " "

ІІ

31-7 "упрьщенаіа оноі суге іак овці утешашуть"
"а упрощені оті сугь, як вівці утікають"
"а пріч (геть) відігнані " " "

—

Гага, 7-го квітня 1972.

М.СКРИПНИК

М. СКРИПНИК

П О Я С Н Е Н Н Я

Знайдено мною в архіві покійного Ю. Міролюбова тексти Влес Книги є копіями, друкованими на машинці для писання відписів з манускрипту Ю. Міролюбова, який містив всі тексти переписані ним з Дощечок Ізенбека і був закінчений в році 1937, в Брюсселі.

Крім дощечки ч. 31, яка має суцільний текст, всі інші тексти^и є розподілені на слова. Треба припустити, що певний розподіл на слова був необхідний при транскрипції, бо у сумнівних чи неясних літерах тільки ЗМІСТ І ЗМИСЛ тексту визначав літеру.

Копії є дуже нечіткі і без попередньої підготовки не надаються для фотокопіювання. Крім того їхній розмір є більший за Дін А-4 формат, який я вживаю в своїй цикло-стилевій машині. Зменшення ж формату оригіналу зменшує також і його чіткість. Це були причини, які спонукали мене (покищо) не робити фотокопії знайдених текстів, а переписати їх на машинці.

Зацікавлені читачі, чи наукові дослідники можуть замовити фотокопію кожного бажаного їм тексту за попередньою оплатою собівартості та порта.

Після того^с, як знайдений мною в архіві Ю. Міролюбова, вживаний ним КЛЮЧ ДЛЯ ТРАНСКРИПЦІЇ ТЕКСТІВ ВЛЕС КНИГИ недвозначно доводить, що при транскрипції не тільки голосівок (ОІ - И, ІА -Я, ІУ -Ю, І - И) але й приголосних Ч, Ш, Щ, Ц повстало дуже багато помилок, які цілковито калічили первісну ортографію Влес Книги, а тим самим і дуже часто ЗНАЧІННЯ СЛІВ, ЗМИСЛ ТЕКСТУ — справа реставрації оригінального тексту Влес Книги стає далеко складнішою і вимагає довгих фахових студій лінгвістів. Тому я залишив знайдені тексти БЕЗ ЖАДНИХ ЗМІН ОРТОГРАФІЇ, не виправляючи навіть транскрипції голосівок, так як це було зроблено в попередніх текстах Влес Книги.

Ласкаво прошу доброзичливих читачів прийняти все вищесказане до уваги, читаючи тексти, які ми тепер публікуємо.

ТЕКСТ ДОЩЕЧОК ІЗЕНБЕКА В ТРАНСКРИПЦІЇ МІРОЛЮБОВА
(Матеріали з архіву Міролюбова, ще не публіковані).

ДОЩЕЧКА 8, ПРОДОВЖЕННЯ 2.

1. СЕ ПШЕЛЕТЛА ДО НЫ Я СЪДЛЕСЯ НА ДРЕВО А СПѢВА
ПТЫЦІЯ І ВШЯКО
2. ПЕРО Е ІНЕ А СЯЩЕ ЦВѢТА РУЗНА СТА І В НОЩЕ
ЯКО В ДЕНІ А СПѢВА ПѢСНЕ ДО
3. БОРІЯ А ДО ПРЕ ТО БЯХОМ СМЕ ПРЯШЕХОМ О ВРАЗІ
ОСЪПОМЫНЬМО О ТО ЯКВЕ ІЕ
4. ОЦЕВЕ НАША ДНЕС ВО СВАРЗЕ СЫНЕ А ГЛЕНДЕ ДО НЫ
А СЕ ЛѢПЕ УСМАВАСЕ ДО СЕХ
5. І ТАКО СМЪМЕ СО ОЦЕ НАША НЕ ЕДІНЕ СМЕ А
МЫСЛЕХОМ О ПОМОЗЕ ПРЕУНІ
6. А ТО ВІДЪХОМ ЯК СКАКШЕТЬ В СВРЗѢ ВѢСНЕК
НА КОМОНІ БІЛѢ А ТОН МЕЧА СДВІНЕ
7. ДО НЕБЕСЕ Я РОСТРЖАНЕТЬ ОБЛІЩЕ А ГРОМІ
А ТЕЦЕ ВОДА ЖІВА НА НЫ А ПІЙМО
8. ТУЮ БО ТА ВШЯКО ОД СВРОГА ДО НЫ ЖИЗНЕВЕ
ТЕЦЕ А ТУ ПІЙМО ЯКО ІСТИННЕЦЕ
9. ЖІВОТА БОЗКА НА ЗЕМЬ ТУБО ТО КРАВА ЗЕМУНЬ
ІДЕ ДО ПОЛЯ СЫНІЯ Я ПОЩЕНА
10. ЯДСТЕ ТРАВУ ТУ А МЛЕКО ДАВА І ТЕЦЕ ТО
МЛЕКО ДО ХЛЯБѢХ А СВѢТЕ В НОЩЕ
11. ЗГВѢНЗДАМА НАД НЫ А ТУ МЛЕКО ВИДЕЙМО
СЯЩЕТЕ НАМО ТА БО ПУТЕНЬ
12. ПРАВА А ІНАХ НЕ ІМЯХОМ ІМАТЕ
13. ТУ ЧУВАЕИ ПОТОМИЩЕ СЛВА ТАЯ А ДРЖІ СРЕДЫЩЕ СВЕ
О РУСЕ ЯКВА ІЕ А ПШЕБЕНДЕ
14. НАШЕ ЗЕМЕ А ТУЮ ІМЕМОХ БРАНИТЕ ОТ ВРЗІ
А УМРЕТЕ ЗАНЬ ЯКО ДЕН УМИРА БЕЗ
15. СУНЕ СУРАНЕ ПОТО ІЖЬ ІЕ ТЕМЕНЬ Я ІМЕ
ВЕЩЕРЬ А УМИРА ВЕЩЕРЬ А ІЕ НОЩ
16. В НОЩЕ ВЛЕС ІДЕ ВЕ СВРЗѢ ПО МЛЕКУ НЕБЕСТВЕНУ
А ІДЕ ДО ЧЕРТОЗЕ СВА А
17. В ЗОРІЕ СЕ ДАВА ДО ВРАТ ТАМО ЖДЕ ХОМ СВЕ
СПѢВА ЗАЩАТЕ А ВЛЕСА СЛВІТЕ
18. ОД ВѢК ДО ВѢК І ХРМІНУ Ю ЯКВА БЛѢСТЩЕ
ОГНЕМА МНОГА А СТВА ЯГНИЩЕ ЧСТА
19. ТО ВЛЕС УЩАШЕ ПРАОЩЕ НАШЕ ЗЕМЕ РАЯТЕ А ЗЛАКЕ

19. СБЯТЕ А ЖНЯТЕ ВЪНА ВЪНЬЩА
20. О ПОЛЕХ СТРДНЕХ А СТАВЕТЕ СНОПА ДО
ОГНИЩА А ЦТЕТЬ ГО ЯКО ОЦЕ БОЖСКА
21. ОЦЕМ НАШЕМ А МАТЕРЕМ СЛВА ЯКОВЕ НАС
ОУЩАШЕ ДО БОЗЕ НАШЕ А БОДЯЩА ПО
22. РЕНЦЕ ДО СТЕЗЪ ПРАВЪ ТАКО ІДЕХОМ
СТЕ А НЕБУДЕХОМ СТА ЕНВА ХЛЪБОЖРАВЦЕ
23. НИЖЕ СЛАВУНЕ РУСЕ ЯКОВЕ ВЗЕМ СЛАВУ
СПЪВАЩУТ А ТАКО СУТЬ СЛАВУНЕ ОТО
24. ОД МОРСТЕ БРЕЗЕ ГОДСЬКА МОРЕ ІДЯХОМ
ДО НЪПРЫ А ІНДЪ НЕ ЗРЯХОМ СМЕ ІНА
25. БРОДЕЦЕ ЯКО РУС А ТІТО ІЕГУНШТЕ А
ЯГЫ СУТЬ ОТРЩЕНЫ ТАК БО ІМАХОМ СМЕ
26. БОЛЯРЕНА ОГЛЕНДЕ ЯКІЙ НАМИ ПОГРДИСЯ
А НАС ДЕРЕ ДО ЩАСТЕ
27. ОД ЙІТРА ДО ЙІТРА ВІДЯХОМ ІНА ЗЛАЯ СЕН
ДЪЯТЕ НА РУСЕ А ЖДЕХОМ ІЖЪ БЕНДЕ
28. ДО ДОБРЯ Я ТО НЕ ПРІВОДЕ ІНАКВО НИЖЕ
СЫЛА СВА НЕ ЗПЛОЦЬИМО А ВЕЗЕМО
29. МЕТУ ЕДНУ ДО МЫСЛІА НАША ТО БО
ГЛАГОЛЕШТЬ ВАМО ГЛАС ПРАОЦЕВ А ТОМУ
30. ВЕНМЕТЕ ЯКО ІНА НЪСТЬ ДЪЯТЕ ІДЕЙМО
ДО СТУПЫ НАШІЯ А БОРЕЙМОСЯ ЗА ЖІВУ
31. НАШУ ЯКО ГРДІНОВЕ НИЖЕ СКОТЫ
БЕСЛОВЕСТНЕ ЯКВЕ НЕ ВЪДЯЩУТЬ
(Далі текст зовсім попсутий.)
32. ТУ БО КРАСНА ЗОРІЯ ІДЕ А КАМЕНІЯ
НІЖЕТЬ НА УБРАНСТВЫ СВА
33. А ТУЮ ВЪТЯЩЕХОМ ОДО СРЕДЬЦІА ЯКО РУСИЦЕ
НИЖЕ ГРЬЦІ ЯКОВЕ НЕВЪСТНУТЬ
34. С БЗЕХ НАШІЕХ А РЕКОЩУТЬ ЗЛАЯ НЕВЪГЛАСТА
ТО БО СЕН ОМЕ ХОМ ІМЪНО
35. СЛВЫ А СЛВУ ОДЕУКАЖДЕХОМ ІХВА НА ЖЕЛЪЗВА
ІХВА ІДЕХОМСТЕ СТА А НА МЕЧ
36. ТУ БО ВЕДМЕДЕВА ОСТАЩЕСЯ СЛЕНХАШЕТЕ
СЛВУ ТУЮ А ЕЛАНЬЕ СКАКАЩУШЕ ОСТАНЕСЕ
37. А РЦЕ ІНЪМА О РУСЫ ТІБ ТО НЕ УБІЮТЬ
ЕІЕ О НІЩЕ НЕБОТЬВА ПО НУЗЪ
38. ГРЬЦІ БО ВРАЖДЕНОВАЯ НА ПОХЕНТЬ СВА
ТІВО ТО РУСОВЪ ГРДІЕ СУТЬ А ПО

39. ХЛѢБЪ ДЯШУТЬ НИЖЕ ГР҃ЫЦІ ЯКЕВ БЕРЕ А
СЕН ЗЛОБИ НА ДАТЧЦЕ ТУ БО СЛВУ
40. ОРЛІЕ КЛЕКАШУТЬ НА ОВА І СЕВА ЯКО
РУСИШІ СУТЬ ВОЛНЕ А СЫЛНЕ ПО СТУПѢ

ДОЩЕЧКА 8, ПРОДОВЖЕННЯ 3.

- I. КОЛІБВА НАШЕ ПРАШУРІ САРУНЖЕ СЕН ТВОРЯШЕТЕ
ПОШИННА ГРЕЦІ ЯКВЕ ПРІДЕ ГОСТЬЕМА
2. ДО ТРЖЕШ НАШІЕХ ПРІВЫТВА ГЛЯДЯЙ
І ЗРЯЩА ЗЕМЕ НАШЕ ОСЫЛАЯЙ ДО НЫ
3. МНОЖЬСТВА ЮНЕЦЬСТВА А ДОМОВА БУДЯВЯЙ
А ГРАДЫ ПРО МЕНЫ І ТРЖИЦА А ОІЕДНА
4. ВІДѢХОМ ВОЯ ІХВА ОМЕЩЕНА І СБРОЕНА А
СКОРО НАШЕ ЗЕМЕ ПШЕБІРАЩА ДО РЕНЕК
5. СВЕ А УТВОРЯІ ИГРИЩЬТЯ ІНАКА ЯКО СМЕ
І ТУ ЗРЯЩЕМО ГР҃ЫЦІОВЕ СУТЬ ПРЯЗДНЕ
6. А СЛАВУНІ СЕН ОТРОЩИША НАНЕ А ТАКО
НАШЕ ЗЕМЕ ІЖЪ ЧЕТВАРЫ ВѢЦЕ БЯША НАШЕ
7. СТА ГР҃ЫЦЬКА І СМЕ ТАМО ЯКО ПСИ ДА
ЖЕНУТЬ НЫ СКОРО КАМЕНЬМА ВОИ ОТУДУ І
8. ТАЯ ЗЕМЕ ОГР҃ЫЩЕНА ІЕ ТАКО ДНЕСЕ ІМЯХОМ
СТА СМЕ ДОСТАТЕ Ю А КРВЕ НАШЕУ ПОЛЬЯТЕ
9. АБЫ СТА БОЛА РОДІВА А ЖРНА
10. ЛѢТЬ В СВРЗѢ ПЕРУНЫЦЬЯ А НЕСЕ РОУГ СЛВЕ
НАОЖ ІСПЫЙМО ГО ДО КУТА А КМѢТО
11. НАШЕ ІМЯХОМ СТА ОДѢСТЯТЕ ОД ВРГ НАШЕХ
А ТА ПЕРУНЫЦЬЯ ЖЕЩЕ АЯКВЕ РУСИЩЕ
12. ШТІЕ ПРОСПАВЬЯ ОРО СВЕ БОРІЯНЕСТЕ СЕН
ДЛЖНЫ У ТОН ДЕНА ТО БОТЬ СУРЯ ЖЕЩЕ
13. А ІДЬ ЕСТЕ РУСОВІЩТЕ А ЩЕ ДѢЯЩЕТЕ О
ТЯА А КАМО БЕНДЕТЕ ІТЕ ОД КРАЕ СВЕ
14. ТО БО СМЪЕ УДАРИХОМСЕ О СТЕНА ТА А
УТВОРЖЕХОМСЕ ДІРУ ПРО НЫ А ПРО
15. НАШЕ А БЕНДЕМО СМЕ У СЕБЕ ОДНЕСЕ А КОМУ
ОСУДѢ ПЕРУНЬ ТЫЕ БОДЕ В РАІУ ЯСТЕ
16. ЯДВА ВѢЩНА О СВРЗѢ ОДЕСТАНА НЕБОТЬЕ
ЗАГЕНБЕНЕ СМЕ ДНЕСЕ А НЕ ІМЯХОМ
17. ІНА ВРАТЕ АБЫ ХОМ СМЕ ХОДИВЯЙ О ЖИВѢ
ЛѢПЕ БО МРТВЕМА БЯШЕТЕ ЯКО ЖІВА ОТРОЩИТЕ
18. НА ЦУЖЬЯ А ТО НІКОДЪ ЖІВЕ ОТРОК

18. ЛЬПЕ ДЬЬСПОТУ ЖЕ ІЕ ПОТРКАРА
19. ІМЯХОМ НАШЕ КНЕЗЬ СЛУХАТЕ СЕН А СТА ВОІТЕ
ЗЕМЕ НАШЬЮ ЯКО ТЫЕ ЖЕЩУТЬ НАМО
20. І ТА ІНТРА ПРІДЕ ДО НЬАБО СЕН ХРАНЯЛЕ
СМЕ СЫЛУ ДО ТРВЬЬ А СТАЛІ ХОМ ТВРЗ
21. О КМЕНТЫ СВА ОБОДЯЩЕТЬ БО
СЫЛА БОЗКА НАШЕУ А БОДЬМА
22. НЕВЫТЪЗІЬЬ О ПОЛЬЬ СТАТЕ ПОЖЕРЬХОМ
БЗЕ СЫ НА РУЩЬ ІЕХ А ЗРУЩІХОМ І
23. ТАЯ ЯКВЕ ЕШТЬЕ СТА КОБЬМ А ДЛЖНА БЯЩЕТЕ
ДОЛЬ ВРЖЕНА ДО ПРАХУ ВЕ КРВЬ ІХО
24. КОЛИ БОХОМ КЕЛЬЩЕ БІТЕ ОСМЕЛЬ ТАКО ГРЬЦІЕ
ПОЛУСТАВЕСЕ ЗА ТЫЕ ЯКО НЕ ІМЯЩУТЕ
25. СЫЛУ ТУ А СОУТЬ ОБАБЕНЩЕ А ТАКВЕ МЕЧА
ІМЯЙ ТЕНКА А СЪЩІТЕ ЛЕГЬКА
26. О БЪРЗО СЕ ОНАВЫЩЕСЕ І ЗЕМЕ КЫДЯЙ ТУ
О СЛАБОЩЕ СВЕ БО НЬСТЕ ІХМА ПОМОЩЕ
27. ОД ВАСІЛІСЕХ А ДЛЖНЕВА САМО СТАТЕ НА
ЗАХИЩЕ СВЕ ТУ СУРЕНЖЕ НАШЕ БОДЬ ІНА
28. А БОДЬ НАШЕ А НІКВА НЕ ІМЯХОМ СЛЕНХАЩЕТЕ
ІХВА ЖЕЩЕ ОНА БО УСТАВЕ НА НЫ
29. ПЫСЬМЕНО СВЕ АБЫ ЯХОМ ОНО А ТРАЩЕХОМ СВЕ
ОСПОМЫНЬЕ ТУ БОТЬ ТЕН ІЛАРЕ ІЖЬ
30. ХОЩЯЩЕТЬ УЦЕТЕ ДЬТЬ НАШЕ ДОЛЖЕН СТА ХОВА
ТЕ СЕН ВО ДОМЬЬХ ОВЬХ АБЯХОМ ГО
31. НЕ ЗНАУЦІЕЩА НА НАШЬ ПЫСЬМА А НАШЬМ
БЗЬМ ПРАВИТЕ ТРВЬІЩЯ
32. А ТО ПОВЬЬХ ВАМО ЖЬЕ ПОПРЩЕТЕ СТЕ ТА
ГРЬЦЕВА ЯКО ВЬХ БО СЕН ІЯСЬНЬ О ТО
33. А ВІДЯХ КІОЦЕ НАШЬЕ А ТОН ЖЕКЩЕ МІ ЖЕ
ІНЬЩЕХОМ СТЕ ОНА А ЗНИЦЕХОМ СТА
34. ХОРСЫНЬ А ОМАСТРІДЬЯ МРЗЕСЩІНУ А БОДЬХОМ
СТА ВЕЛКА ДРЬЖАВЬЕ СО КНЬЖЕ НАШЕ
35. ГРАДЕ ВЕЛКЕ А НЕСЩТЕНА ЖЕЛЬЗВА А БОДЬ
НЕСЩТНА ПОТОМИЦЬЬ НАШЬА А ГРЬЦІЕ
36. СО ЗЬМЬНЩУТЬ СЕН А БОУДУТЬ НА МІНОУЛОЩЕ
СВА ДІВАТЕСЕ А ПОКИВДЬВА . ГЛВАМА
37. ДЬБЯЩЕТЕ ТАКО БО БОДЬ НА НЫ МНОГА ГРЗА А
ГРМЫ ГРМЬНТЕЩЕ А ІДВА ІЕДНАІА
38. СЕН СТАВЬЕСЕ ДРУГА ПОЩЕНА А ТАКО СМЕ ХОМ

38. ЗВЕНТЕЗЪМА ДО КОНЬЦЕ УТРВЯЩЕХОМ
39. СЕН ДО ВЪБК МНОЖЕСКЪХ ДЪБКА.
БОЗЪМ І НИШО НЫ НЕ ЗНИЩЕТЬ
40. СТАТЕ ЯКО ЛВІЕ ВДІН ЗА ОДЪНЪ А ДРЖИТЕ СЕН
СТА КНЬБЪЗЕ СВЕ І ПЕРУНЪЕ БОДЪ
41. ОКОЛЫ ВЫ А ПОБЪБДЫ ДАСЬ НА ВЫ
42. СЛВА БОЗЪМ НАШЫЕМ ДО КОНЕЦЪ КОНЬЦЕ ВЪБКИ
ЗЕМЕ ТЫА А ДО БЛАГ ВШЪЯКЕХ РУСЕ
43. ОЦЕВСКІЯ ЗЕМЕ НАШЕІ А ТАКО БОДЪ
БО ТА СЛОВЕСЫ ІМЯХОМ ОД БОЗЪ

ДОЩЕЧКА 8. (УРИВКИ УВІЙШЛИ ДО ДОЩЕЧКИ 27, ЗБІРНОЇ.)

1. А ТОБО ДАХОМ СТА ІНЪМА ЯКО СТА
ГЛУТЪЕ А ТЕДО БЯХОМ СІРІ А
2. НЫЩЕ ІВОТЬ ІНА ЖЕЛЪЗВА НАТЩУТЬ А НАШЕ
НІНТРА ІЗВЕРГНУТЬ ОД ТА СВА
3. СЕ БО АСКЫ А ЕРКЕ ПО НЪПРЫ ХОДЯЩЕТ
А ЛЮДЕ НАШЕ ЗВЕНЦЕ ДО БОРІА
4. А ТО ЯКО ДОРЕ ІМЕ ПРО СЕБЕНЬ
ТАКО НЕ ІМАХОМ СМЕ ІТЕ ДОНЪ
5. ОТО ТВА ДА БЕНДЕ ВОУЩЕНІЕ А
РАЗУМЯХОМ СТА НАШЕ ОШЫБИЦЕ А ІМЕМО
6. ІНУ СТАТЕ ОДВРЕНЬ СЕ БО АСК ІМЯЙ ВОЯ
СВА ПОСАДНЕ Я НА ЛОДЪХ А ІДЕ
7. ЗАГРЕНБЕНТЕ ІНА А СТЕ ДА ІДЕ НА ГРЬЦЬ
ДА НИЩЕ ІХО ГРАДЫ ДА ЖЕРЕ БОЗМ
8. В ЗЕМЕ ЕІЕХ НАТОДЕ НЕ ІСТА ТАКОВА ЯКО
АСК НЪСТЕ РУСИЦ НЕБОТВО ВАРЕНЗЪ
9. А ІМА ІНА МЕТА ТО ГМОТЬ ТУСКУ ПОПІРА
ІНАМА А ЗЛЕ ДЪЯЦЕ ПОГЕНБЕ ІМЕ Е
10. НІ ЕРКЕ НЪСТЕ РУСИЦ АТОБТО ЛІС ІДЕ
ХИТРЯШЕТЕ ДО СТУПЕ А БІЕ ГОСТЕ ІНА
11. КЫЕ БО ТОМУ ДОВЕРЕНСЕЩА СЕН НА СТАРЕ
ПОГРЕБЕНЦЕ ХОДИВА СМЕ СТА А ТАМО
12. ПОМЕСНІЛЕХОМ ЯКВО ДЕНШАЩЕТЬ ПРАЩУРОВЕ НАШТЕ
ПОДЕ ТРАВЕ ЗЕЛЕНАА ТАМО
13. ВЪДЪХОМ СТА ЯКВА БЫТЕ А ЗА ОЩО ІТЕ
14. ІТУ СВА РОДНІ БЯЩЕ ДЪЛЕНТЕСЕ А КОМУ СТАРШ
ПШЕНБОТЪ КІЙ БО СЕН ЗНІДА
15. ДО ОЦЕ А ПРАОЦЕ МАРІШЕНЬСКА

15. КІЙ ОДОНЬ ІДЕ А КІЙ ЗБЕНДЕ ПРОСТЕЦЬ А ТА
16. ВЕЛКЬКА СВРА ОДОЛЯЦА РУСЫ ЯКВЕ ПРЕНБЯЩЕШЕ
СЕН ДО РОСТРЖЕЩЕНІ І РОСТРГНІНІ
17. ТАКО ГРЬЦЕВО ОДО СВА ЗЕМЕ ЖЕНЕ Я
НЕБОТЬВА НЕ ІМЯЙ СЫЛУ СЩЕПНЕНІ
18. ДО КРУГІ А ДО КРЫДЬЛ ВШЯК СВА СТА
ПОГЛЕНДА НА СОУСЪДИЩЕ СВОЕ
19. А ОД СЕ ВІРЫ НЕ ІМА ЯКВА МЕЖЕ ВРЖЕ
ДО СЪЩЕ ТАКО ПРИЙДОША ВОСПЯНТЕ
20. А ПОЧЕНЦА СВАРЕТЕСЯ СТА НА ПОХОДЬ Ю
КІЙ ОБОДЬ ЛЪПЪЕ А КІЙ ШЕЧЕРН
21. ОДРЕВЛЪ БОЛА ІНА РЪЩЕ ОВІТЯСТВЪ А
ТЕДЪО НАСПЪТЕ О ПОХОДІ ОТО ОЦЕ СВА
22. ТАКО ВО РУСКОЛАНЬЕ ПАДЪМА ДО НИЦЬ
ОД ГОДЪ А ІЕГУНШТА ЗВЪЖСТВА А ТОДЪ
23. КІЙСКА РУСЕ ТВОРЯЩЕСЕ А ОНТУВА А ГОДЪ
СЕ УСТРАЩАЩЕСЯ ІДЕ ОТА ВОН ДО
24. СВЕРЕНЗЕ ЯКБО ВЪХОМ СВЕРЕНЗЕ СУТЕ ДВЪ
ЕДИНА ВЕДНЕСТА А ДРУГА ГОДЯ
25. А ТУТО ГОДЪ ПРИБЕНДЕ ДО НЬ А ГОДЯ СЕН
УСИЛСЯ ЩЕ ТАМО ТВА А ВЕНДЕ СЯ
26. ОСЛАБИЩЕСЯ СЕН ТАКО ТЪЕ ДО ТЪВА
27. ОСЕБО ЖЕМЕНДЕ БЯЩА ОКОЛОІ ТОІА А ТА
БЯ ЛИТАВОА И СЕ НАЗОВЕЩЕСЯ ИЛМО
28. ОДО НОІ ИЖЕРЕЩЕНОІ ІЛМРОІ

ПОЩЕЧКА І4.

1. ПОНЕДЖЕ СЕ ІДЕ ВРГ НАНЕ ОБЕРЕХОМ СМЕ
МЕЩЕ А ОДЕРЗЕХОМ ВЕЩЕНА ОД
2. МАТЕРСВА СЛОВЕСЫ ЯКОЖДЕ БУДОУЩАЯ НАШТА
ІЕ СЛВНА І ТЕЦЕХОМ ДО СМРТЕ ЯКО
3. ДО ПРАЗДНОВАНІА РЩЕНА НАМО О ЩАСЫ СТАГЕ
КОДЫЖЕ ЯХОМЪ ХРАМІЕ СВА КАРПЕНСТЕ
4. І ТАМО ЯХОМЪ ГОСТЕ СТАРЕ ВЕРМАННОЕ А РАБОВЕ
ІІНІ СЕБО ТЕ ГСТЕ РАДГОЩЕ ЦТЕНОІ
5. І ТАКО ЯЩЕХОМЪ ОДО ДЕН ОВЕХ ГОСТИЦЫ
СРАЩЕ ЧЕСТЕНЫ ІХВАБО ЧЕЩЕ БОЗЕ
6. ІНАМО ПОВЕЛЕЩА И ЦШТЕМО ОНЫ СЕБО ТО
ІЯХОМ ОУКАЗИЦУ НА ЩАСЕ НАШТЕ АБЫХОМЪ
7. НЕХЫБЕ ДІЕЯХОМЪ А ОЦЕМ ПОЩРСТЕ ОУЛОЖИХОМЪ

8. НЕ ПРСТЕ БЕЗДЪЯНОІ ТЛЦЕХОМЪ О ДРЕВЫ НЕБОЖЬТЕ
РЕНЦЫ НАШІА ОУТРЕНЖДЕНА О РАЛОІ
9. СВЫ А МЕЩЕМА ІЯХОМЪ НЕЛЕГНОСТЕ НАШІУ
І ТАЯ НАМО ПОВЕЛЕ ІТИ НА КРОМЫ
10. НАШІА А СТЕГНЕТЕ ЕІЕ ОДО ВРАЖЬ СЕ БО
ДЫМЫ СЕ ВЗДЫНУЩЕ ТЕЩЕХУТЬ ДО СВРЗЕ
11. І ТНА ОЗНАЩЕТЕ ТУГУ ВЕЛЬКОУ НА ОЦЕ ДЕТКЕ
А МАТЕ НАШІА І ТО ЕСЕ ЩАС БОРБЕ
12. ПРИДОУЩЬ ІНЕСЪМЕХОМЪ СЕН БАЯВЕТЕ ОДРУЗЕ
ДЪЛЫ ІНАКОЖДЕ ОБ ОВЫ
13. СЕБО ПРИДЕ ВОРЯГОВЕ ДО НІЕПРЫ А ТАМОЖДЕ
ЯХОМЪ ЗЕМЕ НАШІУ І ТЕТО ІВЕРЬШЕ
14. ЛЮДІА ІЗЕМЕ ПОД СЕ ЧЛНЕ БРАТЕ ТОБО
НЕСМІЕХОМЪ ОСОГЛАСИТЕ ІНО ЯКОЖДЕ ОМЕЩЕ
15. НАШІЕМ І ЕРЕКА ОТЩЕТЕ ОДО ЗЕМЕ НАШІЕХ
А ТРНОУТЕ ДО СРЯЩЕНЬ ОКУДВА ПРЕДЕ
16. СЕБО КРОМЕ НАШІА ВРАЗИЕМА ОКРОЦЕНЫ А
ЗЕМЕ НАШІА ПЕПЕРЕЩЕТЬ ВРАГ ІТО ІЕ
17. ДЪЛЖЕНСТЕ НАШЕ ІНА ЖЕ РЯТЕ НЕ ХОЩАЕШЕМЪ
18. СЕ ИНЬ ВРАГ ГЕРЬМАНРЕХ ІДЕ НА НЫ ОПОЛУНОЦЕ
ОН ІЖДЕ ВНУК ВНУЩАТЕ ОТОРЕХУ
19. ІСЕ ВРЖЕЩЬ НА НЫ ВОЕ СВЫ О РОЗЕХ НА ЧЕЛЫ
20. ВОРЕНЗЕ РЕЩЕШУТЬНАМО ИТИ О НЕ И НЕСЪМЕХОМЪ
ВРАЖЕТЕ О БОПАЛЕ ІЕХ ЯКОЖДЕ
21. СУТЕ ВРЗЕ ЯКВЕ ПЕРВЕ А НЕІМА РОСДІЕЛЕ ПРОМЕЖДЕ
22. СЕ БО ЯСЬ ІДЕ НА НЫ О ТАНАСУ А ТАМОТОРКУ
МОЩЕШНА КОМОНЬСТВА А РАТЕ НЕЩЕШІСЛЕНА
23. А ТЪМА О ТЕМЕ ТЕЩЕ У ТАКОЖДЕ ТЕЩАЕТЬ
О НЫ ОСЕ НЕІМЯХОМЪ ІНА ПОМОЖЕНЕ
24. ЯКОЖДЕ БЗЕ ВОЛЯЙ НАМО І ОУДЕСЕНТЕХОМЪ
СЫЛЫ СВЫ А ТІЕЩЕХОМЪ НАНЬ
25. СЕ БІЛЕБОГ ВЕНДЕ НАШЕ РАТЕ І КОМОНЬСТВА
І ТАМО ВІЖДЕХОМЪ ВОЛШЕБНИЦЫ О
26. ЛІЕСЕХ БЫТЬЩЕ ІДУЩЕ О РАТЕ А БІРОУЩЕ
МЕЩА І ЗРЯХОМЪ КУДЕСНИЦЕ ЧЮДЫ ВЛІЦЕ
27. ТВРЯЩЕ А ІЗО ПРСТЕ ВЕРЗЕНЕ ДО СВРЗЕ
РАТЕ ВСТАЩІ СВРАЗИЩЕ А ТЫЕ ТЕЩАХУТЬ
28. НА ВРЗЕ А МОГЫЛЮТЬ ІЕ І ТАМО ЗРЯХОМЪ
ПТЫЦЕ ВЕЛКІ ЛЕТЯЩУТЬ ДО НЫ А ВЕРЗЕТЬ СЕ НА ВРЗЕ
29. БІЕТЬ КРЫДЕЛЕМА МАТРСЪВА А КЛИЩЕТЬ НОІ
О ЯКОЖДЫ ІДЕХОМЪ ЗА ЗЕМЕ НАШІУ

30. І ДОБИХОМЬСЯ ЗА ОГНИЩЕ ПЛЕМЫ НАШІА
СЕ БО СУТЕ РУСИЩИ
31. ТЕЩЕТЕ БРАТЕ НАШІЕ ПЛЕМЫ О ПЛЕМЫ РОДЬ
О РОДІ І БІЯЩЕТЕ ВРЪЕ НА ЗЕМЕ НАШЕ
32. ЯКВА НАЛЕЖДЕ НЫ І НИКОЛИЖДЕ ІНІ ТАМО
БО УМРЕЩЕТЕ АНІ ВЕРНЕТЕ ЗАДЫ СВА
33. НИЧЕ ВАМО НЕ ОСТРОЩЕСЕ НИЧЕ НЕ СТАСЕЩЕСЕ
ЯКОЖДЕ ЕСТЕ В РУЦЕХ СВРАЖИЦЕ
34. А ТЫЕ ВАС ВЕЖДЕ ВО ВСІЕ ДНЕ ДО
ВИТЕЗНЕЦТВЕ А ГОРДИНСТВЫ МНОГАЯ

ПОЩЕЧКА 19.

1. СЕБО ВИДЬХ СЕН ВНАВІ І ТУ ОГНЕВОІ
БЛАЦЕ ИЗОІДЕТЬ ОДОНЕ ЗМІЕ ЩІУДЕНЬ
2. І ОТОЦЕ ЗЕМЕ И ТЕЩЯЩЕТЬ КРВ ИЗ НЕ И ТОІ
ЛИЗЯ ІУ І СЕ ПРОІДЕТЬ МОУЖ СОІЛЕН
3. І РОЗТРЩЕ ЗМІЕ НА ДВОІ И СТА ДВА И
РОЗТРЩЕТЬ ЕЩЕ И СТА ЧТВЪРОІ И СЕ МУЖ
4. ВОПІШЕТЕ БОЗІЕМ О ДОПОМІШЕ И ТЫЕ ІДЯШУТЬ
НА КОМОНІЕХ ОД СВАРЪЕ И ТОІЕ ЗМІЕ
5. ОУБІУТЬ СЕБО ТЕ СОІЛА НЬСТЬ ЛЮДЬВА НЕБОЩЕ
ЧРНІА ЕСЬ ІСЕБО ЗМІЕ СОУТЕ
6. ВЪРЪЗІ ІДУЩИ ОДПОЛУДЕНЕ СЕБТО БОСПЪРУ
ЗБОІТОІ ЯКВА ДЯДЕ НАШІЕ РАТИЕМА
7. ОДТРЩАШЕ ІСЕ ХОТЯШУТЬ ГРЦЕ ОТОЩЕТЕ ЗЕМЕ
НАШІУ І ТУ НЕ ДАХОМЬ ЯКО ЖНЕ
8. СОУТЕ НАШІЕ А НЕ ОПОУСТЕМ І СТВАРЕ
ТА ЗМІЕ ЕСЬ ПОГОІБЕЛЕ НА НЫ ІМЯХОМЬ
9. СЕН ПРАТЕ И ЖИВОТОІ ПОЛОЖДЕТЕ ЗА ЗЕМЕ
НАШІУ І ТА ТЕГНЕ БО ОД НОІ ДО
10. ПОЛЯНЕ И ДРЕГОВИЦЕ І РУСЕ СТЯЖУТЬ ДО МОРЕ
І ГОРЕ ДО СТУПЕ ПОЛЕДНЕ І СЕ
11. РУСЕ СОУТЕ І ОД РОУСЕ ТОКМО ІМЯХОМЬ
ДОПОМОЩЕ ЯКО ЖЕ ДАЖВОІ ВНУЦЕ СОУТЕ
12. МОЛИХОМЬ ПАТАРЕ ДЯІЕ ЯКО ТОІ ИЗВЕДЕ ОГНЬ
ІЖДЕТЬ МАТОІРЬСВАСЛАВА ПРИЕСЕТЬ
13. НА КРОІДЛІЕХ СВЕ ПРАОЦЕМ НАШІЕМ І ТУ
ПІЕСНЕМА ПОЕМЬ ОДЛЕ КЪСТРБОІЦІЕ
14. ВЕЩЕРНЕ ТЕЖДОІ ПОВІЕХОМЬ СТАРЕ СЛОВОІ СЛВЕ
НАШЕА О СВЕНТЕ СЕДЬМИЦЕ РІЕКОІ

15. НАШІЕ ІЖДЕХОМЪ ГРАДОІ ОЦЕ НАШЕ ІМАХ БІЯЩЕ
І ТОУ ЗЕМЕ ОПОУСТИШІЯ ДО ЗЕМЕ
16. ІНЕ ІДЬШЯ ІДЕЖЕ СМЕ ХОМЪ О ЩАСОІ ТОІ
ДЕРЖЕВЕ І ЗА ДРЕВЛЕСТЬ ІМЯХОМЪ
17. КЪЛОУНЕ НАШІЕ І ГРАДОІ И СЕЛОІ
И ОГНИЦЕ О ЗЕМІЕ ОУТВОРЯЩЕТЕ...
18. СЕБТО ОУМОІЕМО ТЕЛЕСОІ И ДУШІЕ НАШОІ
ДА ІМЯХОМЪ ШАСТЕ РУСЕ КЪЛУНЕ ЕЖДЕ
19. СОІЛЬНА БЯЩЕШЕТЬ І НА ВРЗЕ СТРАХУ ІЗУМЕТЕ НАВЕДЕ...
20. СЕ УБО ОД КОІСЕНЬ ОВНОІ ХОДЯЕ ТАМОЖДЕ І ТА ЗЕМЕ
ЕСЬ О ДЕНЬ ТОІЕ ХЫЖДЕНА ОД НОІ...
21. ОНОІ ЖЕ ТВОРЯЩУТЬ ІНА АБЫСТЕ НОІ ОД СТАРЕ
ДАВНЕСТЕ НОІ ОДСРЯЩЕТЕ І ТО ЗРІМ
22. І РЕНКУ ДЕРЖАЩЕ НА ВЫ АБОІСТЕ ВІДЕДЕЛИ
ІАКО ЗУРЕНЬ ДЕНЬ ІДЕ І КРВЕ ХОЩЕТЬ
23. ІТУ ПРОЛІЕХОМЪ НА ЗЕМІЕ СВЕ РУСУ...
24. СЕ РУСА ГРДА КАМЕНІЕ ВОПШУТЬ НА НОІ
И СЕХОМЪ ІМАМОІ ГРЕНСТЕ І СРЯТЕ ДО
25. СМРТЕ ...
26. ПОЦТЕ СЫНЕ МЕ А ОУМРЕ ЗА НЕ...

ДОШЕЧКА 21.

1. СЕБО ХЪРБЕР ОБОРЕНЩЕТЬ ТУЮ СЫЛОУ ЗЛУІУ
ОБЕСЕНТЬ ОПОІАШЕНЬСТЬ ВАЕ І МІЕХОМ
2. СЕБТО УРЪВЫ ХРАНЯЩЕТЕ І СЕНЬ ХРАНЕ
БОЗЕМ СТАВІЕХОМЪ І ГРЯДІХОМЪ СТІЕНЕ
3. О ДУБІЕ І ЗА ОСВЫ ШАСТО ПОДРУГОУ СТІЕНОУ
І ТАМО ХРАНИХОМЪ БОЗЕ НАШІЕХ ПОДОБОІ
4. ІМЯХОМЪ МНОЗІЕ ХРАНІЕ О НОВУ ГРДУ
НА ВОЛЪВУ - РІЕЦІЕ ІЯМХОМЪ О КЫЕ
5. ГРАДІЕ ПО БГОЛЯСТІЕХ ІСЕ МЯХОМЪ НА ВОЛОІНІ
ДУЛЕБСТЕІ ХРАНІЕ І О СУРЕНЖЕ НА
6. МОРІЕ СУРЪСТІЕМ І СЫНІЕМ І СЕ ВЕЛЬКА ОУРАЗЬ
ІЕ НА НЫ ЯКОЖДЕ ХРАНЕ СУРЪНЬСТІЕ
7. ОБОІТОІ ВРАЗЕМА І БОЗІ НАШІЕ О ПРАХ ТШЕНОІ
ВАЛІАХУТЬСІА ІМУТЬ СЕ БО
8. РУСТИШИ НЕ ІМУТЬ СЫЛЫ ОДЕРЗЕТЕ НА ВРАЗЕ
ВОІТЕНЖСТЕ І СЕ БО ІМЯХОМЪ УРЪВОІ
9. ЕКОЖДЕ СТРАН МЕЖЬ ІЖЕ ІДЕ В НОЦІЕ ПО ЛІСЕХ
У СЕ УРЪВЕ ОДІЕГЫ СВА НА КОУСЕ

10. ТАКОЖДЕ РУСИЦЕ ІМЯХОМЪ УРЪВЫ НА РУСИЦЕМ
ТИЕЛЕСІ І НЕБРЕЖІЕХОМЪ О ТОМО І
11. ТЩИХОМЪСЕ НА ХРАНІЕХ СЛАВИТЕ БОЗЕ ЯКОВЕ
НЕ ПРИЕМЛОУТЬ ЖАРТВЕ НАШІЕ СЕ БО
12. ОУРАЗДЕНОІ СУТЕ О НАШЕ ЛЕНОСТЕ ЛЕ ЖЕ
ПТЫЦІА МАТОІРЬСВА СЛАВУ ЖЕЩЕ НА НОІ
13. І МОЛИ НАСО О ТЕХМА ОЦЕВУ СЛВУ УЩЕЩЕТЕ
І ТО НЕІМЯХОМЪ ДЕРЗЕТЕ СТАТЕ НА
14. РАТЕ А І МЕЩЕМА СВЕМА БРАТЕ ЗЕМЕ НАШІУ
ОД ВРАЗІЕМ ОТЦЕНОУ СЕБТО ТЫСЕНЦІ ТРІЕ
15. СЕТ ХРАНІЕМО СВЕНТОІ НАШІА І ДНЕСЕ ЖЕНОІ
НАШІЕ РЕКШУТЬ ЯКО СЪМЕ БЛАГОВІЕ
16. І ОУТРАТИХОМЪ РОЗУМСТВО НАШІЕ І СЕМО
ЯКВЕ ОВЧА МАЛО ПЕРЕДО ОНЫ І
17. НЕ СМІМО ОВЛЕЩЕТЕСЕ БРАНІЕ І МЕЩЕМ
РАЗЕТЕ ВРАЗІЕ НАШІЕ
18. СЕБТО КОУПАЛЬ ГРЕНДЕТЬ ДО НОІ И РЕЩЕТЬ
НЫ ЯКО ІМІАХОМЪ СТАТЕ ГРДЕ
19. І ШИСТОІ ТЕЛЕСОІ И ДУШІЕ НАШІЕ І ТО
ВРГНЕХОМЪ ДО СТОПЫ ЕІЕ СЕ АБЫХЪ СЕН
20. ГРЕНДЛ ПО НОІ І НАСО ЗАХРІАНІЩ ВЕДОУЩЬ
ДО ПРЕ ЗУРІЕ І ТАМО СЕН СТАХОМЪ
21. БЫ ДО СВАРЗІЕ ЛИКЫ І СЕ ДО СЕЩЕ ШЕДЬЩЕ
ХВАЛОХОМЪ БОЗЕ НАШІЕ О БРАНІЕ ЯКО
22. О МІРНОІ ДНЕ І СЕБО КОУПАЛИЦ ЖЕЩЕ НОІ ЯКО
ДОСТОИХОМЪ СЕ ДО ОНА ЩАСА І
23. БЕНДІЕХОМЪ О СЛАВОУ СВОУ ПЕЧЕСТЕНОІ
І ТАКОЖДЕ СО ОЦОІ СОПРЩАСТЕНОІ

ДОЩЕЧКА 22.

1. АЩЕБОТЕ СЕН ОРЦЕНО ЕСЕ ІАКОЖДЕ КВАСУРО
ОДЕРЗЕ ОБЗЕХ ТАІНОУ УТВРЖЯЩЕТЕ
2. СУРЬНОУ АТОБО ЕСЕ ВЖЫЖЕНЕ ОУТЪЛІЕНІЕ
ЯКВЕ ІМЯХОМ СМЕДО РАДОГЪЩЕ ОБЗІЕХ
3. СЕРАДОВАТИ А ПЛІЯСЯЦЕ ВЪНІЕ ВЪРГОЩА
ДЕСВРЗЕ А ЗПІЕВЕМА СЛВУ БЗІЕМ
4. СОТВЪРІЯЩЕ КВАСУРО БЯЩЕ БЫЕ МЕНКО СЫЛЕНЬ
ОБЗІЕХ ВЪРЗУМЛІЕН А ТОБОТО ЛАДО
5. ДОНЕ ПРИХОЗЯЩ А РЦЪМУ ВЪРЗЕТЕ МЕДЫВОДОУ
А УСОІРЕТЕ Е ОСУНЕ СЕБТО СУРЕ

6. УТВЪРЖИСЯЩ А ЧЕ ОНОІ БРЕНДЕТЕ І СЕН
ПРЕТВЪРЯЩЕТЕ ДО СОУРІЦІ І ТОУ ПЫМО
7. ВО СЛВОУ БОЗЬКОУ І ТОБО ТО БЯЩЕ О
ВЕНЦЕ ДОКІЕ А МЕНЖ БЯЩ ОТСТКРАТЕ ВЕЛЬМЬ
8. ОПОЗНАЩЕН О РЩЕНЕ ОЦОІ БЛАГОМІРО А ТОІ
ОДРЗЕ ОД СВРЖЕНЦ ПСУЩЕНЬУ ЯКОЖДЕ
9. СЕВЪРЯЩ КВАСОУРОУ ИЖЕЩ РЩЕНА ЕСЕ
СОУРНИЯ ІТЕБТО ЕСЕ ВО РАДГОЩЕ НАШІА
10. СЕБТО ІМЕЙМО ОБСЕНКЕ ДЕНЬ ЯКОЖЬ ПОЖНІЕ
СОУТВЪРІХОМ АСЕ ОУРАДОГЩЕХОМЯ
11. ОТЫ НІЕСЕ ВО ІНОДЬ ЯКОЖЬ КЫІ НЕУДЪРЖЕ
СВА ЕСЪТВА ДОРАЗЪ АРЩЕ БЕЗОУМЬНА
12. СЕБОТЬ ІЕ О ЦРНОВЪЗЕ А ІНЬ ИЖДЕ ІМЕ
РАДІЦЬ ІЕ ОБЪЛЪБЪЗІЕ ТАКОЖЕДЬ ІМЯЩЕХОМ
13. ІСЪКАЩЕТЕ ДРЗІ І ВРЗІ...КОВАЦЬ БО МЕЩЕ
НАШІА НА ОУТВЪРЗЕНЕ СЫЛЫ А СЕІМО
14. СЫЛОУ БОЖДЕНЬСКОУ ПОРАЖЕЩЕТЕ ВРЗЕ НАШІА
ОБОПОЛЕ ТОБТО БЪГОМІРЕ ОУРІЕЩЕНЬ
15. ТВАСТОІРЕМЬ ІАКОЖДЕ ТОІЕ МУ ПОРЦЕ ОСЛВІЕХ
АБОІСТА ОНА БЯЩЕТЬ ІАКОЖДЬ БЪЕ
16. РЪКЪЩЕ ІМА СЕІХВА...СЕБЪТО ОУСТАВЕ РОДІА
ОСЕБЕ ЯКОЖДЬ БЪІ СЪПРИЩИНЕ
17. РОДЬ АСМЕ ХОМ ОРОДІЕХ ТЫІЕХ РОДІ ТАКОЖЬ
І СВРГ ІЕ ОЦЬ І ПРОЦА СОУТЕ СОІНЕ
18. А ІМЯХ СЕН КОРІТЕ ІМУ ТАКОЖЫМОІ СЕ БО
КОРИХОМ РОДЦЕ ІАКОЖЬ ЕСЕ ОЦЬ РДОУ
19. АТЫБТО РОДІ ІЕСТЬВАТЕ ОКЫЕ ДО КЪНІЯЗЕ
КІСТЕ СЕБЪ ПОГОДЪСТЕ ПРІЕ ОПОРОУЩЕТЕСЕ
20. А РУСКОЛАНІУ ОПЪОУЩЕТЕ ДОКІЕ ТЕЩЕЩЕТЕ
А СЕНДЕТЕСЕ ДО ЗЕМЕ ОТЫЕ
21. ТАМОЖДЕ ІЖЪДЕХЪЩІА ДО ПРІСТЕНПОУ
ВЪРІЯЖЪСКОУ І СЕБЕБРАНИЩЕСЕ ОДОНА...
22. ІТАКЪВА БЯЩЕСЕ СЕ ОД ЦІЕТЫ ТЫСЕНЦТРИСЕНТ
ОКЫВЕОЩЕ ТРИСЕНТОІ О КАРЦАНЪСТЕ
23. ЖІВОТІЕ І ТЫСЕНЦЕ ОКІЕГРДІЕ ІНА ШАСТЕ
ІДЕ ДОГОЛУНЕ АТАМО ІСТАСЕ А ІНА
24. ОКІЕГРДІЕ І ПЕРЪВА ЕСЕ РЕНСКОЛАНЕ ІДРГА
КЫЕ ІАКОЖДЕ СУРЕНЬ ЦТІАЕ ПО СКОТОУ
25. ХОДЯЩА А СТАДІА ВОДЯЩА ДЕСЕНТЕ ВІЕНЦЕ
ОЗЕМЬ НАШІУ СЕБЪТО ГОЛОУНЕ БЯЩЕ

26. ГРАД СЛАВЕНЬ І ТРЫ СЕНТЫГРАДОУ СЫЛЬНА
ІМЕ І КЫЕГРАДО ІМЕ МЕНЬШІ ОПОЛОУДЕНЬ
27. ДЕСЕНТЕ ГРАДЕ І ВСЫ І СЕЛІА НЫМНЬГО
А ДОЦЕЛЬБО СЕНБОІТЕ ВО СТУПІАХ ВЕСКЕ
28. РОДІ ІЖЫТВА СЕМЕНЕТЕ ОПОЛОУДЕНЬ ІТАКВА
ГРЫЦЕМ ОДА ОМЕНЬ ПО ЗЛАТОУ ШЕПЕ І
29. КОЛА А ОКДЕРЕЛЫА ДОКЫРКОА СВАНОСИЦЕ
ОМІЕНЕ ОПЫВО ВЫНЬСТЕ ОГРЫК А ТВРІА
30. ОВЬНАСЫА ІОМЕНЕ ТАЯ І БЯЩЕ ТЫ РУСІЕ
ОПОЛОУДЕНЬ ТВЬРЯЦЕ ГРАД СЫЛЕНЬ СОУРЕНЖ
31. ЯКОВЬНЕСЕЗДАТЕ ГРЫЦЕМ А ТЫІЕГО РОСТРЩЕ
І РЕНСЕ ПОБІЯЩЕТЕ ХТЯЩЕ ІТОМУ ІДІМО
32. ДОНЕ А РСТРЩЕХОМ ОСЕЛЫА ГРЫЦКА ЕЛАНЕБО
СІЕ СОУТЕ ВРЗІ РЕНСКОЛАІЕМ І
33. ВРЗЕ БОЗІЕМ НАШІЕМ ГРЫЦКОЛАНЕ СОУТЕ
НЕБЪЗІЕ ПОТШУТЬ ІНЕДО ЧЬЛОВІЕЦЫ ОНЫ
34. СОУТЕ ИСКАМЕНІЕ ИЗБРЯЩЕНЫ ПОДОБІЕСЕ
МЕНЖІЕМ АНАШЕВЗІЕ СОУТЕ ВОІРАЗЕ
35. І АКОЖДЕ СМЕ ХОМ ПРЯЩЕХОМ ОДН ГОДЬЕ ІЖЬА
НАВЛЦЕЩЕТЕ НА ГЛАВЕ СВЫ РЗІА ОД
36. ВОЛІА А КРАВЫА І КОЖІА НАВЛЦЕЩА НАЩЕРЕСЛЫ
СВА ІТАКО МНІСЕТЕ СЕ ОУСТРАЩЕ
37. РОУШТЕ ІТМЕ ОДЕВЛЦЕЩЕТЕ СРАЩЕСЫ СВА
І ОГОЛЯ ЩРЬСЛЫ ІДЕОЩІА ДО ПРЕ І ПРЕБОРІАЕ
38. І ТЕНЬКРАТЫ ІДЕХОМ ОГОЛЕНЬДО ПРЕ А
ПОБІЕДЕХОМ Я ЯКОСТА ГРЕЦЬКОЛАН
39. БОАГЦЬ ІЗНІЕЖДЕ МЕЩЕ СВА АТЫЙ БЕНДЕ
БРЗІЕ УНАВІЕН ОДЯМЕ ЯКІЕ ЖДЕЩЕТЬ
40. ЖРТВУ СВУ ДОЗЕМЕ АБЫТЕ ПІТЕ КРЕВГО І
ЖЫВОТЬГО УМЕРЩІЛЯТЕ ІТМЕМ ЖЫТЕ ОТАМ

ДОШЕЧКА 23.

1. СЕБТОНОВЬЯРЕ ІДЕ ОДО СТАРЕА ІЖДЕ БЯЩА
ОТАКВА РУСЕЩЕ А СЕ ІДЕ ДО ПЬЛДНЕ
2. ІТАМО ГРЯЩЕТЕ ОСТУПЕХ ДЕСЕНТЕВІЕЦОІ
ТАБТО ЕСЕ ТАЖДЕ РУСЕІЗБЯЩЕТЬ КНЕЗЫ
3. СВЫ І ТЫА ОД РОДЫ СВЫ І РОДЫ ДОБОТЩА
О ПЛЕМЕ КОІЖДІЕМУ КНЕЗЫ СВЫ І ОКНЕЗЫ
4. ІЗДІЕЩЕ КНЕЗЕ СТАРЬЩА ІТОІ ЕСЕ ВУТЕЦ
ОПРІА ІТАКОВА ЖІВЕТЕ ВО ЗЕМЕ

5. ТЕІЯДОЛЫ ВРЯЗЕ ПРІДОЩА НАНЫ ІТАМЕ ІЗБІЯЕ
ОНЫ ІСЕ ГРЫЦКОЛАНЕ ІДШЬЯ О ЗЕМЕ
6. ТЫА І СЕДНЕНЕСА ОНІЪ І НЕДЕБА О РУСЕ
СЕБОТЕ РУСЕ ІЗМЕНЕСІА І НАЛІЕЗЕ НА
7. ЫІЕІ І ОДТРЩЕ ОНЫ ДО СВА БРЕЗЕ МОРЬСТЕ
СЕБО ГЫРЕЦКОЛАНЕ ПОВЕДЬЩІА
8. РАТЕ СВЫ О ЖЛЕЗНА БРЬНІЕ ОЦРЩЕНА І БЯ
СЪЩЕ ТАМО ВЕЛЫКА І ГРЯЩУТЬ ВРАНЫ
9. О ЯДЬ МЕНЖСКОУ ІЖЕ ВРЖДЕНА ЕСЕ ДО ПОЛІЕ
А ПІЯЙЩЕ ОЩЕСЫ ІХВА ГРЯХОУТЬ ВРНЫ
10. О БРЯЩНЫ А ВЕЛЫКА ГРЯХОУТЬ СТА О ПЕЛЫ
ТАІА І ТАМОЖДЪ ІЕСЕ ОЩЕСЫ
11. ГРЫЦКІА І ОЩЕСЫ РУШТЕ НЕТРГАЯ ТАМ БО
ЗНАЩІТОУ ІМЯХОМ ІАКО БЗЕ НЕВОЯЩІА
12. РУСЕ ОГЫНУТЕ І ТАМОЖДЪ СЕ ПЕРЕЩЕТЬ СУНЕ
З МІЕСЕЩЕМ ОТЫА ЗЕМЕ І НЕБА СЕН
13. ПЕРЕЩЕТЕ О КМЫТЬ АБЫА ЗЕМІЕ ТАІА НЕ
ПОДЛЕНГЛА ДО РОУЦЕ ЕЛАНЬСТЕ А ПЪРВЫЛА
14. РУСЬКОУ І ТАМОЖДЕ СЕН ПЛАЩЕТЬ МАТКА О
ДЕЦКЕ СВЫА ІАКОВЫ ВРЗІЕНА КРЕВЕ О
15. КМЫТЬ ТОУУ І ТА КМЫТЕ СТАЩЕТЬ РУСКЕУ
НОВАЯРЬ БЯЩЕТЬ ТАМО ДОДНЕСЕ І ЗЕМЕ
16. ТАА ПРЕБЕНДЕ НАШІА О МЕНШЕ КРЕВЕ ВРЗЕНЩЕНЬ
ОТУ І ТАКОЖДЕ ЕЛАНЕ РЪКСТА
17. О КНЕЗЕ СТАРЩЕ НАШІЕ І ПОВЯСТЬ МУ ЯКОЖДЕ
ПЕХЩЕ ДО ЗЕМЕ НЕРОВЬ ХОДЯТЕ
18. НІЖЕ ОТРОЦЕ БРЯТЕ АЛЕНЬ БО ІМЕ БРЕЗЕ
МОРЬСТЕ ПРОСВА ТО ІМЯХОМ ОУКАЗИЦЮ
19. НА ДЕНЬ НАШЬ ЯКОЖДЕ ПРАОЦЕ НАШІА ОМЕРШЕ
О КМЫТЬ І НІВЗЯЩЬ ВРАЗЕ НАШІА
20. ЗЕМЕ СЕБТО И ДНЕСЕ ІМІЕМО ОУКАЗИЦЮ
ЯКОЖДЕ НИКІЙ ТО БЕРЕТЬ
21. СЕБЪТО ГЕРМАНЬРЕХ ІДЕ О ПОЛЫНОЦЕ ДОНЫ
А ІМЕХОМ СЕН БРЯНЕТЕ ЗЕМЫ СВАІ ТАКО
22. ІТЕ НАНЬ СЕБЪ ГОДЫШТІА ЗЕМЬ ІЕ НАШІА АТУ
БІЛОГОРЕ СЕХОМ УСЪЯХОМ КОЩЕ СВЫ
23. А КРЬВЕ СВОУ ПОЛЛІЯХОМ ІТА ЕСЕ О НЫ
СЕ БО ВРЕЩЕТЬ ПТЫЦІА МАТЕРСВА ОНЫ
24. А СЛАВУ РІЕЩЕТЬ НЫ ЯХОМЬ БО СЪМЕ ОТУ
МЕНШЕ НАШІА А ІДЕХОМЬ ДО СВЕНТЫ О

25. ПОЛІА ОДРАЗІЕХОМЪ ВРЗІ ПОЛНОЦНІА А
ОДВЗЕРЩЕМЪ ВРЗЕ ПОЛУДЕННА А ТЕЩЕХОМЪ
26. НА ВРЗЕ СХОДНІН АБІХСМЪ ПОВЕНЖДЫ РУШТЕ
ГРМІЦЫ ЯКОЖЪ ОЦЕ НАШІЕГО ПАРУНЕ
27. СЫНЫ А ДАЖЬБА ВНЦЕ СЕБЬТО СВАРЕЦЬ УКАЖЕ
НАМО КАМО ГРЕНСТЕ ОБЫ СВА
28. І ТЫЕ ГЕРМАНЬРЕХ ОДЕЙДЕ ДО ПОЛУНЦЕ А
ЕЛАНШТЕ О ПОЛУДЕНЕ ІТАКМО ОБЕРІЕХОМ
29. ЗЕМЕ НАШІУ ДО КОУПІЦЕ ІНЕДАЯХОМ
ОСЫНЬБО ЦЕНЖЕ НЕБОЩЕТЬ ОСЫНЕ СЫА
30. СЕБО ІДЕТЬ О СТУПЫ НАШІА ВЕЛИЦЕ МНОЖДЕСТВЫ
РОДОУ ІНІЕХ АНЕІММЯХОМ БЯЩЕТЕ
31. ОМЫРНА НЕБОЖДЕХОМ О ПОМУЦЕ ТАВОТА ІЕ
У МЫСЦЕ НАШІА А ОКОНЦІЕ МЕНЕ А ТЫЕМА
32. СЕЩЕХОМ ВРЗЕ
33. СЕ ВРАДЕТЬ ПТЫЦІА МАТРЕСВА ОНЫ АБОІХОМЪ
СЕМЫ ВЗДЕНЛЫ МЕНЕ СВА НА ЗАХИТЕ
34. СВОУ А ІЕІУ СЕ БІЕ КРЫДЛІЕМА О ЗЕМЕ
І ПРАХЪ ОДТРЗЕ ДО СВРЗЕ А СЕБО ВРЗЕХ
35. О ЗЕМЕ А СЕ БІЕ ОНЪ ЯКО СТРАЩЕСЕ ЗА НЫ
І ТУ ОДРЗЕХОМ ОУТВОРЖЕХОМ ЯКО
36. КРЕЩЕТЬ СЕБО КРЕНЧЬ ТЫЕ ІЕ ДО СЕРДІА
НАШІА А ТО ІМЯХОМ ВЪДЕТЕ ЯКУ СУРЕ
37. ПІЯЩЕ ДО СЕЩЕ ГРЕНДЕХОМЪ ІТАМО ОДРЖЕЩЕХОМЪ
ПЫТВУ ІНЮ О БОЗЕХ СТВАРЖДЕНОУ
38. ІТА БУДЕТЬ НАМО ЯКО ВОДА ЖЫВА ОПОСЛІЕДЕ
О ЩАСЕ ТРЗНЕ ВЛІКЕА ЯКОВА ЕСЕ О
39. ВСІА ІЖДЕ УМЕРЕО ЗЕМЕ СВОА СЕ БО СВАРЖЕЦЬ
ЗРЯЙ ОНЫ ОД СВРЗЕ СВОА ЧЮДНЫА
40. А ЗРЯЩЕ РАТЕ НАШІА ЛІЩЕ ОНА А ПРСТЕ
ЕНІМА ОБЖДЕ НЕІМЯЙ ДОСЫТЕ АТО ЛІЩЕТЬ
41. ІЕНЖЕ ПРСТЕ ОНОЗЕ СВЫ А ВІЕСТЬ ПРАШТЫРЬ
НАШЕ ЯКОСМЕ СЫЛА ВЛІКА А НЕМОЖЕ
42. ОДОЛЯЩЕТЕ НЫ ВРАЗЕ НАШІА А СЕБО ПОТЦЕХОМ
ОВЫ А ЖДЕНЕХОМЪ ІЕ ДОКЕНДЕ ОНЫ
43. ПОДЯШУТЬ О ЗЕМЕ А ЗДЕНХНЕЩЕТЬ ОМАРЕ
І МОРЬ ІУ ВЕЗДЬМЕ
44. СЕБО РІЕЩЕХОМЪ О СЕРДЕ НАШІА ЯКОЖДЕ НЕ
ВРАТЫХОМЪСЕ ДО ОГНИЦЫ СВЫ ДОКЕНЬЖДЕ
45. АЩЕ ВРЗЕ ІСКАШУТЬ І НЕ ВРЗЕХОМЪ СЕН

45. ТЬЛЕСЫ НАШІА АЩЕ ВРЗЕ ЯЩУТЬ ЗЕМЫ
46. НАШІА А РШЕХОМЪ О СЕМА ЯКОЖДЕ
БЗЕ НАШІА ГОНЗЯХУТЬ ІЕ
47. СЕТО УБІЕ ЩЬЛЮСНЫ СВА РАДІЕ ЯХОМЪ ДЕТЬКИ
ДО КОПІЕХ ЯКО СЕ ВРАТЕЩЕТЕ ЗАДЕ
48. СЫНА ВРЗІМ СЕБО ЛІАДВЫ НАШІА ОДВРЗІЕХОМЪ
І ТЛЕЩЕХОМЪ ЗЕМЕ НАШІА ДОНЕ АБЫ
49. УДРЗЕЩЕТЕ ОВІЕ АЖЬДЕ ДО СМЕРТЕНА
ЩАСА А МАРІУ ЗРЯТЕ ДАЯЩЕТЕ СЕ БО МОРА
50. ОДСТОУПИСЕ Я ОДРЕЩЕ НЫІМЯХОМЪ СЫЛА ТУА
АБЕСТЕ ОДЕРЗІЕЛА ВИТЕЗЕ РУШТЕ І
51. ТАКОЖДЕ СЛВА ПОТЕНЩЕ ДО СВРАЗЕ ІТАМО
БЗЕ РЕЩУТЬ ЯКОЖДЕ ХОРОБРЕ ОТЕ РУСЕ
52. А ІМЯХОМ МІАСТЫ ПРОВЫ ПОДЕЛЬ БЗЕ
ПРЕ ПЕРУНЕ А ДАЖБА ОЦА ВАШІА

ДОЩЕЧКА 25.

1. СЕБЯЩЕТЕОВОІ О КАРАНІУ ІСЕ ГРАД МАЛ О
БРЗЕХ МОРСТІЕХ РУСШТІЕХ І ТАМО БЯ
2. КОНЕЗЕ ЯКОВ ІСЕ РШЕ ЕЛАНЕ БІЕТЕ О ОТРЦЕТЕ
ОДО РУСЕ І ТОЕ ОУДІЕЯЩЕТЬ РАТЕ
3. І КОМОНЕСТВА А ІДЕ НАНЕ І ВИТЕЖЕ ІЕ А
ЕЛАНЬСТЕ ПЛАКЕЩЕСЕ О ТУГУ ІЕХ И
4. ПРОСЯЩЕ ІЕ ДАНЕ ПЛАТЕТЕ І ТА ДАНЕ СНЕ
ОУДІЕАНЯ О ОВНЕ ХОРЯЗЕ І ВІНО І ТО
5. ЕЛАНСТЕ ВІДЯЕ ЯКО РУШТЕ ПІЯШУТЕ МНОГА І
ОЛИЩЕ НАНЕ СЕ ВРЗЕТЕСЕ І ВИТЕЖЕТЕ
6. ІЕХ І СЕ БО ГРЯДЕТЬ ВОЛСЕВ УХОРЕНЗЕ
І БРАТЕ ІЕ ОСЛОВЕНЬ І ТОЕ РЕКСТА
7. РУШТІЕМ НЕ ТВАРЗЕЩЕТЕСЕ НА ДАРЕ ТОА
І СЕ РУШТІЕ НЕ СЛЕХОЩА І СЕ ОУПІАЕ І
8. ОТЕМА ДНЕМА ЕЛАНЬШТЕ СЕН ВРГОЩЕ НАОНЬ
І РОЗТРЦЕ ІЕХ І СЕ ПОГЫНЬСТЕ ТОА
9. ЗРЯТЕ РУШТІЕ ОТВІДЕ ДО СТЕПІЕ І ТАМО
СЕРЦЕ І СЫЛЫ СВІЕА ОВЛЕЩЕТЕСЕ І ІДЬША
10. ОСПЕТЬ НА ОНІЕ І ПОВРЗЕЩЕ ІЕХ СЕ БЗІ
ДЕРЗЕЩЕ ОНІЕ А РУЦЕ ІХ ОУКРЬПЩЕ
11. І ТЫЕ ОДЕЖЕШУТЬ ВИТЕЖЕ СЕ БО ПРЯЩУТЬ ВРАЗІЕ
І ТАКО РЕКУТЬ ЯКО ОВЧЕ РОСТРЦЕМ
12. ОНЫ І БЕДЕХОМЪ САМЕ О КРАЕ ТІЕ ВЛАДЩЕ

12. ЯКО КРАСНЕ СОУТЕ ОНЫ И ТІЕ НЕДАХОМ
13. СЕ ТРГЛАВЕ МОЛИХОМЪ ВЛИЦЕ А МАЛЕ І СЕ
БО ТРГЛАВЕ НАШЕ ОСТЯЖОУТЕ НЫ І БРЗЕ
14. СКОЩАШУТЕ НА КОМОНЕ ВРАЗІЕМ ПОРАЖЕНТЕ
ТВОРЯЙ І ТО УЗРЯЩЕХОМЪ ЯКО БЗІ ОВЛАДІАШУТЬ
15. ОТЕ І СЕ УЗРЕХОМЪ ЯКО МРТВЕ СОУТЕ
І ОУБІЕНЫ БЗЕМА І НАМО ПО ІМЕ
16. КРОЩЕШЕТЕ І ВІДЕТЕ МЕРТВА ТЕЛЕСЫ МНОЗІА
ІАКО ВЛІКА РАТЕ ПЕРОУНІА НА НЕ
17. СЕ ВЕРГОЩІА І РОЗТЩЕ ТОУ І СЕ СВАРОЗІЦЫ
ОШУЕ ТОА ТЕКОЩУТЬ І ДЕЖДЕ ПРІНЕСЕ
18. ПОБІЕДОУ НАШІУ БО РЕНЦІЕХ СВЕІЕХ РОДУ
СЛАДНОУ ОБ ОЦЕХ СЛІДУ ДЕРЖАЩІЕМУ І
19. ДО ДНЕСЕ НА ПОЛІЕ ВЕНТЕ ЖЕТЕ ВРАЗЕ СВІЕ
МОГОУЩЕМУ І СЕ ЖАЛІА ЖАЛІУІЕ НАД
20. ВРАЗІ И ГРНЕ ГОРЕНЩЕТЬСЯ О СМРТЕ ІЕХ
ЯКО ОДЕ РЕНЦЕ БОЗСКЕ СЕ ВЕРГОУТЬ
21. СЕ КАРНЕ ПЛАЩЕТЬСЯ О МЕР-ТВІЕХ ТІЕХ
ЯКО СТАЛИСЕ О ТРОПІЕ БОЖЕНЬСТЕ І ЗЕМРЕЩУТЬ
22. І ПОЛІА ТОІА ПОЛНЕНЕ СОУТЕ МРТВЕ
КОЩЕ І ГЛАВЕ ОУСЕНЩЕНЫ І ОУДЕ ОДО
23. ТЕЛЕСЫ ОУРЕЗІЕНЫ СЕ ВАЛАСЕ О ТРАВІЕ І
СМРАД ІДЕ ОДЕ ПОЛІЕ ТОІА І ВРАНЫ
24. ЛЕТЯШУТЬ ДО НЕ МРТВЕ ОЩЕСЫ ДОЛБЕНТЕСЕ І ЯСТЕ
МУЖЕСКІА МЯСЫ МНОГА ПОНЕЩЕНЫ...
25. СЕ РЦЕ ОРЕУ СВАРГЪ НАШЕ ЯКОСЕМЕ ІСТВАРЕ
ІСТВАРІУ ВЪ ОД ПЕРСТЕ МОІА І
26. БУДЕ РЕЩЕНО ІЖЕ СТЕ СЫНЫ ІСТВАРЕГО І
СТАВІТЕСЕ ЯКО СЫНЫ ІСТВАРЕГВЫ І БУДЕТІЕ
27. ЯКО ДІЕТЫ МОІА І ДАЖДЕ БУДЕ ОЦЗАШЕ
ТОМУ ДОСТЕТЕ ПОСЛУХАШЕТЕСЕ І
28. ТЫЕ ВАМ РЕЩЕ ЧЕСО ІМЯЩЕТЕ О ТЫЕ ДІЕЯТЕ
І КАКО РЕЩЕТЕ І ЩЕТО ТВОРЯЩЕТЕ І
29. НАРОД ВЛІКЪ А ВЫТЕЖЕНТЕ ОСВА СВЕТЫ І
ПОТЛЩЕШЕТЕ РОДІ ІНІ ІЖЕ ІСТІАГНОУЩЕ
30. СЫЛЫ ІЗО КАМЕНЕ ЧІУДЫ ТВОРІАЕ БЕЗО
КОМОНІА ПОВЕНЗЫ І СВАКО ДІЕЯТЕ ЧУДНІАА
31. МИМО КУДЕСНИЦІ ІЖЕ ВСІАК БЕНДЕШЕТЕ
ГРЯДЕТЬ ІАКО КУДЕСНИК І РУТУ
32. ТВЪРІАЕ КЛЕНТЫ ДІЕЯЩІЕ НА КМЕТЬ І КМЕТЬ
СЕ ПОДРОБЕ І ТАКО СЛОВЕСЫ МНОГЯ

33. І МНОГЯ І О ТЕІЕХ СЛОВЕСЫ ОМАМЕТЕ ВЫ
І ПОДРОБЕНТЕ ОЦЕРЕНЕ О ЗЛАТІЕ МІЕНО
34. І ОТО МІЕНО ПРОДАЩЕТЕ ВЫ ВРАЗИЕМ ХОТЯЕ
ТАКО І ТОЕ БОЗІ ВАМО РЕЩУТЬ
35. І ДА ОРЕОВІЕ ЗАВІЕТЕ ЛЮБЫТЕ СВЕТА ЗЕЛЕНА
І ЖІВОТНІА І ЛЮБЫТЕ ДРУЗЕ СВА
36. І БЫТЕ МІРНІЕ МЕЗДЕ РОДІ І ПОТЕ ОДОВІЕ
БЫСТЕ СЕДЬМЫДЕСЕНТЕ КОНЕНЗЕ НАШІЕ
37. ІАКО МЕЗІСЛАВ О БОРУСЛАВЪ І КОМОНЕБРАНЕШ
І ГОРЫСЛАВЪ І ТАКО ІЗБРЯЩЕНІ
38. ІНЫ ОВЕЩЕ І ОДЛОУЩЕНІ ОВЕЩЕ КОЛІБВА
ЛЮДЫ НЕ ХОТЯЩЕТЕ ІЕХ СЕ БО ТЫЕ
39. КОНЕЗЕ ВЛІЩЕ ТРУДИЩЕСЕ І СЕ КЫШЕК БЯ
ВЕЛИК А МОУДР І ТЫ УМРЕ А ПОНЕ
40. БЯЩЕ ІНІ КАЖЕДІЕ ТВОРЯЕ НІЕЩО БЛАГІЕ
О РУСЫ ПАМЕНТЕ НАШІЕ ТО УДРЖЕЩЕТЬ
41. ЯКОЖДЕ ІМЯХОМЪ ІЕ СЛАВЕТЕ ВСАК ТРІЗЕНЬ
ТРИВІЕДЕ І ПОТЩИТЕСЕ О ПАМЕНТЬ
42. ІЕХ НА СЫНЫ НАШІЕ І НИКІЙ НЕ СМЕ НА ТО
ЗАПОМНЯЩЕТЕСЕ ЯКО ПРОКЛЕНТ БЕНДЕ
43. О БОЗІЕХ НАШІЕХ А ЧЛОВІЕЦІЕХ І
ЛЮДЫ ІМЕНО ГО ОХІБНУТЬ ОД ВІЕКЫ

ПОШЕЧКА 26.

1. ІСЕ БЯЩЕТЬ ОВА ЩАСЕ ОСЕДЕНЬ ОГНЩАНО
І СЕІЕ БЛГ БЯ И БЗЕ ІЕМОУ ДАЯЩЕ ОВНІ
2. МНГА І СКОТІА О ПАСНСТВЕ О СТУПІЕХ І СЕ
БЯЩЕТЬ ОВЕІЕ ПРЕ ТРВЕХ МНГЕІЕХ І
3. БОЗІЕ ДАЯЩЕ МОУ СКТИУ ПРЕПОДНЕСТВОІ І
УМНОЗАЯ ІЕ І ТАКОВЕ ІДЕ ПРЕД ОЩЕС
4. ІЕХ СТРАН МЕЖ І РЕЩЕ МОУ ІЗЫДЕШУТЕ СЫНЫ ТВА
О ЗЕМЕ ТЫА ДО КРАЕ ЧІУДНЯ ІМЕ
5. ІЕСТЕ О ЗАХІДЕНЕ СУНЕ І ТА СУНЕ СПІЕ О
ОДРЕ ЗЛАТІЕ И СЕ КОМННЕШ СКАКАЩЕТЬ
6. ДО ІЕ І РЕЩЕТЬ СУНІЕ ГРЕНДЕ СУНЕ ДО ЛУЗОГ
СВА СЫНІА ТО ІМАШЕ СКОЩЕТЕ ДО
7. ПОВОЗУ ТВОЕГО І СРЯЩЕЩЕ ОД ВОСТОЦЕ І ТАКО
РЕЩЕНО БЯ СКАКАЩЕТЬ СМЕ ДО ІНЯ
8. К РАЕ І ВЕЩЕР СКАКАЩЕТЬ БЛІЗЕНЬ ІЕ ІНЬ
КОМОНЬЩЕЦЬ РЕЩЕЩЕТЕ ІМЕ СУНЕ ЗАІДЕ

9. ЗА ГОРЕ СВА І ВОЗИЩЕ СВЕ ЗЛАТНЕ ОНЕЩЕТЬ
І ТО ВОРОЗЕ ХОТЯЩЕТЕ УТАТЕТЕ
10. І ТІЕ БЛИЗЕНЬЦЕ КОМОЩАЦЕ ОСКАШЕ ДО ІНЬ
КРАЕ І ТАКО ЗРІА ІДЕ А ВЕНДЕ ЗГН
11. СВА І ОДІЕГН ДАЖБОВЕ ТРЯСЕ І ЗГН ~~ТЕКСТУТИ~~
ДО КРАЕ НЕБЕСНЕ І СЕ РЕЩЕ І ТАКО
12. СЫНЕ ДВА ІДЬЩА ДО ЗАКОЖДЕНЕ СУНЕ І ВІДЯЕ
ТАМО МНОГА ЧІУДЫ І ТРАВЕ ЗЛАЩНЕ
13. І ТЕКСТА ДО ОЦЕ РЬЩЕЩЕТЕ ІМОУ ЯКО КРАСІЕН
КРАЕ ТМЕ І СЕ МНОГА ПЛЕМЕНОІ І
14. РОДІ ИЗРЩЕША ВОЛЕТЕ СТЕНЖЕНТЕ ДО ТРПОІ
ТНА І ГРЕНДЕША ВСІЕ ПОА ОСЕДЕНЮ І
15. ТУ РЕЩЕ ОРЕО ОЦЕ О СЫНН СВА БЫТЕ НА
ЩЕЛЕ ОВСЕ РОДІ І НЕ ХОТЯЩЕТЕ ОНЫ І
16. ОДІЕЛЕНЩЕСЕ НА СЕ І ОВЬЕ СЕ БО КНЕЖЕ
ІДНЕ ВЕДЕ ЛЮДЫ СВА О ПОЛЕНДЕ І ОРЕ
17. ВЕНДЕ О КРАЕ МОРСТЕ І ТУ БЯ СУШНЯ
ВЛКА І ПІСЯЦЕ МНОГА І ГРЕНДЕША ДО ГОРЫ
18. І ТАМО СЕДШЕСЕ Н. ПОЛЕВІЕК І ОПРЕЖЕ
ОУТВОРЯЩЕ КОМОНЬСЫ ВЛКА ІДЯЩЕТЕ О
19. ЗЕМЕ ЦІУЖЕ І ТАМО ВОЕ СТАЩЕСЕ НА ТРОПОІ
ІЕ І ДОСІЛЬЩА ІЕ ПРАТЕСЕ І БЯ
20. РОСТРЩЕНОІ І ТАКОВЕ ІДЬШІА ДАЛЬЕ И ВІДЯЕ
ЗЕМЕ ТІЕПЛЫ І НЕБРЕГОЩА ІЕХ ІАКО
21. МНОГІЕ ЦІУЖЕ ПЛЕМЕНН ТАМО СІДЯЕ І ГРЕНДЕ
ДАЛІЕ СЕ БО БЗЕ ВЕНДЕША ІЕ ІАКО
22. ЛЮДЕ СВА І ТЯКОСТА ОВА ДО ГОРЫ ВЛКЕ
І ТАМО СЕ ПЕРОУЩЕ О ВРАЗІЕ ІДЬША ДАЛЕ
23. А ТЕ КРАТЕ ІМЯХОМЬ СЕН СПОМЕНОУТЕ НА ТО
І ТЯГЕНТЕ ЗА СВА ІАКОЖДЕ І ОЦЕ
24. НАШІЕ ОЩЕСТЕСЕ МОЛБОУ О МОВІЕ И МЫТЕСЕ
МОЛБЫ ТВОРЯЦЕ О ШИСТІЕ ДУШІЕ СВЕ
25. І ТІЕЛЕСО ЯКО СВРГ ОУСТАВЕ ТНА МОВЕНЕСТВЕ І
І КУПАЛЕНЦ О ТА ОУКАЗЕНЦЕТЬ І
26. НЕСМІЕМО ХОМЬ ОТО ЗАВНЩЕТЕ І СЕН МЫІЕМО
ТІЕЛЕСО І УМЫЕМО ДУХЕ СВА О ШИСТЕ
27. ВОДІЕ ЖИВІЕ І ТО ГРЕНДІЕХОМЬ ТРУДЕТЕ
СЕН О ВСАК ДЕН МОЛБЫ ТВРЯЕ І СУРЕ
28. ПІЯЩЕТЕ ЯКОЖДЕ ДО ПРИМЬ ІАХОМЬ І ТУ ПЕНТО
КРАТОІ ОПЫІЕМО ДЕНОІ І ХВАЛЕХОМ

29. БОГЫ НАШІА О РАДОЩЕ ТЫЕ ЯКО СЕН ОСУРЕ МЛЕКО
НАШІЕ НА ПРПЫТЕ НАШІЕ І КРМЬ
30. ІДЕ О КРАВІЕ ДО НОІ И ТІЕМО ЖІВІЕМО И
ТРАВЕ ЗЛАЦНІЕ ОУВАРІЕХОМЬ ОВЕ ДО МЛЕКЫ
31. І ТАКО ЯЖДІЕХОМЬ КАЖЕДЬ ЩАСТЕ СВОЕ І
ТЕЩІАХОМЬ ТО РЕКУ ТЯ СОІНЕ МОЕ
32. ІАКО ВРЕМЕНЕ НІЕ ОСТРАШЕНО НІЖЕ ІЕ
ВІЕННЕ ПРЕДОІ НОІ І ТАМО ЗРЯЩЕХОМЬ
33. ПРАШУРЕ СВОЕ І МАТЕРЕ ІЖЕ РЯХОУТЕ ДО
СВАРЗЕ І ТАМО СТАДЕ СВІА ПОПАСУТЕ ІМОУТЕ
34. І ВІЕНЫ СВА ВІЕНОУТЕ І ЖЫВОТ ІМЯШУТЕ
ІАКОЖДЕ НАШЬ ТАМО НІЕСТЕ ІЕГУНШТЕ НІ
35. ЕЛАНЬШТЕ НІЖІЕ ПРАВЕ КНЕЖИТЕ ІМА І ТА
ПРАВ ІЕ ІСТІА ЯКО НАВІЕ СОВЛЕНЕНІА
36. НІЖЕ ІАВЕ ДАНА І ПРЕБЕНЦЕ О ВІЕК^{ВІЕНЫ} ОСВЕНТУ
ВІДІУ ІСЕ ЗАРЕБОГ ІДІЕ КРАЕ ТІЕ
37. І РІЕЩЕШЕТЬ О ПРАШУРІЕ НАШІА ЯКО ЖІВІЕХОМЬ
О ЗЕМІЕ І ІАКО СТРАЖДІЕХОМЬ
38. ІЖДЕ СЕ БОТЕ ІЗЖДЕ ІМЯХОМЬ ЗОЛ МНОГІА І ТАМО
ЗЛОІ НІІМЯШУТЬ І ТРАВІЕ ЗЕЛЕНЕІА
39. СТРЕЩОУТЕ ІМА І СТРЕЩЕШУТЬ ШЛЕСТЕ
СВЕ О ВОЛІЕ БОЖЬСТЕ І ЩАСТІЕ ЛЮДЕ
40. ТІЕХ І ТАКО ІМЯХОМЬ ЗРЯТЕ СТЕНПОІ
РАЯЙСТІЕ О СВРЗЕ ІАКО СЫНІА ІЕ І
41. ТА СЫНЕ ІДЕШЕТЬ О БГА СВРАОГОУ І
ВЛЕС ІДЕ ПРАВЕНТЕ СТАДЕ ІЕХ І ТЕЩІАШУТЬ
42. НА ЗЛАЦЕ І ВОДЕ ЖІВІЕ ІНІКОІЕ^{ІЕ} ОДЕРЕНЬ
О КРАІЕ ТОЕМ І РАВЕ ІНЕ НВІСТЕ
43. ТАМО І ЖЕРТВЫ ІНІА ЯКОЖДЕ ХЛІЕБЫ НЕ
ІМЯЕ І СЕ ВЫНОГРОЗЕ І МЕД І ЗРНО ДАЕ
44. ДО МОЛЕВЬ ТІЕХ І ТАКО РІЕЩЕХОМЬ СЛАВУ
БЗЕМЬ ІАКОВІЕ СОУТЕ ОЦЕ НАШЕ І
45. ІСЬМЕ СОІНОІ ІЕХ І ДОСТОЕХОМЬ БЕНЦЕТЕ
О ЩІСТОТЕ ТІЕЛІЕСНЕА І ДУШІЕ НАШІЕ
46. ЯКВА НІКОЛЕ НЕ УМІРАІЕТЬ І НЕ ЗАОУМІРАІЕТЬ ЗА
ЩАСЕ СМРТЕ ТІЕЛЕС НАШІЕХ І
47. ПАДЕШЕМОУ О ПОЛІЕПРЕ ПЕРОУ НІЦІА ДАЕ
ВОДОУ ЖІВОУ ОПЫТЕ І ОПИЩЕТЬ ІУ ІДЕ ДО
48. СВРЗЕ НА КОМОНІЕ БІЛІЕ І ТАМО ПЕРУНЬКО
ІЕ ВСТРІЕЩЕТЬ И ВЕНДЕ ДО БЛАГЕ СВЕ

49. ШЕРТОЗЫЦІУ І ТАМО ПРЕБЕНДЕТЬ О ШАС ОНЕ
І ДОСТАЩЕТЬ ТІЕЛЕСО НОВО И ТАКО
50. ЖІВІЕТЕ ІМАЕ О РАДОЩЕТЕСЕ ПРИСНІЕ І ДО
ВІЕКИ ВІЕК ПРО НОІ МОЛБЕ ТВРІАЦЕ

ДОЩЕЧКА 28.

1. СЕ ВРАТАНЕ НАШІЕ ОТЕ І НЕМОЖХОМЪ
ОВРАТЕЦЕ О ЗАДЕ ІСЕ ВРАТАЩЕТЬ ІСЕ ГРАДЕ
2. НАШІЕ О ТЯГОТЕ СВЕ ОСЕЩЕСЕ ІСЕ РІЕКОШЬ
ІМО КОНЕНЗЬ БРАВЕЛЕНЬ ОДЕРЖАТЕСЕ
3. О ПОМОЩЕ ГРД ГРДВІЕ І ДЕРЖЕШЕТЕ ВОЕ
СВОЕ ДА СЕ ХРАНИШУТЬ ОНОІ СЫЛУ РУСЕ
4. О ІЕДІНІЮ ГРЗУ ВРЗІЕМ І ТАКВЕ ІСЕ І
СЕБТО ЖМЫДІЕ РІЕКЩА НАМО О ГОДІЕ ЯКА
5. ІМАЕ ДЕТЕРЕХА А ІДЕ ДО ПОЛУНОШЕ І:
ТАМО У ЖМЫДІЕ ОВРАТЕСЕ ДО ПОЛУДЕНІЕ
6. ІСЕ ІДЕТЬ НА РОМЕ ІТАМО СЕ ПЕРЯЩЕТЬ ЛЕГЫ
І ВОЕ ІНОІ І БЕРЕ РУГУ ВЛКУ ОДЕ
7. ОНОІ І СЕ ВТРЗЕЖЕТЬ ДО ЗЕМЕ ОНОІА ІСЕ
ДЕТЕРЕХ УБІЕНЬ БЯЩЬ ОДОКРЕХ ІМОУ
8. СЕБО ГОДЕ ТАІА БЗЕМ ПРОТИВЕНІА І ТОІ
СЕНЬ ІЗПЛЕВАШУТЬ ІЕ
9. СЕ ГРДІЕ НАШІЕ СОУТЕ СІРЕ І СТАРЩЕ РОДЦЕ
НАШІЕ НЕ ІЗБРЯЩУТЬ ІНІА О СЕБЕ
10. АБЫТЕ ІХЕВА ПРАВИТЕ СЕ ІДЯХОМЪ І ДОНЕ І
ДОСТОИТЬ ІЕМА РІЕЩЕШЕТЕ О ТНА І
11. ПОТРЦЕТЕ НА ВНЕЗАПОУ ТРУЖДОУ І СЕ ТРУЖДІАЩЕХОМЪ
О ТНА І СЛЕЗЕ ЛІУ ОТА
12. БІЕ КРИДЛЕМА МАТРСВА СЛІВА І ВРЕЩЕТЬ НАМО
О ТРУДНІЕМ ШАСУ СУШНОІ І МОРУ
13. ГОВІАД І СЕ ВІЕХОМЪ ІАКОЖДЕ РЩЕНА ЕСЕ ОД
ПРАОЦЕ ЯКО КІЕЛЦОІ ПОМОЖІА ІМА
14. І СЕБО ІДОЩІА ДОНЕ І ТАКО БЫЩІА СТА
ЛІЕТОІ ОУПОМОЖЕНОІ ОТИЕХ І ТАКОЖДЕ
15. О НЛМН СЕБОТЬ ІЛЕРОУ ІСЬМЕ РОДИЦЕ ІСЕ
РОДЬРОЗАНИЦЬ ІМІЕ НОІ ДО СРЕДНЦЕ
16. ОЩЕ І ОХРАНІЕ НОІ ОДЕ ВРЗЕ СЕБЬТО ВРТОХОМЪ ?
НОІНІЕ І СЕ МОЛИХЪ БЗЕ О
17. ЗАСТУПНЕНЕ НАШІЕ І ТО БЕНДЕШЕТЬ ТАКО
ЯСНА БО ІЕ ПРО НОІ І СЕ БЕНДЕШЕТЬ

38. ПОД МЕНЕ НАШЕ І СЕ МОЩ МЕНЕ ОМЕЖДЕТЬ
ІУ СЕ МЕЖДА ДІЕЛІАЩЕТЬ НЫ І МЕЖДІА ТА
39. ІЕСЕ ПЛНІА КРВЕ І ТО ПРЕНСТЕНПЕТЕ НЕ
ДОСТОИТЕ О ІЕХ КОЛІЖДО НОІ І ТАКЪВЕ
40. І СЕ БОРОВЛЕНЬ РЕШЕ ЯКОЖДЕ СЪМІЕХОМЪ
ХОДЯЩЕТЕ ДО НЕ І ТО ЗНАМЕ НАМО РЕШЕТЬ
41. ІАКОЖДЕ ВЕНТЕЗЕТЕ ІМЯХОМЪ ІАКО СЪМЕ ВЕНДЕ
І СЕ ВЕНДЕ ОУСІЕДЕНУТЬ НА ЗЕМІЕ
42. ІДІЕЖДЕ СУНЕ СУРЬ СПІАЩЕТЕ В НОЩЕ НА
ЗЛАТІЕМ ЛОЖІЕ ІМАТЬ І ТАМО ІЕХ ЗЕМЕ
43. ЕСЕ СЕ СВРОГ ОЦЕ РЕШЕШЕТЬ О ТЫА І ТАКОЖДЕ
БРАТАРІЕ НАШІЕ СОУТЕ О ТЫЕ КРАЕ
44. І РІЕНЕХОМЪ О ОНЫ ЯКОЖДЕ ПРІТЕЩАНУТЬ ДО
НЫ ЗА ЦАС ЗЫМЕНЬ І ПОДРЖІУТЬ НЫ
45. І СЕ СЫЛА ВОЗЪКА ПРЕНДЕ ДО НЫ І ТА НЫ
УДЕРЖІАЩЕТЬ ДО КОНЦЕ А СЕ ВЕНДЕ ІДОНЬ
46. ІДІАХОМЪ ПОМОЩЕНЕ МОЛИТЕ І НЕІМІЕТЕ ЯКОЖДЕ
ВСАК ЛЮД ДОСТИТЬ СЕН ХРАНІТЕ

ДОШЕЧКА 29.

1. СЕБТО ТРЩЕХОМЪ ОБ ОНІЕ ОІЕГДН І ДА
ІДЕ СЛВО НАШІЕ О ПРАВДІЕ І ТАКВО
2. ОБРІЕНЦІЕХОМЪ ПРВДУ І СЕ РЦІЕХОМЪ ОД
СТАРІЕ СЛОВЕСЫ ЯКОВЫ ІСТЕЩІА ОДОЦЕ
3. НАШІЕ ІМЪ БО БІЩЕ СЫЛНЕ І ТО ІМЯХОМЪ
ВРЖЕШТЕСЕ ДО БРАЗДЫ ІЕХ І ТАКО
4. ПОТРАЩЕТЕ ДО ОНЕ СЕ БО АСКЛД ІДЕ СО
ВРЯЗЕ СВЕ ДЕ НЫ І СЕ АСКЛД ІЕ ВРГ
5. НАШО СЕ РЦЕ НАМО ІАКО ІДЕ ОЗАХЦЬ НАШІЕ
І ЛЖЕ ІАКОЖДЕ ІЕСЕ ВРГ ДОСЕТЕ
6. ЯКО ГРЪЕК І СЕ АСКЛД ІЕСЕ ВРЯГ ОРУЖДЕНЬ
ПРО ГОСТІЕ ІЕЛАНСТІЕ ХРЯНЕТЕ
7. ІДЕЖДЕ ІДЯЩІ СУТЕ ДО НЕПРЯРІЕНЕ І СЕ
АСКЛД ПРІДНЕ ДО НОІ СО КНУДІЕМ
8. О ДВА СЕТ ЛІЯТЫ ПО АДНОРІЕЖУ І ХОЩЕШЕТЬ
ПРВЕТЕ НОІ І СЕ ДІРОС БЛАНЕСТЬ
9. ОРЦЕ СМІЕРЕ ОСЪВА І СЕ НАСТЛЕСЕ ПРЕЖДІЕ
ОВЕ І СЕ АСКЛД ОБРАЖДЕТЕ ДІРОСА
10. І ІЕСЕ ОНІ ІЕДЕНЬ НА МІСТО ТО І ТАКОЖДЕ
Е ВРГ НАШЬ І НЕ ХОЩАЕХОМЪ ІЕ

11. ЯКОЖДЕ ВРГА СТАРЕ РЕЧЕНЕ ПОВЯДОУТЬ НОІ.
ЯКОЖДЕ ПРИДЬЩА НА РУСИЕ ІНЬ АСКЛД
12. І ЯКО БЕНДЬЩЕ ТРИЕ АСКЛДІ ВРЗІ І ТОІЕ
ВРЗІ СЕБЕЖРІЯХОУТЬ І НЕ СОУТЕ
13. НАШІЕ НІЖДЕ ЦИЗОІ КНЗІЕ ІАКОВИ НЕ СОУТЕ
КНЗЕ НІЖДЕ ВОЕ ПРОСТІЕ І СЫЛОУ
14. ПОХІЩЕ ВЛАДСТЕ ОБ ОБНА І СЕ БРЕК
ІДЬЕ І СПОМЫНЬЕМО ЯКОЖДЕ РОМЕСТЕ ОРЛІ
15. ПОРАЖДІЕНЕ БЯЩЕ ОБ ДІЕДИ НАШІЕ НА УСТІУ
ДАНАІЕВОУ І СЕ ТРІАНЬ НАЛІЕЗЕ
16. НА ДУЛЕНБЕ І СЕ ДІЕДОВЕ НАШІА ІДОЩІА
НА ЛІЕГОІ ОНІЕ І РОЗТРЩЕНІА ІЕХ
17. І ТО БЕНЬЩЕ О ТРИЕ СТА ЛЕТЕ ДО НАШІЕ
ДОБА І СІЕ ІМЯХОМЬ ДРЖЕТЕ О ПАМЕНТЕ
18. І СЕ НЕ ДАІАХОМЬ СЕ ДО БРЕКУ ІАКО СЬМЕ.
НЕ ДАХОМЬ І ПРЕДЖИ ІНІЕМ ІМІАХОМЬ
19. КНЕЗОІ СДЕ А РУГУ ІЕМ ДАХОМЬ А ДАЩЕХОМЬ
ДОКОНЦІЕ НІ РОМЕ НІ ВЛАНШТІЕ
20. НЕ ВЛАДНЕЩЕТЕ НОІ І ТАКОЖДЕ ПРЕБЕНДІЕХОМЬ
І СЕ ДУЛЕНБІЕ РІЕЩІАШУТЕ О НОІ
21. ІЯКОЖДЕ СЕМЕ БРАТАРІЕ О ОВЕ І ТО ІЕСЕ
ІСТЬЩА ПРАВДА ІАКОЖДЕ ТЕЩІАШУТЬ ОНЬІ
22. ОДО ІЕДИНА КОРЕНЦЕ ІАКОЖДЕ ІСЬМЕ І СЕ
ВЗПОМНІНЬЕМО ЯКОЖДЕ ТРОЯНЬ БЯ ОДО
23. ДІЕДИ НАШІЕ РОСТРЩЕНЬ І ЛЕГН ІЕ ОДЕРЕНЕ
БРЯТЕ БЯЩЕ ДО ПОЛЬ НАШІЕХ І ТАМО
24. ТРУЖДЕНЬСЕ ПРО НОІ ДЕСЕНТЕ ЛІЯТЫ І ОПУЩЕНЕ
ЕСЕ ОД НОІ ІСЕ РОМІЕ РЕКОУТЬ
25. ІАКО СЬМЕ ВРВЫ І СЕ ГРЬЦІЕ РІЕКСТА ОБАПОЛЫ
ІАКО СЬМЕ ВРВОІ І ТО ІМЯЩУТЬ
26. ОДВА ХІСЕНСТЬ І ОБА ДВІЕ ЖАДІЩУТЬСЕ НА
ЗЕМІ НАШІА І СЕ ЗЕМЬ ІЕ ІАКОЖДЕ
27. ВЗЕМУ ІЕ МЕЧЕМ І КРЬЕ ІТА ІЕСЕ ЗЕМЬ І
СЕ ТРОІАНЬ БЫЦ ЗА ПЕНТЕ СТЫ ЛІАТЫ
28. ДО ГОДІЕ І ТАКОЖДЕ ДНЕСЕ РЦІЕХОМЬ ІАКОЖДЕ
ВОЛКА НАШІА НЕ ПРЕСТАНИЕ ДО
29. КОНЦІЕ ЖІТЬБОІ НАШІЕА І СЕ ДОСТОИХОМЬ
ПРАТЕСЕ О ЖІТЬБОУ НАШІУ МІЩЕМА
30. СЕ РІЕЩЕТЬ ВАМО ХОРОУТИНЬ СЕН ОД ОЦЕ ХОРЫТЕ
І СЕ ЕСЕ ПРОСИЦЬ ВАШЬ О БЗЕХЬ

31. ІАКОЖДЕ ДАЯШУТЬ ОНОІ ВАМО СЫЛУ И ВЛАДНЕСЬ
НА ЗЕМЕ ВАШІУ ОКОЛІЕНОІ СЬМЕ
32. О ВРАЗІЕХ І ПРИЦЕХОМЪ СЕ БЯЩА БРОЗЕНЕЦ
РІЕКА І ГРАДЬБА І ТАМО ОЦЕ НАШІА
33. РОЗТРЦАШХОУ ГОДЕ І ТАКО СМЬЕ РОЗТРЦАШЕХОМЪ
БРЗЕ ОВОІ СЕ СОБЕНЬСТВОІ СВЕ
34. ОЦЯХОМЪ І РЦІЕХОМЪ ІАКОЖДЕ БЕНДЕ ІНЬ ШАС
НА НЕ І ТАМО МАТРЬСВА СЛАВА ПШЕДЬ
35. НАМ ІДЕТЬ ІАКОЖДЕ ОГЕНЬ ДАШЕТЬ ПРАЦУРОМ
НАШІЕМ І СЕ ШУРЕ НАШІЕ^{ВР}СВАРЗІЕ
36. РЯДЯШУТЬСЕ О НОІ СЕ БО ПЫТЕРЕ ДІАІЕ МОЛІ
О НОІ І СЕ ОРЕ ЗРІАШЕТЬ НА СВЕ
37. ЛЮДЬ І СЕ НЕ МОЖІАЕХОМЪ ВРНЕТЕТЕ ТЫЛЫ
СВА ВРЗІЕМ СЕ БЯЩ В ШАСЬ ОНЬ ДІРОСЬ
38. І СЕ БЯЩЬ ГЪРЕКОЛАНЕЦЬ І ТИ ПОСЩЕЗНЕ
І ПРИДЕ НАНЕ АСКЛД І ЕРЕК І ТО МОЛИХЬ
39. ~~БЗЕ~~ ПОЗБАВНЕТЕ РУСЕ О ЗЛЫ ТАІА

ПОШЕЧКА 30.

1. СЕБО ХРНІАШЕХОМЪ ПОТАРЕ ДІАІЕ ІАКОЖДЕ ТОІЕ
ОСОБЕНЬ ІЕ СТАЩЕТЬ ОМАТРІ ПРОТІЕ
2. СЕ БОТЕ БЕНЬЦЕ О СОВСТЕНПЛЕНІА ДО КРОІНЬ
І ТА ІДІАШЕТЬ РЕНЦЕМОІ ВЗДІА
3. ДО ХЛЕНЬ І СЕ ДАЩЕТЬ ДАЖЕ ІАКОЖДЕ ІДЕ
И НАСИЦЕТЬ І ТО ІМЯХОМЪ ЖОІТЕНЬ
4. НАШІУ І ЖНІУ ВІЕНХОМЪ О СЛАВЕ ІЕ СЕ БО
ПРОТІЕВЕ ІЕ ЗЕМЕ НАШІА І ТУ ХРАНИХОМЪ
5. ІАКОЖДЕ ОЦОІ НАШІЕ І СЕ ПОВЛЕНЦЕХОМЪ
СВАРЗЕ І ЗЕМІЕ І ПРАВИХОМЪ СВАДІЕБЬ
6. ОТИ ІАКОЖДЕ ХОМЪ СЕ ТВАРИЦЬ ІЕ СВАРЕЖЬ
І ПРОТІЕВЕ ІЕ ЖЕНА ІЕ І СЕ
7. ПРАЗДЕНСТОІ ІМЯХОМЪ ДІЕЯТЕ ЯКОЖДЕ О МУЖЕ
І ЖЕНІЕ ІСЬМЕ ДІЦЕ ІЕ І ТАКО РЕЦІЕХОМЪ
8. БЕНДЕШЕТЕ ТЕ ЗДРАВІЕ БОІТЕ І АЩСТЕНЕ І
ІМАТЕ ДЕТОІ МНОГА І СЕ БОУ
9. ХВАЛИШЕТЕ СЕ І ТАКО ЗРЯТЕ ДО ВОД БОУДЕ
ВЕЛЕПЛОДЬНІА І СЕ ДАІАЩЕТЕ МЕНЖЕ
10. ОСВЕ ПІТАРЕ ІДА О ОБЕНШЕТЕ ТВІЕМ БУДІЕШЕ
ПЛНІА ПЛДІЕ І ОВОЩЬ І ЗРНОІ І

11. СЕ РАДІЕХОМЪ ОТОІ І ОГУРАЗДЪ ЯЩЕ ТІЕ ІТО
БЯЩЕТЕ ТАКО ДО КОНЕЩЕНЪ ДЕН
12. СЕ БО ВІЕРНОІ ТВІЕ ОМОЛЯШУТЬ О БЛАЗІЕХ И
ДОБІЕХ ДА БЕНДЕЩЕТЕ ІХМА ЖЫВОТЬ
13. УСНЦЕНЪ О ПТРІЕБНОІ І О ЖРЯТЕ СЕ ТІЕ О
ТОМУ І ДРЗЕЩЕТЕ СЕН О ВОЛАДНОСЩЕ
14. ТВІА ВІЕРГУНЪ БО МОЖАЩЕТЬ О ХЛІАБЕ
ДАЩЕТЕ СО ІМІАХОМЪ НУЖЕ НАШІЕ І МОЛИХОМЪ
15. ОТЕ СЕ БО ОНДЕРЕ ІМІЯХОМЪ ЯКЕВЪ ІЕ ІНЪ
ПАРУНЕЦЪ І СЕ ВЕРЖДЕ ВРЗЕ НА
16. ХРБЕТЕЩЕ І ТАКОЖДЕ ОТРЕ ГЛАЗОІ ІЕ І
ЖЕЩЕТЬ О НЕВОІ І КІДНІЕ О МОРІА І
17. ПУЩЕ ІСЕ СУШЕНА ТЕЩЕ БРЗІЕ О КРАІЕ ЦУЖДЕ
І ТАМО ІЕ ДО ЦАСОІ АЖДЕ ПОТАРЕ
18. ІЕ ОДОВЕНДЕ МОЖДЕНОСЩЕ ІДШЕТЕ ОСПІЕТЕ
І ВЕРЖДЕСЕТЕ НАНЕ І ТЛЕНЩЕТЕ ІЕ
19. А ТО СЕН МОЛІАХУ БЗЕМ О ТА ЖАЛІЕ И ГОРУНІЕ
ТОІЕ І СИЩЕСТА БОЗЕ О МЕЖЕ ТОІ
20. ПЕРНДЕ СВАРЕГЪ І ТОІ ОДЕВТЩЕ РУЦЕ СВОІА
ОДЕ БРАДЕ І ПОВЕЛІАЩЕТЬ ДАЖДЕ
21. ТЕЦАЩЕТЕ СЕН ДО ГОМІТЕ ТОІА І СЕ ПЕРСТ
УСХЛІА НАСИЩЕТЕ СЕН МОЖАЩЕТЬ О
22. ВОЛІЕ БОЖДЕСЪТЕ І ЗЛАЩЕ СЕН МОЖАШУТЕ
СЕ ТРЦАТЕ ДО ТВАРДНЕЕ І СЕН ЗРІАЩЕТЕ
23. СУРЕ О СЕ БО СУРЕ ЖИВІАЩЕТЕ ОНЬВОУ І
ПЛНІАЩЕТЕ СИЛОУ ЗЕЛЕНЕ ХКРІ І ЗЛАЩЕ
24. І СЕ СТЕРЕНЬЦЕ ОЖІЕТЪ І ЗЕЛЕНЕСЕТЪ І ТА
ВІЕНЫ РАШІЕ І ОБЕРЕХОМЪ ОВІА
25. ДО ЖИТЕНЕЦЪ НАШІЕХ І СЕ ВІЕНОУ ОДЕВЕРЖЕХОМЪ
ДО НІЕ І РЕЩЕХОМЪ ІАКО ВЕРГУНЦЕЦЪ
26. ОНДЕРЕ ОУПАДНЕТІ ДО НОІ І АЕ РАСЩЕ ВІЕНА
І ЗЛАЦЕТІА І СЕ ІМІАХОМЪ ІСЦЕ
27. ЯЦЕТЕ ХЛІЕБЫ СВІА СЕ БО СЕ ВЕРЗЖДЕХОМЪ
ОНІЕДРОУ І ТО ДІЕІАХОМЪ БРВНЕ
28. ОПРОСЩЕ І РІЕЦІЕХОМЪ ІАКО ІЕ ИЗДІЕ А ПО
ТІЕМ ЗАЖДІЕХОМЪ ОГЕНОІ СЫЛЬННА
29. И ВЕРЖДІЕХОМЪ ДОНЕ БРВЕНЕ ТОЕ ІАКОЖДЕ
АГЕНЪ БЫЕТЪ ДО НЕБЕСЫ І ТАМО ЯЗЕНЪ
30. ІЕ СЕ ТРЗЕЩЕТЬ И СЕ ДВНА И ТРІЕ СЕН
ДІЕЛЫТЕ І ТЕ ІЕС ЗНАЦЕ ОД БОЗЕ ІАКО

31. ЛЮБИЩЕ ЖЕРЬТВА ТЕА ОНІЕМ І ХОТЯЩУТЬ ОНОУ
АЩЕ БОТЬ ІЕ БЛОУДЕНЬ ІНЬ ІАКОВЕ
32. ОЛЕЩАЩЕТЬ БОЗЕ ТОІА ОДІЕЛІАЩЕТЕ ОСЕРГЫ
ІЗВЕРЗЖДЕНЬ БУДЕ ІЗРДЫ ІАКО
33. НІЕМІАХОМЬ БОЗІА РАЗВІЕ ВШЕНЬ І СВЕРГ
І ІНОІ СОУТЕ МНОЖЕСТВОІ ІАКО БГ ІЕ
34. ІЕДИНЬ И МНІЖЕСТВЕНЬ ДА СЕН НЕ РАЗДІЛІАЩЕТЬ
НІКІЕ ТОА МНОЖЬСТВА І НЕ РЕЩАЩЕТЬ
35. ЯКОЖДЕ ІМІАХОМЬ БОГН МНОГОА СЕ БО СВЕНТНРЕ
ІДЕ ДО НОІ І ДА БОУДІЕМЬ ДОСТІЩЕНОІ ОВІА

ПОЩЕЧКА 31. (з молитвами)

1. ПОЖЕЩЕМОТІБІЖЕЯКОСЕНАМОДЕЯЩЕШІСУРУПІТІ
СМЬРТНАНАВРЗІГРЕНДЕШЕШИАТОІА
2. БІЯШЕШИМЕЩЕМТВОЕММОВЛЕНОМЗГОУАСВЕНТЕМ
МРЩИШИОЩЕСОІААНЬЦНАНЕНАТЕНЧАШЕ
3. АБОІСІАНЗНЕЩЕНТИТООУБОПЕРОУНУАТОМОВЛЕНХОМ
СЕНЯКОНЬСНЕЗБАВІТИХОМСЕ
4. ВРЗІГРЯБІДАІНДЕТОІДЕНЯКОХЩЕШИТЯЗОВОІХІМО
УПРЕНЗВЕНЦЕШИАГРЬМІТІНАНОІ
5. АТОБОІСТЕСІЛАТВАНАНЬПОЛІАОПЛОДНЯЩИАГРЬМИ
ДЕЖДЕЛІЯЩЕТИСЕНАОНЬІТЬМУСЕМОІ
6. БЛАЗІЯКОІДЕХОМПОВІЛІТВОЕІ...АЗЬБОУТРЕНІА
СЛВАТІРЕНЦЕНАИМАХАТАКОРЦЕМО
7. ЯКОБЛГЕСІАПОДТАЩБЛАГНАШИХ...УПРЬЩЕНАІА
ОНОІСУТЕІАКОВЦІАУТЕЩАНУТ
8. ДАИМЕШИНОІЗЕВСІДНІАДАБУДЕХОМТІВІРНІИ
ДОКОНЦЕСЛАЗОІТВОЕЯ...ОТШЕБОНАШЕСЕН
9. ДАВОЖДЕАДАБЕНЦІШИТАКОВОСІДНІ...ЖЬРТВУТІ
ПРВІХОМОВЩАНЕБРАШНОАТАКОПОЕМ
10. СЛВУАВЕЛИКОЩАТВОІА...
11. СЛВІХОМДАЬБОАБУДЕТОІНАШЬПІКРВИТЕЛАЗАСТОУПИЩ
12. ОДКОЛЯДОІДОКОЛЯДОІАПОДІНАПОЛЕХАДАЯШЕТ
ТРВОІНАСКОТІЯАНАМОВОСВЕДНІЕ
13. ГЬБІАДІАОУМНОЖИТИСЕАЗЬРНАЖИТНІАМНОЖЕСТЬ
АБОІХОММЕДЬВІЦІЗАТЬРЖЕТІАПЕЩІ

14. БГАСВТАСЛВІТІСОУРОНЖЕВОСТЬОДРЕШЕНО
ДОЗІМОІАТЕЦІНАЛЬТОТОМУБОПОЕМОСЛАВУ
15. ІАКООЦІВОПОЛЪХ...
16. СЛВІХОМОГНЕБГАСЕМЫРЪГЛАДРЕВОГРОІЗУЩА
АСЛАМУАОГНЕКУДЕЛИЦЕРОЗВІЯШТІА
17. ВОУТІЕВДЕНАВЧЕРІАТОМУБОІХОМДІАЩІЗАСОУТВОРЕНЕ
БРАШНОАПІТІЯЯКОЕСЪЕДИНЕ
18. ХРАНИМВОПОПЕЛІАТОГОВЗДОІЙМОАГОРІТІ...
19. ЗЕМЕНАШЕУЛЕЖЕСЯДСУНАДОСУНАСВЕНРОЖІАА
ВЛКІСУТЕТАМОБОХОРОСІЛУЦІ
20. ТАМОВЕДОІМОГОВІАДОІАПРОПЛОДИТИСЕІМОВОЛІУ
ДАЖЪБУЕГОЖЕСЛАВХОМ...

Слідуючі уривки з релігійним змістом взяті
з листів Ю. Міролбова

21. АЖЧЕБЪ КОІІ ВІДІАІ ТОІА НЕ ВЗЕСІАЩ ХВАЛУ
БОЗЪМ ТРІКЛІАТ БУДЕ СЛАВА В ПАРУНІ БГУ
22. НАШІЕМУ ІЖЪ БО НОІ ХРАНІАЩ А ТАКЪ БЪЖЪ
ЗДРАВІІУ ДАТЕЛЪ БЛАГІ ЗЪМНОІ ПОДАІУЩЪ
23. ТОМУ БЪ ПАЛІМ ОГНЬ ВЪЩЕНЬ В ГРАДІ НОВЪ
НА ВЛХОВІ А НА ГОРЪ У ЛЪСОВ А ТЪ ДУБРОВЪ
24. БОЖЪ БРЕЗОІ НЕБЪ ДУБІІА ПОНІВА ДАЖЪБГІ
НАШ СОУТЬ В ТОМУ ЯКО ДАЖЕ ЕСТЬ ДАІАТІ
25. ПРОСІАЦІМ А ТО ТЪ БЪЖЪ ХВАЛІХОМ...
26. ТОІ БО СЕ ЕСЕ ІА ВСІАК ІАСОІІ ЕСТЕ ВО
ДНЕ БЖЪСТЕМ...
27. І ДА ДОМІ СВА А І ДА МІ СУШТІ ДА СВАТІТАСІА
28. ІМЕНО ГО ІНДРА АКБО ТОН ЕС НАС БГ А МЕНЕ БГІ
29. А ВЕДІ ЗНАШТІ ТАК ОСПІЕМ ВІАХОМ МОШТ ЕГО
30. А ІМАМОІ СТАДІ СКОТІА ІЖ БРЕЖЕХОМ ОТ ЗЛА
31. ГОБЗІАВІСІА ТА СТАДОІ УБРЖЕН ВІАШЕТ А ТАК
32. СЕМЕ ГО А ДЕЦКО ПРІДША ОД ЗЕМЕ АРСТІЙ
33. ДО КРАІА ІНСЬКА А ТЛУЦЕМЕХОМ ДО ПРІДІАТІ
34. ДА РАІ ТРВНІА СКОТОМ ЗЛАЩЕНІІА ТАМО ВСЕЛІЕ
35. ВЛІКО НАС ОВОІАША ТАМО РЪШЕ ОТЦ ГЛС АРІУВ
36. ТРІ СОІНОІ ДЪЛІАТІ НА ТРІ РОДІ А ІДА ДО
37. ПОЛУДНЕ А ТО ЗАПАДАНІУ СЛОНЦЕВЪ А Т ВІАСТЕ
38. КІЙ ЩК А ХРІВ А ТАК ПОДЪЛА СКТ ІДША ІНЪ
39. ТРІ РЪДІА ТА СІДА ВСЬК ДО ГМТЬ СВУ А КІЙ
40. БОРШЕ СТАВА ГРДО А ТОМУ ІМЕ ДАНО ЕС КІЕВ
41. ТАМО ЗІМУ ЖІВАХОМ А ТЕЦЕМ ОВЪСЪНЕ СІЦ ДО
42. ПЛДНЕ А ТАМ СКТ ПСЕМО ОД ПРВА ЛЪТА

ДОЩЕЧКА 32.

1. ІСЕ БЯСТЕ ПОВРЖДЕНА РУЗКОЛАНЕ ОДО ГОДЕ
І ЕРМЕНРЕХУ А ТОІ ХТѢ ЖЕНУ ОД РОДЕ НАШЕ
2. ІТУ ПОВРѢНЖДЕ СЕ ВУЦЕВЕ НАШЕ ТЕЩАШУТЕ
НАНЕ І ЕРМЕНРЕХ РОЗБІЕШЕ ІЕ І ПОВРЖДЕТЕ
3. РУСЕ БОЖЕ БУСЕ І СЕДЕМ ДЕСЕНТЕ ІНЕ КРОІЖЕНЩЕ
ІЕ ІТУ СМУТА ВЛІКА БЯСТЕ НА РУСЕХ ІСТА
4. МЛАДЕНЧ ВЕНДЕСЛАВО І СВЕРЕ РУСЕ А ВЕДЕ
Ю НАНЕ І ТОІКРАТЬ РОСТРЩЕ ГОДЬ І НЕДА
5. ЖАЛЕ НІККІІУ А ТЕЩЕТЕ ОНА ДО ПОМОЦЕ
І ТАМО ЗЪМЕСЕ. ^И СЕ ЛАДІСЕ КАРЕНЕ СЕ
6. РАДОЩЕСЕ І ДЯДЬ НАШЕ ДАЖБО СЕ ВЕСЕЛЕ
О ТО ГОРДЕНЬСТВЕ ЯКО ОДЕРЖЕЩЕ ОЦЕ
7. НАШЕ МНОГСТВО КОМОНЕ БОРЗЕ А ДЕСІ МНОГА
А ТАКОЖДЕ ЗЕМЕ ГОДЬСТЯ ОСТА РУСЬКА А
8. ДОКОНЦЕ ПРЕБОУДЕТЬ А МОІТРЕДЕ РѢШЕШЕ
РУСЕ ЯКОВА МОЖЯШЕТЕ СЕЛЯТЕСЕ ОКОЛОІ
9. СВА І КОЛІБЗА ОНІ ЗГОДЬЩА ТОІЕ ГРЦЕ
ВЕНДЕ ІУ ДО ПРЕ А ОДРУЗЕ І БЕЗО КОНЦЕ
10. І ТАМО РУСЕ СТРАТЬЩЕ СЕ ДОЦЕЛА І МНОЗЕ
ВОЕ ПАДЬЩА ІДЕ РУСЕ ПРЕНЦ ОДО ГРЦЕ І
11. СЕДНЕ ДОНУ А ДОНЩЕ А ПОЗДЕ ІДЬЩА НЕПРЕ
І ДОНАЕ І ТАМО МІРНЕ ЖІВЕ І ТѢКРАТО ВРЗЕ
12. ОБРЕ НАЛЕЗЩА НАНЕ І ОЩЕНС (?) НЕ ОДЕРЖЕХОМЬСЕ
ОДОВРЕ ЗБОІТЕ НАМО ЯКОЖДЕ ОТРОКОУМ ДОКОНЦЕ
13. І ДІЕЛЯТЕ НАНЕ І ТО ТЕЩЕХОМ БРШЕТЕ РУСЕ
А ЗВОЛЕТЕ ІЕ СЕБТО САМЕ ЗГІНЕХОМ
14. СЕ СТАРЕ РОДІЦЕ РЕЩЕХУТЕ І РЯХУТЕ КЛЕНТЕУ
О ВІЕРНОЩЕ І ДРЖАШУТЕ ІЕ АЖ ДО СМРТЕ
15. І СЕМЕ ІМЯХОМЕ УМЕРТЕ А РУСЕ ЗВОЛЕТЕ
РЕЩЕХ ІЖЕ КОІЕ НЕ ВОЛЕТЕ ТЕЩЕ ДО ПРЕ
16. А ТЕЩЕ ДОМОУ СЕЕ УЙМЕХОМЕ УДЕ ГО А
ДАХОМЕ ІМЯХ ЕГО БУДЕКОМЬ ДО ГРЦЕ ЯКО ВОЛА
17. РАБОТАТЕ КАРА ГО БУДЕТЕ ТЯЖКА А РОД ЕГО
ІЗВРЗЕТЕ І ЖАЛЕ НЕ СПЛАЩЕТЕ ЕГО ІМЕНО ЕГО
18. ЗАБОУДНЕСЕТЕ І СЕМЕ ВОІТЕНЗЕ ПРЕСЛАВІЕНЕ
БСУДОУТЕ ОД РОД ДО РОД НАШІЕХ СЪМЕ ТОІЕ
19. МОІТРЕДЕ ПОДРЖЯШЕХОМЬ І СЪМЕ РУЗКОЛУНЕ НЕ
БРЖЕХОМЬ І ТУ НАГЛЕ ВІДЯХОМЬ ПРЕДЕ НОІ
20. ІЕГУНШТЕ ТОІЕ ЯК ВЛЦЕ ХОДЯШЕТЕ ВНОЩЕ

21. ОТРОКІЕХ ХИЦНЕХ І ТО ЕСЬМЕ ПЕРЕЩЕХОМЪ ОБ
ОНОІ И РОЗТРЩЕХОМ ІЕ ІСЕ УТРПІЕХОМЪ МНОГА ЗЛА...
(слідуючий уривок тексту був знайдений окремо)
22. ІСЕ ПО ІЕГУНШТЕХ НАЛЕЗЕ НАНЪ ВЛІКА БІДА СЕБТО
ОБРЕ ЯКО ПІСЕК МОРСТЕІ ЯКОВЕ РЩЕШЕ ДАТЕ ОДЕРЕНЕ
23. РУСЕ ЦЕЛОУ І ТЕМО ОБРИМІ ОСТАВИХОМЪСЕ А СТА
ПЕРЕХОМЪ АНЕБОІСТЕ ЛАДУ ВО РУСЕ І СЕТО ОБРИ
24. ОДЕРЖЕСТЕ СІЛОУ ВІТЕЗЕНВСТВА НА НОІ ІСЕ ВУЦЕ
ДУСЕ (?) ПРЕМОУЩЕНІ БЯ ОДОБРЕ ДАТЕ ВОЕ СВЕ
25. А ГРЕДЕЩЕТЕ НА ГРЦЕ І СІА ВЕХОМЪ А НЕ ІМЯХОМЪ
ІНА А ТАКО О ВЕЩЕ УДЕІЕХОМЪ ПОДІЕ ВУЦЕ І ВОІЕ
26. ІДЯХУ ДО ДОНАЮ А ДАЛЕ І ОТУДЬ СІА НЕ ПОВРТЕ
ОТОІ ЩАС ВОЛІНЯ РЬКШІА О ЕДНОЩЕ І РД ОД РДУ
НАШІЕ
27. ДОГОДНЕСЕ І ОДЕРЖЕХОМЪ СЫЛУ ВЛІКУ ВОЕДЕНЬ ДІАН
А СТЕІЕНЬ ЩАС ОЦЕ НАШЕ ГОДИЩАСЯ НА ОНА І БЕ
28. ПО ОБРЕХ ТАКОЖЬ ДНЕСЕ ІМЯХОМ СТАТЕ ДО СМРТЕ
А ПРЯТЕСЕ О ЗЕМЕ ДО КОНЦІА НЕБОЖДЕ ГРЦ ІДЕ
29. НАНЕ А СЫЛОУ ГРМЕ НЕБТЕПЕРУНО НАМО ЕСЕ ВУЦЕ
А ЗЕ ТОЕ ГРЦЕ РОСТРЩЕМО
30. ЗРЕТЕ КАМО ВРАН ЛЕТЯШЕТЬ А ТАМО БУДНЕ СМРТЕ
А ЛЕТЯШБЕТЬ ТОІЕ ДО ГРК ІТО БОУДЕ

ДОЩЕЧКА 33.(збірна, з уривків без зв'язку)

1. СЕБТО НА ДРЕВЛЕЙ ЩАС МНОЗЕ РОД СЪБРЯЩУ ВУЦЕ
ОВЕ ЖЕ ІМЯХУ СТАРЦЕ І ВЪЩЕ ІНІ БО ІМЯШЕ КЪНЯЗЕ
2. ~~КАЗ~~ СМІРЯЩЕ ПО СЕМДЪМЕ КОЛЕ ОД КОЛЯДЕ ДО КОЛЯДЫ
ІСЕ ВЕСЕК РОД ПРАВИСЕ КОУДЕСНИЦЕ ЖРТВЕ ТВОРЯЕ
3. І СВЯКЕ РОД ІМЯШЕ СТАРА КОУДЕСНИКО ИЖЕ ІНЕМ
РАДОГОЩЕ ДАЯЕ ІСЕ ПРВЕ ІМА НА ЩЕЛЕ ДАЖБО ПО
4. НЕМ ЖЕ ТВОРИ....
5. СЕ ВОСЬМЕГЛАВЕ РЩЕХОШ ЯКО СТА ОН ОДЕСНА НАШІА
6. А БУДЕ СЕ НАЧЕНЖ І ПОКЫ ОВЪ СТАЩЬ А ТОМУ СЕ
7. РАДІЕХОМ ОСВА БЯ ОЩАЖЕ І ПЫЙМО СЕ СУРЕ
8. ОНІА СЕБОТЬ БО ОГРЕНДЕ СЕ Я ОТ ОНЫ...
9. СЕ БО СЫЛОУ ІСТРЕЩЕ А МОУДРОСТІУ ОВЛЕЩЕ І СЕ
10. ЯХУ ІНЯ ВО МЫШЛЕНЕХ ІДЕХУ НА ВРЗЕ ОЦ НАШІЕХ
11. І РОЗВІЕМО И...
12. СЕ ГОНЕЩ ПРИТЕЩ И ТОІЙ РЕЩЕ СЕ ВЪРЖЕТЕ ДУНАЕВІ
13. І ТАМО ВОЛОХИ БИТИ... ІСЕ РОСТРЦЕНІ НОІНЕ...
14. ОНЕСТЯГНУТЕ...ІСЕ БОРЕЩЕ...НЕ БУДЕТЕ ТАКО...
15. СЕБО БОЗЕ ІМУТЬ...ВОЕЖЕ ІДЕМО ІСТЕУ СТЕГОУ...

16. СЕ ТРЯБОІ НАШІА ОСЕДЕНЕ ІМЇХОМЪ
ІАКО ОЦЕ НАШІА О ПОНЕСТЬЕМ БРЕЗІ
17. І ОУ РОСІЇ ГРДЕ ІМЯЩЕ БІАШУТЬ ІСЕ РУШТІ
ІДЬША ОТ БЇЛОІВЯЖЕ І ОД РОСІЕ О НЕПРЕ
18. ЗЕМЬ І ТАМО КОІЕ УТВОРЕ ГРАД КІЕВ І СЕ
СОУКОПИЩЕ ПОЛЯНОІ ДРЕВЛЯНОІ КРВИЩЕ І
19. ЛЯХЪВЕ НА КУЩУ РУСЬКУ І СТА РУСІЩІ...
20. НЕ ПОЧАМЕ...ІЖЕСЕ СПОМЕНЕХОМ ВАЛКУ ІАКЕ
СЛАВЕНЕ ДО КУЩЕ ДАВЕІ І ЄДЕНСТВА ЗЕМЕ УДЬЯ...
21. АЩО БО В РОЗУМІЕ ХОДЯШУТЬ ДА ІМУТЬ СВЕ...
22. СЕ ВЪЛОСЕ ВОІ ІДЯШУТЕ НА НОІ...НИ МОЖАЩІ
СТАВЕТЕСЕ ПОТВРДУ...
23. ВОЛОХ БО ЕСТЕ ВЛК І СЕГО РАДІ ІДЕМ ЯКО
БРАТЕСК ВІНА ПІЯХОМ...
24. І СЕ ІДЯШЕТЕ ДАНАЕ...РОМЕІМ ЖЕ ХУДО ЕСЕ...
І СЕ ВОІ РОМЕСТЕ СУТЕ ЖЪХОЛІВІ...І СЕ РОМЕОМ
ОДЕПЛАЦЕНО ЗА ЗЛО ІЕХ...
25. СЕ БО НЕ СМІЕТЕ НАЗАДО ГЛЕНДЕШЕТЕ ТОЧІУ О ПРЕД
26. ІСЕ СТРАВЕ ЯДЬМЕ О ТЕХ ЖЕН ПРИД...
27. ХОРЬПІ ВИЗВОЛЯЩЕ РУСОІ... І СЕ ФРЯЦЕ ІДУТЬ
О ПРЕД... І СТРГНЕ МЕНЕ СВЕ НА ВАС І ...
28. І ТЪ ПРЯ ПРЕБУДЕ ДО КОНЦЕ ДЕН НАШЕХ...
29. СПОМІНМО ЩАСТЕ МАХУ ЕЖЕ ВЯ ЄДИН І МЫ
ТАКОЖДЕ ЄДИНІ БЯХОМЪ

СЕ БО КНЗЕВЕ КОІУ ДО УМЪ СПАДЕ ХОДІАЩЕТЕ НА БЛГАРЕ А ТУ РАТЕ
 ПОЖДЕНЕ ДО ПОЛУНОЩЕ А АЖДЕ НА ВОРОНЕНЦЕ ІДЕСТАМО ОЖЕСІАІ ТАКО
 БІА СВА ВОІА ПОЛЕНІА ОБРАЩЕТЕ ІМА А СЕ БО ГЛУДЕ ІСЪВА БЕРЕ А
 ТАКО ГОЛОІНЕ ГРАДЪ РУСЕК ОДБРЕЩА ОБЕТЕ СВА ОД ОНЕІА ЗЕМЕ ТА-
 КОСЪТЕ ОВА КРАЕ ОДЕБРА І РУСІТЦЕ НАСЪДЕІВА ЛЕБЕДЕНЬ БО СЕДЕТЕ
 У ГРАДЕ КОІЕВА ОГОРЕНЬ АКОЖДЕ ІЗРАЗЕНА УМЕМ А ПРАВЕТЕ ОДЕХРІАНА
 СЕБЪ ТО ТРЗЕЦЕ ІЛАНЬСКО А ОРАБЕ ПРАВЕТЕ УЗДРЕ ІАКО ЧІНЪ МАТЕТЬ
 І СЕ КОІЕ ОДЕВЕНДЕ ПЛКА СВА ОД ВРЗЕ І КАМО БЛГАРЕ НЕ ПРЕНЕСЕСЕ
 ОДЪ ОВІЕ ЗЕМЕ ІМАТЕ РОДЕВА ДАІАЩЕ СЕ БО СЛВА ХОДІАЩА УСОІ ОБЪСВА
 А ТАМО ПОЩАЩЕ О ГОДЕ ПРАТЕЩЕСЕ І СОІЛА ЛІУДЪВА А ТУ ЖДЕНЕ О ПРЩЕ
 І ТАКО СЕ ЗЕМЕ НАШІА ОСТЕЗЕСЕ О КРАЕ ДО КРАЕ ІАКО РУСКОЛАНЕ
 ОБОІТЬВА СЕ БО ДАІАНУ БЗЕМ ОПРЕЩЕХОМ ОДЕ ВРЗЕ І ТАКО ТУ ДРЖЕЩЕХОМ
 СЕБЕ А ГОЛОІНЪ ГРАД БІАСТА ВЛІК І БОГАТЪВЕНО І СЕ БО ВРЗІ ІДЪША
 ДОНЪ А РОЗГОЖЪДЕ ТОІЕ І СТЕНА ІЗЖЕГЕЩЕ І СЕМ ІАХОМ БРАНЕТЕ ТУІУ
 КРЕПЕ НАШІУ І ДО РУСЕНЦЕ ОДРЖЕЩЕТЕ СЕ БО ЗЕМЕ ВЛЗЕЦІЕ А РА РЪЦЕ
 ОБАПОЛА СЕНТЕ ТО БІА СВА ОНА ЗЕМЕ ОЦЕ НАШЕ І ТУ ІМІАХОМ ЗА ЦІ
 ЛЕТЕ ОНА СВА А УБРЕЖЕХОМОІВА ТАМО БО ПРЕЗЕМЕХОМ СТЕ РУДУ КРЕВЪ
 УЛОІЕМ ДОНЪ ІАКО ТА БУДЕ О НАС А ВОІВОДЕ НАШІА О РАНЕ СЕРОЦЕ І
 КРЕВЪ ІСОТЕЦЕ НА ЗЕМЕ І ТО РУСЪКА КРЕВЪ А ЗЕМЕ ВЖЕМ ІАЩЕСЕХОМ
 ТОМУ А ЗРЕНХОМ ТАКУ ПОУКАЗІЦОУ ВО ДНЕ НАШІА А ІМЕМО ГРІАСЪТЕ ДО
 СТОУПІЕ ІЕ СЕ БО ДА НЕ ГОНЗЕХОМ СЕ ЗЕМЕ НАШЕА А БЕНДЕХОМ ПО ВЕЦОІ
 РУСЕ І СТРЖЕ НАМО ПЕРОУНЪ СТРЛА СВА АБОІХОМЪ СОІЛОУ ІГО НА ВЗЕНІЕ
 ІАХОМЪ А ВРЗЕ ОДТРЦЕТЕ І БІАШЪ ТАКО ВІЕК ЦЕЛ О ТА СЕ БО ПРЕ НЕ
 ОУСТІХАВАЕ А ТАКО БОРІА ІМЕ ОПОЗНАХОМЪ СЕ НА ОНА СОІЛОУ СВОУ А
 ІДЕХОМЪ ДО ГОЛОУНЕ А ДО СУРЕНЦЕ ЗЕМЕ О ТА ЕСЕ МОРІА ДУЛЪІЕБСТА
 А О ЛІЕВА ГОДЕ І ПРИІАМА О ПОЛУДНЕ БІАСТА ІЛАНЪШТЕ СО БО С НІЕМА
 ТРЗЕ ТВОРІАЩЕ ІЖДЕХОМ СЕ ЖІВОТЬ НАШЪ І ОПРЕЩЕХОМ СОІЛОІ СВА ДО
 КОУПІА СЕБЪ ТО РЦІЕХОМ ГРОМЪЦІЕ СЛВАУ БЗЕМ І ТАМО ОУДІАХОМ СЕ
 СУРЕ І ПОІІМО ОВУ О СЛАВОУ ВЖЪСКОУ А РІАХОМ ДБРА ЕСЕ І ТУ ОДІЕ-
 ЛІХОМЪ СТОУПЕ ТУІУ НАО РОДЕ СВА І ОБРІАХОМЪ СКУФІУ ВЛІКУ ОВНА І
 КРАВІА ІАКОВА СТА НАШІУ СОІЛОУ ЖІТЕ СТРЖДЕ ТРАВІА І ТУ ВОДЕТЕ
 УБРЕЖІЕХОМЪ ДВА ВІЕЦОІ ДНЕСЕ ІМІАХОМЪ СТУДНІУ ЗІМЕ І НЕ ІМІАХОМ
 СІНА А ДО СЕНТЕ НОІ ІДІАЩЕТЕ ДО ПОЛУДНІА НА ЗЕЛЕНІЦІУ А НА КРМЕ
 ЗЛАЩНЕ ОДЕЛЕНЕМ І ТОІЕ ОТРЦЕ НОІ СІЛОУ ДО ЗЕМЕ СТУДЪНІІА А БЕХОМ
 О ГЕБЕЛОІ І НЕ СМІХОМ ЛОІШАТЕСЕ О ЗЕЛЕНЦІУ МІМО ВРАЖДОУ ЕЛАНЪСТІУ
 І ТОІА ЗЕЛЕНІЦОУ НЕ БЕРОЩЕ І ПРИІАМІ ЗЛЕ СЕНТЕ А НЕ ХТІАЩЕ ОПО-
 МОЩЕ НАШІУ А ТО РЦІЕХОМ ОМСТЕТЕ ЗА ТОІА ДІІАНА А ОПЛАТЕТЕ ОТВА
 ІМА О ЩАС ІХЕВЪ СЕ БОТЬ ОЦЕ НАШІІА РЕЩІА ОВЛАДЕНТЕ ЗЕМЕ ТОУ І
 ЖДЕНЕТЕ ГРЕЦЪКОЛАНЕ ТОІА ДО МОРІА І СТАНЦІУ ПРИНЕСЕЩЕ ГРУДІМОІ
 ПРОТЪВА ІМА І ОУРАЗІХОМЪ О ПРЕДЪ І ДІІАХОМ ПРИУ ВЕЛКУ І ГРЕЦЪ-
 КОЛАНЪ МРЪНА ПРОСЕАЕ А КОНЩЕТЕ ВАЛІЦУ НАШІУ І ТАКОХОМ ДОСТА ЗЕ-
 ЛЕНІЦІУ О ЗІМІ А КРМІХОМ СКОТІА СВА І РІЕЩЕХОМ СЛВУ БЗЕМ

18. ЗЕМНУ А ОГНИЩЕ. СВАРОГУ СЛВІТІ А ДАЖЬБГУ КІІЖЕ СУТЬ
19. ВО СВРЗЪ ПРЧСТЫ ПЕРУНУ А СТРІВОГУ ІАКОВОІІ ГРОМОІ
А БЛІСКОІ ПВЕЛЪВАІАІ І СТРІВГ ВЪТРІЕ ІАРІТІ НА ЗЕМЬ.
20. СІА ІМЕ І ТОІІМЪ ЛАДБОГЪ ІЖЕ ПРАВИ ЛАДОІ РОДОВСТІІ
А БЛАГСТІ ВСІАЧЕСТІІ І КУПАЛБГ ІАКОВОІІ ДО МОІТНІЧІ
21. ПРАВИТІ ІМЪ А ВСІАЧЕСКАІА ОМОВЕНІІА А ІАРЪБГЪ ІЖЕ
ПРАВИ ІАРОІ КВЪТНА А РУСАЛІІ ВОДНІЧІ А ЛЪСІЧІ А ДОМО-
22. ВІЧІ А ІСВАРОГ ТОІІМІ ПРАВИ. ВСІАК РЪДЪ ІМА ШУРОІ
А ПРАЩУРОІ ІАКОВІІ СУТЬ ПРЕД ВЪЦОІ УМРЕТІ ІАША ТОІІМЪ
23. БГЪМЪ ПОЧІТАНІІА ІМЕМЕ ДАТЕ А ОДЪ НІ РАДОШІ МІЕМЕ.
І ПОСТАВІ ПЕРВЪЕ РОДЪ СЛВЕНЪ МЛБІЩЕ ВО ГРАДУ ІНДІ-
24. КІІВУ ЕЖЕ РЕЧЕНЪ ЕСТЬ КІІВ А ВКОЛЬ ЕМУ СЪЛІТІ ІМЕ СІА.
А В ЛЪСЪХ ДУБЪВОІХ ЛЪСІЧІ ВО ВЪТВІХЪ КОЛІСАТІСІА
25. ЗАЧАША А БРАДІЕ ХМЕЛЕМЪ УТЧЕНА І ВЛАСОІ В ТРАВІХЪ.
ТОІІ СУТЬ ЛІСТОІ ЗЕЛЕНА А МОКОШАНОІ ІАКОЖЕ В ПОДЪХ
26. СПОІІ ТОГО ДО БРАДОІ ЗАТОІЧЕНА.
-

27. ІМАІІ ДЪЛІАТІ ДА НЕ РЕЧЕ ІАКОЖЕ НЕ МОЖАІІ А ПУЩЕ ДА
НЕ РЕЧЕ ІАКО НЕ ІМЪ ВЪРУ.
28. СО ТЩАНІЕМ ПОТЧІМСІА НА ДОВЛЪІУЧАІА ІАКОВА РЪЧЕМО СІЩЕ
А СІЩЕ АБОІХОМЪ СЪМОІ НЕ ЗАБОІВАЛІ А ТАКО ДІІАЛІ А ТОЕ
29. ДІІІАНІЕ ЕЖЕДЕННО ЕСЪ А ТЕ СЪМОІ БОЛІАРІ ІАКОЖЕ ІНІ
ПРОСТІ ОГНІЩАНІ СЪМОІ .
-

М. Скрипник .

Гага, 28.III.1975

Дажь Богъ на струзѣ своемъ бѣшетъ въ сварзѣ
а струготъ сѣшетъ а срящето ко злато небогомъ распаленсть... того доуханъ
животъ естескѣя твареа прибѣжице... вскъ мужъ благо тѣтъ видѣте мошето аниже
зѣлокѣй богомъ не добаты пребудеа ко слѣпо да не иметъ съныи шастеа ко жо всяко
дозло идушо со оны до кѣнцѣ пребудеть

1. ДАЖЬ БОГ НА СТРУЗѢ СВОЕМЪ БѢШЕТЪ ВЪ СВАРЗѢ
ПРЕМОУДРѢІ ІАКОВА ЕСТЕ СОІНІА А СТРУГ ОТОІІ
2. СІІАШЕТЪ А СРІАШЕТО ІАКО ЗЛАТО ОГНЕБОГОМ
РОСПАЛЕНЕСТЬ... ТОГО ДОУХАНІЕ ЖІВОТЪ ЕСТЕ ВСКІІА
3. ТВАРЕ А ПРИБѢЖИЦЕ... ВСК МУЖ БЛАГО ТѢТЪ ВІДѢТЕ
МОШАШЕ ТО АНИЖЕ ЗѢЛО КІІ БОГОМ ОНЕДОБА ТОІІ
4. ПРЕБУДЕ ІАКО СЛѢПО ДА НЕ ІМЕНЕ СЪ НОІМІ
ЧАСТЕ ІАКОЖЕ ВСІАКО ДО ЗЛОІІ ІДУЧО СО ОНОІ
5. ДО КѢНЦЕ ПРЕБУДЕТЪ

№1 .../н/аше праце недже до земе суховасте наб наб девяченъ і тако семе
хом інда а не імѣа нем крае того на земѣ на не іхрещена русе есъ тако дне..

№2 ...лѣихом іста іегун...женце...

№3 ...Кіхіахомъ об она

№4 ...рѣм бо неубва рчала ова трепете обо венцоі чух..

№5 ..ако біахом ста ос..
..міахом а дек а..
..ехом пріа...
..одъ..

№6...непріа бо племеноі соуте руште..
..а костобіце русколане тѣврїаі

№7 ..тако бі..
...біахом ста осе а боіте хр..
....іако а ніко...ъ..

1. МОРМАРОІ НЕЗМОІ ШАСТЕ ІМАТЕ ДА БІАШЕМО ОШЕПЕНІ
2. ОД РДУ НИШЕГО А БУДЕ ТО ГНУСЕТЕ ВСІМ БОРУСОМ...

З М І С Т

Назва			
Оригінал посвідки пані Ж.Міролюбової			
Переклад	"	"	"
Передмова			I
Ю.Міролюбов	Вірш для М.Скрипника		Ia
"	Лист до А.Кура		II
А.Кур	Відповідь Ю.Міролюбову		II
Ю.Міролюбов	Лист до А.Кура, переклад		IIa
А.Кур	Відповідь Ю.Міролюбову переклад		IIa
Ю.Міролюбов	Ключ для транскрипції Влес Книги		III
"	Приклади літер Дощечок Ізенбека		III
М.Скрипник	Кілька слів в справі транскрипції текстів Дощечок Ізенбека		IУ
Фотокопія Дощечки I6 а			У
Транскрипція Дощечки I6б			УI
А.Кирпич	Переклади текстів Влес Книги	I	- 20 Д
Дощечка 8 -2		I	- 2
" 8 - 3		2	- 3
" I4		3	- 4
" I9		4	- 5
" 2I		5	- 6
" 22		6	- 7
" 23		7	- 9
" 25		9	- IO
" 26		IO	- I2
" 28		I2	- I4
" 29		I4	- I5
" 30		I5	- I6
" 27(збірна)		I6	- I7
" 3I		I7	- I8
" 32		I8	- I9
" 33		I9	- 20
" 3I варіанти перекладу			20a
" 34			20б,в
" 38 а			20г
" 38 б			20д
М.Скрипник	Варіанти перекладу частини У	2I	- 22
"	Пояснення		23
Текст Дощечок Ізенбека в транскрипції Ю.Міролюбова			
Дощечка 8 ,продовження 2		I	- 3
" 8 , " 3		3	- 5
" 8 ,уривки увійшли до дощ.27		5	- 6
" I4		6	- 8
" I9		8	- 9
" 2I		9	- IO
" 22		IO	- I2
" 23		I2	- I5
" 25		I5	- I7
" 26		I7	- 20
" 28		20	- 22
" 29		22	- 24
" 30		24	- 26
" 3I		26	- 27
" 32		28	- 29

З М І С Т

Дощечка	33 збірна	29	-	30
"	34			30a
"	38a	31	-	32
"	38б			33
ЗМІСТ		34	-	35

Гага, 9.XI.1977

М. Скрипник

(М. Скрипник)
Дипл-Інж.

